

non parua ex parte de talibus spiritibus iudi-
casti: quando ludis eos placasti: t p quos ho-
mines eisdem ludis fecisti: infames esse vo-
lueristi: Patere asseri libertatem tuam aduer-
sus immundos spiritus: qui tuis ceruicibus i-
posuerant sacrandam sibi t celebrandam igno-
miniaz suā. Auctores criminū diuinoꝝ remo-
uisti ab honoribꝫ tuis: supplicando vero vt a te
moueat illos deos q delectant̄ criminibꝫ suis
sive veris qd ignominiosissimū est: sive falsis
quod maliciōsissimum est. Bene q tua spon-
te histriōbus t senicis societatem ciuitatis
patere noluisti: euigila plenius: nullo modo
his artibus placatur diuina maiestas: quibus
humana dignitas inquinatur. Quo igit̄ pa-
cto deos qui talibus delectant̄ obsequijs ha-
beri putas in numero sanctarum celestium po-
testatum: cum homines p quos eadem agun-
tur obseq̄a: nō putasti h̄dos in numero q̄liū
cūq̄ ciuiū romano. Incompatibꝫ supna ē ci-
uitas clarior: vbi victoria veritas: vbi digni-
tas sanctitas: vbi pax felicitas: vbi vita eter-
nitas. Multominus habet in sua societate ta-
les deos: si tu in tua tales hoīes habere eru-
buisti. Proinde si ad beatā peruenire deside-
ras ciuitatē: deuita demonū societatem. indi-
gne ab honestis colunt̄: qui p turpes placant̄.
Sic isti a tua societate remoueant̄ purgatōe
Remo xpiana: quō illi a tua dignitate remoti sūt no-
tiatione censoria. De bonis aut carnalibꝫ qb-
tioē censoria solis mali perfrui volunt: t de malis carnali-
z̄. Notato cōfessio ē iu-
dicū censio-
nū sed scue-
re. Et p cōtemnere: q̄ ppter ista illos colere. t eos co-
nale multū lendo ad ea q nobis inuident puenire nō pos-
est. nō enī se. Tū nec in istis eos hoc valere qd hi putat̄
ponit p iu. q ppter hec eos colli optere p̄tendunt. Dein-
dicio abso-
solutionis ceps videbimus: vt hic sit huius voluminis
modus.

Explicitus est liber secundus.

Incipiunt capitula tertij libri.

- i De aduersitatibus quas soli mali me-
tuunt: t quas semper possus est mū-
dus cum deos coleret.
- ii Andij qui t a romanis t a grecis simi-
liter colebantur causas habuerint:
quibus ilium patarentur excidere.
- iii Non potuisse defendi deos paridis ad
ulterio quod inter ipso traditur fre-
quentatum.

- ivij De sententia vararonis qua utile esse
dixit vt se homines dij genitos me-
tiantur.
- v Non probari q̄ dī adulteriūz paridia
punnerint: quod in matre romuli nō
vlti sunt.
- vi De parricidio romuli quod dī nō vlt
dicarunt.
- vii De eversione ilij quod dux marij sim-
bra excidit.
- viii An debuerit dīs iliacis roma cōmitti.
- ix An illā pacē que sub nome regno fuit
deos prestitisse credendum sit.
- x An optandum fuerit q̄ tanta belloꝝ ra-
bie romanorum augereſ imperium
cum eo studio quo sub num̄ auctū
est. t quietū esse potuit t tutum.
- xi De simulacro cumani apollinis cuius
fletus creditus est cladem grecorū
quibus opitulari nō poterat idicare.
- xii Quātos sibi deos romani p̄ter p̄stitu-
tionem nome adiecerint quoꝝ eos
numerostas nihil adiuuerit.
- xiii Quo iure quo federe romā obtinue-
re prima coniugia.
- xiv De impietate belli qd albanis romanis
intulerunt: t de victoria dominandi
libidine adepta.
- xv Qualis romanorum regum vita atq̄
exitus fuerit.
- xvi De primis apud romanis consulibus
q̄ alter alterꝝ patria pepulit. moxq̄
rome post atrocissima parricidia a
vulnerato interij hoste vulnerat̄.
- xvii Post initia consularis imperij quibus
malis vexata fuerit romana respub-
lica: dīs non opitulantibus quosco-
lebant.
- xviii Quantū clades romanos sub bellis pu-
nicis triuerint frustra deorum presi-
dij expertis.
- xix De afflictō belli punici secundi quā
vires vtriusq; partis cōsumpte sunt.
- xx De exitio saguntinorūz quibus pro-
pter romanorum q̄miciāz percun-
tibus dī romani auxilium non tule-
runt.
- xxi Ex ingrata fuerit romana ciuitas sci-
pioniliberatori suo: t in quibus mo-
ribꝫ egerit q̄i cam salustius optimā
fuisse describit.
- xxii De mithridatis edicto quo omnes ci-
ues romanos qui in traasiam inue-
nīetur iussit occidi.

Liber

- xxij. De interioribus malis quibus romana res publica exagitata est precedente prodigio: quod in rabe omnium animalium quichominibus seruiunt fuit.
- xxiiij. De discordia ciuili quam gracchie seditiones excitauerunt.
- xxv. De ede concordie ex senatus consulo in loco seditionum et cedium condita.
- xxvi. De diuersis generibus belli que post coditam edem concordie sunt secura.
- xxvij. De bello ciuili mariano atque syllano.
- xxviii. Qualis fuerit syllana victoria vindicta mariane crudelitatis.
- xxix. De comparatione gothice irruptionis cum eis cladibus quas romani vel a gallis vel a bellorum ciuilium auctioribus exceperunt.
- xxx. De connectione bellorum que aduentum christi plurima et grauissima precesserunt.
- xxxi. De impudenter presentia incommoda christo imputent: qui deos cole re non sinuntur cum tante clades contra eos tempore quo colebatur extiterunt.

Incipit liber tertius

Capitulum. I.

Capitulum. I.
Am lati di
ctri arbitror.
Dic ici
pit liber ter
tius in qd.
aug agit de mal
penalibz qd
iacet cultores te
oz. et est intentio
sua qndere qd
a talibz mal cul
tores suos nō p
seruat et iō sō spe
illa nō sūt colēdi
In primo hō ea
exponit intentōz
quā hō iō li. et h
qndū ad materiā
quā vult ptracta
re de malis pene. nō tñ quoniamqz hoīm. s3 romanoz
et coz qui cū eis societate habuerūt sicut italicoz. ac in
sup coz qd eis subjecti fuerant sicut altiarum nationuz
a tempore subiecti ipsarum.

"Am satis dictum eē arbitror de modum malis et animoz que precipue casuenda sunt:
nihil deos falsos populo cultori suo quo minus eorum maloruz agere premeretur subuenire curasse: sed potius ut maxime premeretur egisse. nunc de illis malis vi deo dicendum: que sola isti perpeti nolunt: qualia sunt fames: morbus: bellum: ex-

poliatio: captiuitas trucidatio: et si qua similia: iam in pmo libro commemozauim⁹
Hec enim sola mali deputat mala que non faciūt malos nec erubescunt inter bona: que laudant ipsi mali esse q laudant: malisqz stomachantur silla mala habeant qd si malam vitam quasi hoc sit hominis maximum bonum habere bona omnia preter seipsum: sed neqz talia mala que isti sola formidant dñe eroz quando ab eis libere colebantur: ne illis acciderent obliterunt. Num enim varijs per diuersa loca tempore ribus ante aduentum redēptoris nostri: innumerabilibus nonnullisqz etiaz increibilibus cladibus genus cōtereretur humanum: quos alios qd istos deos mundus colebat: excepto uno populo hebreo: et quibusdam extra ipsum populum vbiunque gratia diuina digni et occultissimo atque iustissimo dei iudicio fuerunt. Ceterum nemini longum faciam tascebo altiarum vscosque genitium mala grauissima quod ad romam pertinet: romanusqz imperium tantum eloquar: id est ad ipsam proprie ciuitatem: et quecunqz illi terrarum vs societate cōuincte: vel conditione subiecte sunt: que sint perpesse ante aduentum christi: cum iam ad eius quasi corpus rei publice pertinerent.

Capitulum. II.
Rimum ipsa troia
vel ilium unde origo est populū romani: nec em pte rediit aut dissilandū est: qd et in primo

Capitulum. II.

Rimus
p ipsa troia
vel iliu
z. In b ca. inc
pit tractare d ma
lis pene romaoz
ru ab ipsa origine
romaoz. s. astro
sa seu ilio. At sic
alias diri troia
fuit puicia vlt re
gio. iliu fuit citos
pncipal. Iz et tro
ia qndqz p ciuitas
te ponat. A troi
onis pcesserit ro
mani saltē rem
et romulqz fida
uerū romā. Hic
em pr3 p tiru lini
um d origine vr
bis li. 1. et p euro
piū li. 1. rem et ro
mulqz descederūt
ab enea qui fuit
troian. Quatuor
so ad troiaqz vel
iliu. notū est mat
rimū malum qd
passa ē. s. excidi
um et tñ eos dē te
os coluerit qd ro
mani. vt p3 ex di
ctis supra libro
primo ca. ii.

b **P**riamo in
qui sunt z. hic po
nit quandam de
fensionem teoz
naz laomedon q
fuit pater pias
mi regis troiano
rum. cuius tem
pore fuit troiaqz
uersa offendit de
os periuro suo.
et postmodum de
seruerunt tam re
gnū qd filium
suum. Tantit h
augustinus fa
bulam que tangi
tur libro de o
tu deoz. qua fingit qd laomedon pcpigit cu neptuno
qd est de maris. et apolline qd est de dinastōs qd ipi edifi
carent sibi ciuitatem. ipse redderet eis mercedem two
ut siue iuramento pmisit se solutuz certa summa pecunie

Edificata vero citate non soluit pmissum, et iō neptunus induxit grecos super troianos ad subuerredū ciuitatem. s. apollo zelauit pro troianis. poete autē fingunt iō uem et neptunū filios saturni fuisse et frēs. apollo atē erat filius iouis. et p̄n̄s neptunus fuit patruus eius.

Nō obstat autē q̄ neptunus et troianos zelaret itā tū q̄ troia a fūda meto vellere subuertere. sic dīc̄ v̄gilius li. v. eneid. m̄t̄ enē rapuit et p̄terit sib⁹ nube ne ab achille occide ret q̄ interfecit multa milia. vt dīc̄ v̄gilius. vñ et Iesus virgilii q̄ b̄ inducit ab aug⁹. s. struceta suis manib⁹ r̄c̄. dīc̄ in p̄so na neptunū in aratris quō eneas saluavit et imp̄o gantis piuria laomedotis. Istò autē qd̄ dictū ē de raptu enee ne occideret. h̄r̄ apud homēn̄ de q̄ dīc̄ hic aug⁹ et home rus poeta q̄ fuit an̄ romā dīc̄ idūc̄ neptunū p̄dicente m̄la de romanis q̄ fuit stirps enee. quez etiā sub nube rai putryt dīc̄ homērus. Et q̄ arguit aug⁹ q̄ neptunus p̄uidit q̄ laomedon non seruaret pmissum. q̄ autē temp̄ fuerit homerus satis est ī eternū p̄f̄ discor diā sc̄ptor̄ q̄ dīc̄ p̄p̄re ē faciūt m̄t̄ r̄oēs. m̄t̄ oēs dīc̄ dāt in h̄r̄ q̄ p̄f̄ e rat an̄ romulū. et de h̄r̄ loq̄ aug⁹ in fra li. xxi. ca. vi. et eusebi⁹ et hieronym⁹ in chronicis. 2. H. gel. li. ix. Piuratio habet. s. li. v. ca. xxii. d. Quos man⁹ atq̄ lingua ista sunt v̄ba salustij ī catilinario. et est h̄ lingua nominatiū casus. e. Populus in suffra-

gys r̄c̄. Suffragiū est cōsensus qui dāt in electōe vel slio negocio vbi querit cōsensus multitudinis. r̄c̄ dicit populum corruptū in suffragijs. q̄ sepe p̄ fauo r̄ et munera elegit ad magistrat⁹ indignissimos r̄c̄.

Cna. **V**n̄ em̄ piuratio catiline c̄ in tanta tāq̄ corrupta ciuitate:

habuit etiā eorū grādem copiā q̄s man⁹ atq̄ lingua d. piurio: aut sanguine ciuili alebat. Quid enim aliud tortiens senatores corrupti ī iudicijis tortiens p̄plus in suffragijs: vel in q̄busq̄ causis: q̄ apud eū contionib⁹ agebant: nisi etiā peierando peccabant: Nam corruptissimis morib⁹ ad h̄mos iurandi seruabat antiquis: nō vt a sceleribus metu religionis phiberent sed vt periuria quoq̄ sceleribus ceteris adderentur.

Capitulū. III.

Vlla itaq̄ c̄a ē r̄c̄. In hocce. p̄bat sui qu. q̄ troia nō periret q̄ dīc̄ crāt irati ciuitati p̄p̄ cri mē aliqd̄ cōmissū ibidē. nā dīc̄ p̄ crīmīa nō trascitur Illud autē qd̄ aug⁹ dīc̄ in p̄nc̄ pio b̄. c. l. q̄ dīc̄ q̄b⁹ vt dicūt steterat igiū sumē a v̄gilio li. li. enē idos. vt p̄z. s. li. q̄. ca. xxii.

Vlla itaq̄ **Ca. III** a causa est: quare sint dīc̄ quibus vt dicūt steterat illud imperium: b. cū b̄ a grecis p̄ualentibus probentur victi: troianis peierantibus singanq̄ irati. Nec adulterium paridis vt rurus a quibusdam defenduntur: victoria vlciscendū censuerunt. Ductores enim doctoresq̄ peccatorum esse assolent. non vltors. Urbem romam̄ inquit Galustius sicuti ego accepi p̄didere at q̄ habuere in initio troiani qui eneade p̄fugi: in certis sedibus vagabantur. Si ergo adulterium paridis vindicandum numina censuerunt: aut magis in troianis: aut etiam in romanis puniendum fuit: quia enee mater hoc fecit. Et quomodo in illo illud flagicium oderat qui in sua socia venere non oderant (vt alia omittā) qd̄

Mec ad interū paridis. r̄c̄. Langū h̄s storā d̄ alexandro qui dictus ē paris. qui fuit filius priami regis troianorum. Ipse c̄m sicut narrat dices phrygius rapuit helenam̄ v̄xorem menelai ranq̄ pulchriore mulierem grecie Galusti.

que sicut singūlari poete fuit sibi p̄missa a venere q̄ tulit pro ea sente tias contra iuno nem et palladem sicut tergit sup̄ libro primo capitulo tertio.

DEnquit salustius sc̄liceti catilinario.

Contra enee mater hoc fecit. r̄c̄. Hic probat q̄ dīc̄ potius de

buerat vindicasse adulterium matris enee in troianis. vel potius in romanis qui teste salustio ab enea processerat. q̄ adulterium paridis. q̄ grauius fuit p̄tin. Et tangit aug⁹. fabula d̄ m̄re enee quā m̄ romā habuere

Liber

pero & gestare. **S**icut enim crediderunt & romulus fuisse filius mortis. ut dixi. s. ca. xv. ita credebat & eneas fuisse filius vencoris. **I**nguit enim venerem esse uxori vulcani qui est de ignis & possesse anchise fuit prece & coeberet cum ea. s. venerem & generaret eneam tamen plenobile & deum futurum.

vnus enim ista quae fuit adulterium venerei & belene vel paridis.

f **I**ndignante menelao &c. b. dicit quod menelaus fuit maritus belene. ut dictum est.

s **I**rridere fabulas

fortassis existimor; nec gra-

uiter agere tanti ponderis

causam. **N**on & credam si pla-

cet eneae esse veneris filius. ec-

ce pcedo: si nec romulus mar-

tis. **H**ic aut illud: cur non & illud

indeos fas est hoib semini-

nis: marces aut hoies deab-

h misceri nefas. **D**ura vel po-

tius non credenda ceditio quod

ex iure veneris in concubitu

marti licuit: hoc in iure suo ip-

si venerinō licere. **A**ut vtrū

quod firmatū est auctoritate ro-

mana. **N**eque enim minus credi-

dit recētior cesar auia ve ne-

rez quod patrē antiquior romu-

lus marte. **L**a. IIII.

cum anchise commiserat ex qua

enea peperat? **A**n quod illud fac-

ctū est indignate menelao:

illud aut pcedete vulcano?

Dij enim credo non zelant pug-

ges suas vsgazadeo ut eas eti-

am cum hoib dignen habere

comunes. **I**rridere fabulas

fortassis existimor; nec gra-

uiter agere tanti ponderis

causam. **N**on & credam si pla-

cet eneae esse veneris filius. ec-

ce pcedo: si nec romulus mar-

tis. **H**ic aut illud: cur non & illud

indeos fas est hoib semini-

nis: marces aut hoies deab-

h misceri nefas. **D**ura vel po-

tius non credenda ceditio quod

ex iure veneris in concubitu

marti licuit: hoc in iure suo ip-

si venerinō licere. **A**ut vtrū

quod firmatū est auctoritate ro-

mana. **N**eque enim minus credi-

dit recētior cesar auia ve ne-

rez quod patrē antiquior romu-

lus marte. **L**a. IIII.

a **b** **I**xerit alios. Ita

ne tu ista credis?

Ego vero ista non credo. **N**ā &

vir docissim eoz varro fal-

sabecesse quis non audet

antiq romanos

creditū fuit & romulus fuit filius artis. ita fuit a mo-

dernis romais creditū & iulius cesar fuit pgenitor & vo-

nere non tñ imediate. s. mediare enea. nā cesar pcessit

ab ascensio seu iulo qd fuit eneae filius & & cesar iulus di-

ctus ē. vñ virgili li. j. eneidos. **J**uli magno demis-

sum nomine iulo. **D**eb sicut narrat suetoni li. j. ipem et

iulus cu laudaret amicā suā mortuā p rostris ut mori-

erat dī sic. amicē mee iulie maternū gena regib orū

p̄mū cu dī in mortalib p̄mū. nā ab anco marcio se-

marij reges. qd noī fuit mī a venere iulij. cui gēris fa-

milia est nra. **b** **D**ura vel portū non credenda ceditio

& vult. b. aug dīcere & dura ē & deditio uxoris si nō li-

ceret qd ad actū matrimonij seu matrimoniale. qd h̄ ma-

rito cu i h̄ sint pes. vñ veneris ius in pposito vocat

ius qd ē cōe oī uxoris. s. corp mariti. & econverso ius

mariti ē corp uxoris. **G**ig marti ex iure veneris. s. & iu-

re qd h̄ in ipo marite uxoris ei. rōne qd uxoris ē. licuit

alteri pcedere vice corp suū & cōubere cu alia ab uxo-

re sua. qd noī liceret veneri in iure marit. s. qd h̄ i ve-

nere ei marit qd marit ē idē vel p̄sile facere. s. co-

pus suū alteri pcedere. vel qd ad ius veneri p̄tinet oī

actū venere. iō graue videt si in actu venereo plō lice-

re mariti & veneri. & simars potuit licite adulterati.

videt & veneri idē licuit. p̄t qd dī aug dura vel po-

tius noī credēda conditio &c. **L**a. IIII.

Iuxerit aī

liq̄ ne tu

wsta &c.

b **I**n hoc ca. ponit

auḡ s̄niaz varro

nis qd ad ea qd

ca sit in pcedēti

ca. & qd ad aliqd

reprobata ea. et qd

ad aliqd relinq̄

ea discutiēda. fu-

it aut iste varro

s̄p̄formatio eius

ctoratis ap̄dro

manos q multa

opa valde s̄p̄fis

a **I**n eusebium

mo iuī est nona

genari. xv. āno

augusti cesaris.

b **I**n vtile ē

ciuitatib &c. hic

sciendū q multi

antiq̄ regū vole-

bāt se credi ē fi-

lio deo & repu-

tabāt expedien-

ut nō ipi hoc. sed

poti⁹ vt aliq̄ b̄ cre-

deret d̄ ipis vt eo

maḡ timeret ab

ipis. & min⁹ oude

ret subditī v̄l aliq̄

insurgere & eos.

sic patuit de ale-

xādro magno. q

cu veller se credi

filiū iouis hamo-

nis. & ob h̄ grec i-

sui aliq̄ indigneant. ait. sicut dī qnt̄ curti li. vñ. vi-

nā iudei me qd dū ē credat. fama cīm bella p̄stat. & se

pe etiā qd falso dīcū est vere vicē obtinuit.

c **I**n mars ex ilie concubitu filie nūtōz. &c. **H**ec iedū qd rhe-

que alio nomine dicebat siluis mater romuli fuit sil-

lia numitoris. **N**am sicut dicit tit̄liu⁹ de origine. yr-

bis li. j. procas rex albanoz habuit duos filios. s. nu-

mitorē seniorem quē sibi in regno voluit succedere. et

amulium iuniorē. sed amulius mortuo p̄e expulit

numitorē de regno & occidit oīm plem eius masculi

nā. filiā vero numitorē. sc̄z rhēs consecrauit de vestē

& fecit virginem vestalem. vt sibi oīm spēz prolis adi-

meret. qd virginēs vestales & tinentiam seruare debe-

bāt. sed tñ impiegata postmodū concepit duos ge-

minos. s. remum & romulum dicens se a marте impre-

gnatā. vt dicit tit̄liu⁹. seu ita rata. seu qd deus au-

torē culpe honestior erat. vt sīm iustinū li. xlviij. pueri

s. rem⁹ & romulus mariti dīcū sunt. sive quis in luco

mariti enī sunt. sive quis a lupa que in turela man-

atis est nutritis sunt. de his plus est diceum li. q. ca. xv.

Roinde ad vtrūq; rē. **In b.** ca. incipit **La. V**.
p aug. discutere ea q̄ sup̄ tacta sūt. s. in pccen-
tibus duob; ca. s. de marthe q̄ credit p̄ romu-
li & venere q̄ credit m̄ enee. & facit duas rōnes. q̄
aut credi dñt hec esse yā aut nō. si sic ḡ dñ nō irascit
adulterijs. si nō

ad huc sequit idē **a**

s. q̄ nō irascitur

adulterijs. q̄ de-

lectant in fictiōn-

bus q̄bus fingit

deos talia fecisse

sc̄ p̄t et ludis

scenici. q̄s vole-

bāt sibi exhiberi

in q̄b adulteria

deoz recitatib;

& narrabāt. vt

p̄z sup̄ li. q̄

cūda rō e q̄. si fal-

sa sūt q̄ narrat de-

marte & venere.

ḡm̄ romuli non

p̄t defendi q̄n

cōmiserū stuprū

& sacrilegū. q̄ si

nō fuit imp̄gnata

a deo. fuit imp̄

gnata ab hoīe. et

tū fuit ygo. yesta-

lis q̄ de vestē y-

ginitā suā. se

eravit vt dīt in

p̄cedenti cap.

b In stupro de-

tecas vestales sa-

cerdotes rē. i. sa-

cerdotes de ve-

ste q̄s erant sa-

cerdotes & quasi

sanctimoniales. a

nec licuit in tem-

plō cū viros ser-

vire. de q̄b nar-

rat. **A.** gellius li-

bro. j. q̄ electio-

eaz ad lūmū sai-

cerdorē seu pon-

tificē p̄tinebat. q̄

ab ipso ad fuien-

dū in templo veste

dicebat cupi. q̄

pontificis mar-

ti manu pressa

Dicēt te amarā cupio. ab eo pente in cui⁹ prāte erat

q̄s bello capta ducebāt. Et sicut dicit. **A.** gellius nō

debebat minoresse sex antīs. nec maiors q̄ decē annis

nata. nec debebat esse lingua debili. nec sensu aurium

diminuta. nec aliq̄ labē corporis insignitā. nec cuius ali-

ter parens in fuitute fuijerit. aut in negotijs sordidis

versatus fuerit. nec etiā illius filia q̄ domiciliū in ita-

lia nō h̄cet. & multa alia dicit ibi. **A.** gellius de hac ma-

teria. De pena aut̄ quā tangit hic aug. dicit idem eu-

Roinde ad **La. V**.

p vtrūq; interī mō no-

stra disputatio refe-

rat. **S**i em̄ sera sūt q̄ apud il-

los de mīfē enee & de p̄e ro-

mulī lectitan̄ quō p̄nt dījs

adulteria displicere hoīm q̄

in seipsis p̄cordis ferunt. **S**i

aūt falsa sūt: nec sic q̄de3 p̄nt

irasci verū adulterijs hūanis

& etiam falsis delectant suis.

Huc accedit: qm̄ si illō d̄ mar-

the nō credit: vt h̄ q̄d vene-

re nō credat. **N**ullo dīni con-

cubitus obtētu mīfis romuli

cā defendit. **F**uit aūt sacer-

dos ilia vestalis: & iō dīj ma-

gio in rōanōs sacrilegū illud

flagicū. q̄ in troianos pari-

dis adulteriū vindicare de-

bueſt. **N**ā & ip̄i rōani antiq̄ i-

b stupro detectas vestales sa-

cerdotes: viuos etiā defodie-

bāt: adulteras āt feminas: q̄-

uis aliq̄ dānatiōe: nllā tū mor-

te plectebāt: ylo adeo q̄i?

seueriusq̄ vindicanda pura-

bant adyta dīna: q̄ hūana

cubilia vindicabat. **La. VI.**

Liud adijcio: q̄ si eo

a ylo peccata hoīm il-

lis numinibus displi-

cerēt: vt offensi paridis facto

desertā troiā ferro igniq̄ do-

marēt: magis eos p̄tra roma-

nos moueret romuli frat̄ oc-

cisus: q̄ p̄tra troianos grec̄

maritus illusus: magis irrita-

ret pricidiū nascēt: q̄ regnā-

tis adulteriū ciuitat̄. **H**ec ad

tropius in p̄iculari exēplo de rheā mātre romuli q̄

viva defossa fuit. **O**rosius li. ii. narrat idē de minē

ua vestali virgine. & assignat causam ouidius lib. vi.

de fastis. dicit em̄ q̄ idem numen est telluris & veste.

Vnde & dicit vesta quasi vi stans. q̄ terra quasi p̄p̄s

vi stat. id est utio-

bilis est. & ideo q̄

delinquebat i ve-

stam condebat.

id ē sepeliebat in

illa. **A**dverren-

dum est tamē q̄

p̄ vestā intellige-

bant numē ignis

fm̄ eūdem. **C**ro-

debant em̄ idem

numen ignis ce-

terre. & causa est.

quia in terra iue-

niſ ignis. ideo q̄

tenus vesta fuit

numen ignis. fe-

cerūt eam virgi-

ne. & sacerdotes

cūs similiter. q̄

de igne nibil na-

scit. sicut nec de

virgine. **b** **A**dyra diu-

na. id est templū

q̄ violata stupro

magis vindica-

bantur q̄ cubilia

maritorū violata

La. VI.

a **L**iud adij-

cio q̄si rē

In b. cap.

pbat b. aug. q̄

dīj nō de seruerū

troiā p̄ter adul-

terium paridis.

& hoc q̄ m̄lroma-

gis deservissene

romā p̄ter inter-

fectionem remi.

quē frater suus

romulus occidit

vel fm̄ altos oc-

cidi mādauit. v̄k

dato q̄ nō osten-

dit aug. q̄ romā

parricido. id est a cede patris sui. s. remi qui fuit pa-

ter. id est fundator & conditor rome cū fratre suo non

pōest excusari. cū ipse fuerit publice occisus iniuste.

nec ciuitas mortē eius vindicauerit ad quod tenebat

De interfectione remi & opinionib; circa mortem ei⁹

dīt supra libro. q̄. ca. xiij.

b **L**onādem deoꝝ rute-

lam rē. **H**oc dicit enēas. sicut fuit tactum supra li. j.

ca. iiij. tulit secum de troia deos troianoꝝ quos post-

ea rome coluerunt romani.

Liber

Erre em ciuibibis iā rē. In h̄ ca. agit **Ca. VII.**
 brūs aug. de secūda subuersione ciuitatis tro-
 ianoz q̄ ilū vocabat. vt s. lib. isto ca. q̄. dixi.
 rostendit q̄ ipsa nō fuit destruncta. q̄ d̄ cam deserue-
 rant. vel si sic. q̄ ingrate et irrationabilēs deseruerant
 eā. Ad intellectū
 h̄ eo z̄ q̄ hic dū
 cunq̄. scienduz q̄
 in bello ciuili int̄
 syllā et mariū. de
 q̄ bello sup̄ lib. q̄.
 recitauit historiā.
 fimbria fm orosi
 um li. v. et li. vi.
 fuit de gre mariū
 et sicut dicit libro
 vj. ip̄e fuit maria
 noz scelerz satel-
 les. et h̄ oīm au-
 dacissimus. qui
 flaccū ɔulem ad
 quē legatus mis-
 sus fuerat apud
 nicomedia occi-
 dit. et inde iratus
 ilienib. id ētros.
 ianis q̄ ilū reedi-
 ficatā post p̄mā
 subuersiōnem fa-
 ctā a grecis in ba-
 bitauerūt co q̄ p̄
 syllane pris stu-
 dio portas ɔtra
 fimbria clausēt.
 et ip̄m repulerāt.
 v̄bem ipam ilū
 antiquam rome
 parentē fundit.
 cede et incēdio de-
 luit. quā tñ syllā
 ɔtūno repauit.
 fimbria h̄o post
 modum exercitu
 syllē obcessus de-
 speratione mor-
 seip̄m interfecit.
 Aliud etiā scien-
 dū est q̄ q̄uis syl-
 la post obtentaz
 victoriam nimis esset crudelis et impius tñ in bello il-
 lo ciuili iustioz cām habuit q̄ marius. q̄ syllā et sula
 tuobrinuit legitime. marius h̄o tñ erat p̄sona p̄uata
 et cū magna violentia ɔtra voluntatē senatus et ip̄lī si-
 bi usurpauit p̄rātem. Et ideo ilienis in repellendo
 fimbria satellitē et sautorē mariū iuste fecerunt.
Duos sua irritauerat iniqtatez. Hoc dicit q̄ si
 eut dicit d̄ares phrygius in hystoria de bello troiano
 Troiani p̄us se male habuerūt ad grecos q̄ greci ad
 eos. dicit em q̄ peleus qui erat rex in pelopōneso. s.
 vna pre grecie sic dicta cū misser iasonē nepotē suu
 in insulam colchos. vt inde auferret vellus aurē q̄d
 audierat ibi esse. et iason q̄ mare iter faciens applicu-
 set in portu troianoz cū sociis suis cōpulsus ē a lao-

medonte rege et troianoz inde recedere. ppter qd iason
 reuersus postmodū ad pelcū cū vellere aurē indicat
 uit sibi iniuriā a troianis illatā dicens se velle suā in
 iniuriā vindicare. Jason ergo accepto exercitu a peleo
 et hercule sibi duce exercitus assignato. pfectus est
 laomedonē. cui
 los euentus habuit. **Q**uid ḡ
 melius b̄ ciues illius vrbis fa- h
 cere potuerūt. qd honesti?
 qd fidelius? qd romana pen-
 tela dignius q̄ meliori cause
 romanoz ciuitatem fuare: et
 cōtra parricidā romanerei- i
 publice portas claudere. **A**t
 heis inqntū exitiuz versum
 sit: attendat defensores deo- rū. **D**eseruerūt dij adulter- k
 ros: ilūq̄ flāmis grecoz re-
 liquerūt: vt ex eius cinerib̄
 roma castior nasceret. **C**ur
 et postea deseruerūt eandez
 ciuitates romanis cognata:
 nō rebellatē aduersus romā
 nobilē filiā: h̄ iustiorib̄ ei⁹ pti
 bus fidem p̄stantissimā p̄fisi
 māq̄ fuantē: cāq̄ delendaz
 reliqrūt: nō grecoz viris for-
 tibus: h̄ viro sp̄urcissimo rōa-
 noz. **N**ut si displicebat dij l
 cā ptiū syllanaz cui fuantes
 vrbem miseri portas clause-
 rat: cur eidē syllē tanta bona
 p̄mittebat et p̄nūciabāt? An
 et hic agnoscunt adulatores
 feliciū: potius q̄ infeliciū de-
 fensores. Non ḡ ilū etiā tūc
 ab eis cū euertere desertuz
 est. Nā demones ad decipiē
 dū semp vigilantissimi q̄d po-
 tuerūt fecerūt. Eversis q̄pe
 et incensis omnibus cū oppido
 simulacris: solū minuere si-
 gilū de q̄ sup̄ lib.
 q̄. ca. xxv.

Cet oppidanoz. id est eoz qui erant ab opido ilio-
 ḡ. **A**dbuc autem meliorz partium rē. Hoc dicit q̄
 syllā habuit iusticiam in persequendo marium. v̄su
 pra dixi. licet postea sit nimis abusus sua potestate.
Ciues illi v̄bis sc̄ ilū quā p̄us vocavit oppidū.
Contra parricidam. id est contra fimbriam quem
 parricidam vocat. quia vt sup̄ dictū est consulez qui
 est quasi pater patric interfecit. **K**Deseruerunt
 dij adulteros. id est troianos qui rapuerunt helem
 v̄xorem menelai. et pat̄z q̄ aug. loquitur hic ironice.
Dur si displicebat rē. Dic excludit quandā respō
 sōem quē dari possit. posset cīm dici q̄ pars syllē nō
 placuit dij. et ideo nō deseruerūt illum. **H**ec contra
 hoc arguit aug. quia multa bona dū p̄nuncianerunt

III

¶ pmiserūt sylle. vt sup̄ dictū fuit libro. h̄. ea. xxiiij.
m. Scribit liuius. id est titus liuius in aliquo libro
 suo quē nō vidi. q̄r vt alias dixi. tres decades et⁹ vidi
 nec qđ hic allegat de liuio ponit anticus floridus et⁹ ab/
 breuiator in aliquo libro titi ab ipso abbreviato. Facit
 aut̄ mentionē de
 simulacro miner
 ue q̄ est tea sapie
 tie ⁊ vocat alio
 noīe pallas. de
 cuius etiā simu
 laco aliqua dixi
 sup̄ li. i. ca. iiij. s3
 vtrū fuerit illud
 idem de q̄ sit ibi
 mentio. ⁊ hic du
 bium est.

Enclio. 2.

n. Dū patrū r̄c
 Itē est ȳsus vir a
 gilij. enclios. ⁊
 vult dicere btūs
 aug. ⁊ ideo fuit
 simulacra alioz
 deoz potius q̄
 minerue cōbusta
 cū ciuitate ip̄a ne
 possit vere dici
 dū patrū quo:z
 semp̄ r̄c. ⁊ o vero
 simulacru miner
 ue fuit pm̄issum
 a demonib⁹ sua/
 ri. ⁊ pateret fal
 sitas versus vir
 gili. h̄. enclios.
 Excessere oēs. ⁊
 dū adytis arisq̄
 relictis. nā exem
 plo q̄ illud simu
 lacru fuit saluuus
 ptz q̄ dū ibi fuerūt p̄ntes q̄ saluauerūt illud. cū alia
 saluare nō crant permitti. **Lapl. VIII.**

D. Iis itaq̄ iliacis r̄c. In h̄. ca. ostēdicit brūs aug.
 quanta vanitas sit credere q̄ dū troianoz ro/
 mā allati possent saluare romā. vel si plentes
 fuissent apud ilium saluassent ilium. ⁊ irridet beatus
 aug. istam falsitatem ⁊ faruitatē. **b.** Ad vocem
 ansoris r̄c. Loquit̄ de ansore cuius clamore excitat
 fuerūt custodes capitolij. de quo sup̄ libro. iij. ca. xxij.
 Vbi ⁊ de captione v̄bis a gallis dicrum est. de fimbria
 dicrum est sup̄ libro isto ca. p̄cedenti. **Lapl. IX.**

D. Ii etiā numā pomplū r̄c. In isto ca. ostē
 dit brūs aug. ⁊ dū nō dederūt nec dare potue
 rū pacem nec tranquillitatē. ⁊ p̄mo ponit de
 h̄ aliquo errorē q̄ credebant q̄ ipsi dū pacē quā ha
 buit numā secūdus rex romanoz sibi deditissim⁹. He
 cūdo ibi. nunc aut̄ nō ei r̄c. excludit errorē illum. Ad
 intellectū h̄o huius caplī est sciendū q̄ sicut narrat ti
 tus liuius de origine v̄bis lib. i. post mortem romuli
 patres concedente eis populo q̄ ipsi eligere possent
 successorem romuli q̄ quis numā nō esset de romanis.

sed de sabinis. tamen ipsum p̄ter suam famam mai
 gnam de iusticia ⁊ religione elegerunt. H̄o nō
 sic electus vidēs q̄ sine legib⁹ regnū stare nō posset
 nec posset circa leges dandas insistere nisi par esset
 in v̄be. statī in p̄ncipio regni sui fecit in circuitu pacē

quāt̄ habuit toto
 tēpe regimis sui.
L. IX. a
D. Ii etiā numā pomplū successeore
 romuli adiuuisse cre
 dūt: vt toto regni sui ipse pa
 cem h̄fet: ⁊ iā portas q̄ bellis
 patere assolēt clauderet: eo
 merito. s. q̄ romanis m̄ta sa
 cra p̄stituit. Illi h̄o hoī p̄ tā
 to ocio gratulādū fuit: si mō
 id reb⁹ salubrib⁹ scisset ipen
 dere: ⁊ p̄nicioſissima curiosi
 tate neglecta: deū vex⁹ vera
 pietate p̄quirere. Nunc aut̄
 nō ei dī p̄tulerūt illud ocū:
 s̄ eū minus fortasse decepiſſ
 ent si oīosū mīme repiſſent
 Quāto em̄ minus eū occu
 patū iuenerūt: tanto magis
 ip̄i occupauerūt. Nā qd ille
 molitus sit: ⁊ qbus artib⁹ ta
 les deos sibi v̄lli ciuitati cō
 sociare potuerit: varro pdit
 Qd si dīo placuerit: suo dli
 gentius dissereſ loco. Mo
 do aut̄ q̄ de bñficijs eoz q̄
 stio est. magnū bñficiū ē pac
 sed dei vere beneficium est
 plerūq̄ etiam sicut sol: sicut
 pluia v̄teq̄ alia ſbſidia sup

natus est xp̄us tm̄ fuit ſemel clauſum ſez p̄ſt p̄mum
 bellum punicū ſub conſule tiro manlio. Temp̄ ve
 ro auguſti quiescente v̄be a pl̄is poſtib⁹ ab ip̄o. vīc⁹
 eſt antonius. ierū clauſum fuit. ⁊ p̄sequens a mor
 te numē pomplū v̄ſq̄ ad auguſtu nō habuerunt ro
 mani pacem. nīl vno anno nec ante numā habuerūt
 quia romulus p̄tinue bella gessit. De iano cui numā
 templū fecit eſt ſciendū q̄ ip̄e regnauit in monte ia
 niculo. q̄ eſt modo inſra v̄bem. p̄ parte ⁊ in partibus
 viciniſ eo temp̄ quo saturnus expulſus a filio ſuo
 ioue de creta venit in partes illas. ⁊ quia saturnus do
 cur vineas colere ⁊ ciuititer viuere. ideo receptus eſt
 a iano in ſocium regni. iano vero deificato attribue
 bant ei omnē potestatē claudendi ⁊ aperiendi. ⁊ iō
 conſtituit ſibi numā templū quod voluit p̄ diuersis
 temporib⁹ claudi ⁊ aperi. ⁊ voluit q̄ tē pacis clau
 dere ſm̄ ouidium libro p̄mo de fastis vt pac̄ ipſa q̄ſi
 inclusa maneret apud romanos. aperi. h̄o voluit tē
 pore belli. vt omnes milites qui ad bellum exierant in
 colums recipereſ reuertentes. Fuit aut̄ numā re
 creatus ſm̄ europium eo temp̄ quo regnabat apud

Liber

Iudeos ezechias. de quo dicit infra li. viii. ca. xxxiiii.

Habent q̄ nisi r̄c. In h̄ ca. rep̄ oba. La. X.
aug⁹. inq̄ tuine romanor̄ pbans q̄ mag. fu
asset eis exp̄ediens p̄t q̄ bellū. Et p̄mo p̄bat
q̄ p̄t fuit p̄ponēdā augmēto imperij. Dicō ibi. s̄z
plane p̄ tātis r̄c.

Ostendit q̄ in p̄n:
cipio poterāt ex/
cusari a bellis. q̄
ve videt ipsi ha/
buerūt iusta cām
bellandi sc̄z ad re/
pellendū hostes
inuadētes. Ter/
cio ibi. s̄z regnan/
te numar̄. ondit
q̄ in p̄tate hoīm
ēmaḡ. p̄t q̄ de/
oz seu demonū.
b Idonea vō
cā r̄c. vult dicere
aug⁹. q̄ nō ē ido/
nea cā q̄ ideo sit
regnū inq̄tuēz ve/
sit maius. loquif
cīm aug. affirma/
tive ironice. z sc̄
sus est negati⁹.

Salusti⁹ vbi
ait sc̄z in p̄logo
carlinari⁹. z sunt
p̄ba salusti⁹ ab il/
lo loco. iḡf in ini/
cio reges r̄c. vſq;
ibi exclusi⁹. In e
vt cā multum r̄c.
vbi videſ dicere
salustius q̄ p̄mū
nomē iperij fuit
nomen regis. s. a
regendo dicti. p
pter h̄ accepit p̄/
mo h̄ sup̄ hōse⁹
imperij. i. p̄tātē
vt regeret. Et tūc
reges erāt diuer/
si. id est diuersi/
mode se habētes
z occupātes. na⁹
vna p̄s. i. aliq̄ ex
ercebant ingenij suū studio. s. et disciplina. aliq̄ vō et
ercebant corp̄us. s. venationib⁹ vel alijs modis q̄b
nō apparuit aliquā cupiditatē esse cām exercitū.

Virgilius detestat sc̄z li. viii. eneidos. vbi virgili/
us post commendatione t̄gis q̄d fuit sub saturno q̄ sic
dixi in p̄cedēti ca. regnauit in italia cū iano. a q̄ satur
no etiā italia q̄ndā saturnina ē dicit. Dicit ḡ q̄ illa p
speritas z innocētia vite huāne durauit dēterior. do/
nec paulatim ac decolor eras. i. male colorata z defor/
mis z bellī rabies r̄c. **G**ed plane r̄c. Hic p̄t
excusationē bellor̄ q̄ romani in p̄ncipio contra finit/
mos gesserūt q̄ videt ad h̄ coacti. p̄ter importunita-

tē vicinoz q̄ ipsos bellis impetebat. Et ad h̄ inducit
p̄ba salusti⁹ q̄ h̄n in p̄ncipio catilinar̄. vbi dicit hec
verba. Utrem romam condidere atq̄ habuere initio
troiani. Qui enea duce p̄fugi sedibus incertis vagab/
ant. Cūz his aborigenes genus h̄uanū agreste sine

legib⁹ sine impio
liber atq̄ solutū
bi postq̄ in vna
menia cōuenere
sc̄z troiani z ab/
origines. dispas/
ri genere. dispas/
ri lingua alio mo **S**alu. in
re viuētes (incre cat.
dibile ē mēoratu)
q̄z facile coalue/
rūt. Et postime
diates salusti⁹ dīc
sic. s̄z postq̄ res
ezz sc̄z romanos
rū ciuib⁹. v̄l fm
aliaz l̄ram legib⁹ **E**neid. 8.
(est ei v̄traz l̄ra
bona) moribus.
agris aucta. sat̄
p̄p̄a. sat̄q̄ r̄c.

Igitur reges
q̄plic̄ finitimi
bello reptare sup/
ple romanos. et
ponit hic in finitu
modus p̄
indicativo sc̄z te/
prare p̄ tēp̄tae/
rūt. sicut z in se/
quētib⁹. z est on/
tiquus mod⁹ los/
quēdī q̄ sc̄z titus
luius sat̄. coiter
loquif. vel subin/
telliḡ ibi ceperit
ira q̄ finitimi ce/
perunt temprare
pauci ex amicis
auxilio esse. i. fu/
erūt. nā ceteri. t.
aliqui omici me/
tu p̄culsi. i. p̄cessi
Ad r̄a p̄cellēdo.

Longe a periculis aberant. i. nō affuerūt romanis
vt auxiliarent eis in periculis suis. p̄ter metu p̄tē/
tie aduersarioz. **A**t romani domi militiq̄z in/
rent tam circa res domesticas curandas vt haberet
vnde possent esse z domū suā sustentare. quia p̄p̄is
stipendijs in p̄ncipio militabant. q̄z etiam intenti re/
bus militaribus. Nam statim quādo vacabat eis re/
dierūt de bello domi. vt domus sue curam haberent.
vnde dicit festinare. id est festinabant parare. s. que
nondū erant parata p̄ domo z p̄ bello. idem em̄ tunc
fuit agricola z miles. **A**llus alium horari. id ē
bozabant. hostib⁹ obviā ire. libertate patriā paren-

recessus regere armis. i. pregeret armis. **K** Post ubi tunc
proba aut ista decembris artibus romana crevit. non sicut salu-
stius sibi gustini pro quo hoc salustius sic. Impium legitimum
regium iperij nomine. **L** Quid regnate numia tunc hic
os diri. b. aug. quod pax est magi in parte boimque demonum.
nec est in parte de/
monum nisi obstatum
eis a superiori parte
te permitte. et fun-
dat se super illa pa-
ce quod toto tempore nu-
me pompeii du-
rabit. et quod in pice
denni ea. **E**t de il-
la querit si erat a
dys. eam. s. eius
et modum. utrum ne
tunc aliquis romani
impererent
vel non. **S**i sic ergo
alii eos impererent
tib. et non ecouerent
so romanis bellis
no ferentibus facra
est pax absque hostiis
et inimici eorum vello
matio. i. bellum
iperci terretur. q
eis de modis quod
tunc fuerunt ho-
stes sedati. pore-
rat dum eos semper
sedatos tenuisse
ut poite iani de q
bus in precedentibus
templo dictum est.

fuisse clause nec oportuisset romanis bellasse. **S**i dicatur quod non fuisse possibile. ergo cum non sit alia cau-
sa possibilis nisi voluntas aliorum qui noluissent a
bellis cessasse. sequitur quod bellum vel pax non fuerit in po-
testate demonum. sed magis dependet a voluntate hominum
et tam bellum quam pax sunt secundum voluntatem hominum et non de
monum. **E**t hic notandum est quod beatus augustinus non videt
arguere ad aliam partem divisionis. quam in principio
sue rationis posuit. **A**t causa est. quia si de pars illa-
s. quod pax illa permanescit tanto tempore. quia nullus erat qui
eos impereret. statim apparet ex dictis quod tunc magis
est accedendum quod pax illa dependeat ex voluntate hominum qui
nolebant eos impugnare. **A**t sciendum quod sicut dicit
titus liuius libro primo de origine viribus. cum finitimi ro-
manorum certe sunt numina sacris deditum. ceperunt habe-
re romam in reverentia tantorum nefas reputabant eas
armis imperere. **m** **N**isi forte dum tales tunc. **N**ic
ostredit quod in potestate demonum sit aliquo modo pax
et bellum. et quod possunt unum homini vendere. id est per
servitio eius debito concedere illud quod est in potesta-
te alterius hominis velle aut nolle. nam ipsi possunt ter-
rere homines ne bellent. et excitare homines ad bellum
dum si permittantur. non tam sic quod possunt ipsam voi-
luntatem necessitare. permittrunt autem a deo terrere
vel excitare mentes hominum secundum differentiam et qualita-
tem virtutum quibus succubunt. nam secundum hoc sepe des-

mones secundum potestatem super homines. **C**et ad res
cum isto sum. sciendum est quod ipsi possunt significan-
tur causare passiones et motus ipsius appetitus sensi
stiti. quod vocat hic augustinus. motus animorum. et istos motus
sequitur coitas hominum et precipue malorum. et quod dominus patens su-

nus causare sic
lo puocauerit: "nisi forte dicitur in bellum. et pacem
tamen semper voluntas hominis est
magis causa. quod
diabolus eam ne-
cessitate non po-
test. et quia etiam
a voluntate huma-
na est quod sibi per-
mittit magis vel
minus possit. et
ideo dicit augustinus.
Interest quidem
iam tunc.

La. XI.

Q **V**as triplum con-
tra eorum fieri volunta-
tem: non solum fabule multa
mentientes: et viri veri aliquando
vel indicantes vel significan-
tes: sed etiam ipsa romana
scripta historia. **N**eque enim ali-
unde apollo ille cum an-
tiquum a romanis bellaret.
quadruplex fleuisse nunciatus

Q **V**as triplum con-
tra eorum fieri volunta-
tem: non solum fabule multa
mentientes: et viri veri aliquando
vel indicantes vel significan-
tes: sed etiam ipsa romana
scripta historia. **N**eque enim ali-
unde apollo ille cum an-
tiquum a romanis bellaret.
quadruplex fleuisse nunciatus

habet usquequam. probat idem per veritatem fabulis velata
Ducentum vero ad veritatem historie. sciendum est quod
romani post secundum bellum punici. habuerunt contra
philippum regem macedonie bellum quod vocatum est bel-
lum macedonicum. nec fuit philippus iste pater alexan-
tri magni. sed alius cuius filius erat quod de quo hic
fit mentio. vixit est autem philippus et subiugatus et
fideliter se habuit ad romanos. quod mortuo gessus filius
erat cepit rebellare. et bellum secundum macedonicum secundum moue-
re contra romanos. quod ipse etiam vixit et romani ducti
et etiam codice quod tempore pax anno bellum habuerunt romanis
contra antiochum regem syriacum. quem etiam vicerunt. et sibi leges
imposuerunt ut volebat. **P**ost bellum vero modicum attalus
filius eumenis rex asie monens. propter romanum sui re-
gni testamentum reliquit heredem. ita quod testamento regnum asie
minoris adiectum est romanis. **T**unc autem attalo frater
erat noicus eumenes stratus romanorum. quod filius habuit et
de cubina noicus aristonici. de quod hic fit mentione. iste ariston-
cius mortuo attalo videntur sibi regnum asie et achaiae.
quod achaia dictum achaia seu achivi seu acheni quod id est sunt.
Iste ergo aggregato magno exercitu cum romanis bellum ha-
buit et vixit et capti sunt romani perducius ibide iussu se-
natus strangulatus est. huius ergo morte sicut narrat augustinus.
prudentius apollo cum antrum. quod cumne quod est ciuitas cam-
panie colebat vobis et levit. quod et anthiochus prudens
quod servitios sicut erat optauit cum quod isti oculi ro-

Liber

manos vicerent. **S**icutus autem et ideo pñncia uisit grecis malū. q̄ cumani fuerūt colonia grecorū. i. qndā greci fuerant. et de grecia venerat ad incolendū locū illum. quis eo tpe q̄ fleuit apollo esset subiecti romanis. et q̄ latini effecti. venientes autē de grecia secū rulerant statuā apollinis quā in grecia colere et sueuerant. vñ cum fleuissent. aruspices minus periti credebat q̄ pñnciasset malū romānis. et iō volebant cum in mare pīcisse nisi senes cumani restitissent. s̄ p̄tiores aruspices opositū interprantur sunt.

b. Nam camillam diana doluit apud virgilium. de libro cneidoꝝ q̄ cū camilla que erat regina volscorum p̄ regni utilior pugnasset fortissime p̄tē enee. q̄dam noīe Aruns hastaperticiens interfecit eaz. qd̄ diana id est luna quasi duana. q̄ nocte et die lucet sic dicta. videns ingenuit et q̄ cultrix eius fuerat. et cōminata est se velle vindicare mortem suā morte illius q̄ eam interfecit. **A**t pallante mortuū tē. Iste pallas fuit filius euandri regis arcadi. quē euandri hercules rediens de hispania vindicavit de caco q̄ boues herculis suratus fuerat et euandri animalia seperare et sucuerat. nā hercules eacū interfecit. ppter qd̄ ab euandro honorifice susceptus est. pallas hō a presuo missus postmodū ut enee ferret auxiliū cōtra turnū. cū turnū sibi obuum in bello habuisset oravit herculem iam deificatum et mortuū ut eū faceret victorē de turno. fidens de hercule ppter amicitiam quā habuit ad patrem suū sicut dicit virgilius sic. **A**udūt altides. i. hercules iuuenē. id est pallante magnū sub imo corde p̄mit gemitū. s. hercules lachrymasq̄ effudit inanes. Et addit virgilius q̄ hercules p̄ditū sibi q̄ interficiendus erat a turno. nec alter esse poterat. in morte suā vindicaret eneas interficiendo turnū. De isto pallante q̄ fm virgilium lancea vulneratus erat in pectori. narrat vincentius in speculo historiali li. xxvij. q̄ p̄te hec in rīci secūdū imp̄peratoris vic̄ circa annū dñi. **N**. liii. corpus ei⁹ Rome integrū est inuenit. Diatus autem vulneris qd̄ in medio pectori turnus fecerat q̄uorū p̄cdib⁹ euz dimidio me surarū est. Corpus hō muro applicatū sua magnitude menia vicit. ad cuius caput accensa lucerna rega est q̄ nō potuit extingui donec qdaz stilo sub flama fecit foramen et sic aere subinfrante cuauuit.

Luius epicephbiū sic inuentū est. filius euandri palas quē lancea turni militis occidit more suo iacet hic. **N**eque troiani neque lauiniense ab ipso enea tē. hic notandum est q̄ postq̄ ilium civitas metropolis troia non fuit sub laomedonte patre p̄amimurata non sie tur nisi quo tēpe. q̄ mor tpe p̄amim subuersa ē. in an laomedonte fuit regnū troianū etiaz sub b̄ noīe. nā troia dicta est a qdaz q̄ tros dūcrus est. et regnabat in fra ista bñ an laomedonte. In historia francoꝝ dicunt q̄ tēpe ayot iudicis edificata est troia. et stans. clery. annis tpe lapidō castra est. Regno lauiniensi sciendū est q̄ enee veneti in italiā rex latinus dedit ei vni cam filiam suam i uxore q̄ lauinia dicta ē. Eddidit hō eneas ciuitate quāz lauinia uxore sua lauinum nosauit ubi regnauit tribus annis. et postea filius eius Julius ascanius annis. xxvij. qd̄ regnū vocat hic aug⁹. leuiniensc. dicit translatuz est in albā ubi regnū est sub. xiiij. regib⁹ vsq; ad rosmulū exclusiue nō cōputato numitore. q̄ si annumetur alijs erūt. xiiij. de qd̄ aug⁹. infra libro. xvij. ea. xij. Dic est tñ aduerrendū q̄ licet aug⁹. vocat b̄ regnū lauiniense. in idē regnū vocat ab historiographis regnū latinorū. vocat vero aug⁹. regnū lauiniense a ciuitate in qua regnabat. Sed regnū latinorū dicas a populo cui rex perat. et ideo qñuis regnū lauiniense dicas p̄ durasse. q̄ lauiniū a modico tēpe fuit caput regni. in regnū latinorū tpeibus. xx. regū fm cusebium durauit quoz fm dicit fuisse eneas. et ultimū amulū fratrem numitoris q̄ fuit avus romuli. postea hō condita Roma latini vocati sunt romani. et cessavit regnū latino tū sub illo noīe. et b̄ne ante ut dicit aug⁹. infra libro. xvij. ea. xx. nam alba condita. dicitū est regnū albanorū. qñuis apud historicos vocet regnū latinorū usq; ad tpe romuli. **E**ius q̄ cū romulo tē. Nec dicit q̄ romulus aliquos deos Rome posuit. de qd̄ enī beatus aug⁹. infra libro. viii. ea. xxii. facit mentionem. **f** Siue qñq̄ alba eversa tē. Hic sciendū est q̄ sic narrat titus liuius de origine urbis libro p̄mo ciuitatez q̄ longa alba dicta est. Eddidit ascanius filius enee. xxx. anno postq̄ p̄suus lauiniū dederat in q̄ regnauit ascan⁹ postq̄ lauiniū dimiserat lauiniū q̄ fuit in tē fm aliquos. xl nouerca fm alios. In ea etiā ciuitate regnauerūt latini reges. usq; ad romulū vel ultra. cō-

stat enim quod in ea regnatū ē siue appellaret regnū latinorū
siue albanorū ylīz ad tōs nulli regis romanorū q̄ suc-
cessit nume pōpilio sicut numia romulo. Ip̄e h̄o p̄tē
p̄fidiā albanorū quā eis obiecit nullus ciuitatē illā s̄b-
verit. q̄ stererat. cccc. annis fīm tū. et de ciuib⁹ albanis

aūrit vībē fecē em̄

eos venire romā iutores.

z̄ibitatē mōrē a-

celiū quē ylīz ad

ecce. Ip̄e h̄o alba

mīc trāslati de-

os suos ut dīc h̄ b

p̄sli p̄stutuerat. Nā ip̄i sūmū

aug⁹. secū romaz

trāstulerat. vñ di-

Rex q̄ppe tarq̄nius ibi capi-

cit h̄ aug⁹. q̄ dīg

c toliū fabricauit. Esculapius

ill̄ q̄s romulus i-

ylīz trāstulit. et q̄

postmodū etiā d-

alba cuersa trāsi

turi crāt nūa de-

d ret. At at deoꝝ nescio vñ

os alto addidit

q̄ vel custodirent alios p̄dictos tanq̄ fugitivos vñ iu-

uareū saltez tanq̄ inualidos. q. d. si alij dīg fuissent sa-

ris. validi vel volvissene remanere. frustra p̄uidisse

ip̄e numa de pluribus.

Achis sac̄. t̄c. In h̄ ca. oñdit btus aug⁹ quā

ta sit cecitas romanorū qui fīm q̄ romā creuic

fīm hoc etiā auerunt numerū deoꝝ. et primo ostendit

quō multiplicauit deos. scđo ibi. sub hoc ergo t̄c. deci-

clarat vanitatem erroris eorū.

Nam ipsius sū

mūtemplū t̄c. hic sciendū q̄ duo erat tarquinii reges

romanorū sc̄z tarquinius pascus et tarquinius super-

bus qui fuit ultimus rex romanorū. de quo sic hic me-

tio. Iste cm̄ sicut narrat ritus liuius de origine vībis

li. j. postq̄ rebus bellicis finē imposuerat. conuertit

ad res vības qm̄ suum. Ite primis staurit edifi-

care templū ioui in morte. q̄ primo fīm iustinum libro

xlii. vocatus est saturnius. q̄ saturn⁹ locū illū inhabi-

bitauit. postea mons tarpeius dictus est. cū aut̄ fode-

rent ibi fundamēta tēpli inuentū est sub terra caput

hois cum facie integra. a quo mons ille q̄ infra vībez

est. dictus est mons capiroth. et etiā templū illud capi-

toliuū vocatū est. q̄d iouis summū tēplū vocat hic bea-

tus aug⁹. et merito. q̄d dicitur liui⁹. q̄ opus illi⁹ tēpli

ita sumptuosū erat et magnū. q̄ magnificētia romāo-

rū q̄ fuit ip̄e augusti sub quo dnabat feretori orbi vīt-

poruit illi aliquod equale facere.

Esculapius sūt ab epidauro t̄c.

Esculapius singul̄ deus medicie.

Epidau⁹ fīm europiū est ciuitas q̄ mō vocat dyr,

rhaebiū. q̄ vero romā fuit maior ciuitas q̄ epidau⁹

et ambivit romē esse vt dicit aug⁹.

De auctorē autē

et romā dicit t̄l⁹ liui⁹ de vībis origine li. x. in fine. q̄

cū romā graui pestilēta laboraret que rōtea fuit vt lī-

anus ille. s. cccly. ab vībe adīta in multis lec⁹ esset. in-

vit ad ym⁹ mali suffecit solatiū pestilētē. s. vībe vīen-

ti. s. q̄ ad hoīes q̄ etiā quo ad agros. Igit̄ p̄suluerit

libros sibyllē de remedio. et inuentū est q̄ esculapi⁹ de

epidauro romā afferend⁹ esset.

Idē etiā narrat orosu-

us li. iij. De hoc vero narrat ritus liuius li. x. ab vī-

be adīta. et valerius li. j. q̄ trib⁹ ānis continuus vībs

afflcta fuit graui pestilētia.

Missi ergo sunt p̄ re-

medio legati ad accersiendū de epidauro esculapi⁹. q̄

venerētes ab epidauris duci fūt̄ tēplū esculapī. q̄d
q̄nq̄ milibus passiū ab epidauro distabat. et ecce se-
pens q̄nq̄ licet raro ab epidauris visus fuerat. nū
q̄t̄ sine bono ip̄o visus est. proper qd̄ etiā in mo-
du esculapī venerati q̄ p̄ces vñ clarissimas leui tra-

ctu repe cepit tr̄

duoꝝ sp̄ceꝝ ē

baud dubiā an se

appetite clariors

sedis alacritates

ferēs. deinde ad

nauē romanā p-

rexit ac nauē cō-

scēdit. vñiū

ligati tabernacu-

li erat ibiꝝ quie-

uit. Lūbo nauī

gando. Ancum

peruenissent. ser-

pena qui vībz ī

nauigio reman-

serat ad terram dilapsus est. edem esculapī que p̄pe
erat intrauit. et ibi tribus dieb⁹ remansit dato subi-
bo. postmodū vero ad nauē reuersus se romā ad ve-

bendū p̄buit. ibi in ripā tyberis egredius ī insulā vī-

templū dicatiū fuit esculapio trāsnatauit. et cessauit

pestilētia a romanis. Idē narrat ovidius li. xv. me-

taromorphosios. Vocat̄ est aut̄ serpens ille in cui⁹ spe-

cie venit esculapi⁹ fīm papīa epidauri⁹. q̄ de epidau-

ro ciuitate venit. Et est h̄ aduertendū p̄p̄ libros sibyl-

le de q̄bus hic fit mentio. q̄ cū fuerint de c̄ sibylle vas-

tes famose. sibylla de qua fit hic mentio fuit sibylla

cumea dicta amalthea. d̄ q̄ dicit Isidor⁹ li. vii. crymo-

logiaz. q̄ ipsa nouē libros attulit tarq̄nio p̄sco regi ro-

manoz quinto. in quib⁹ erant decreta romanoz p̄scrī-

p̄ta. dicit̄ vero est cumea ī cuma ciuitate campanie.

cui⁹ sepulcrū adbuc in sicilia maner. Dec̄ Isidor⁹. 2.

Gelli⁹ vero li. j. narrat q̄ anus qdā incognita ad tar-

quinii regē subgū adīt̄ nouē libros ferēs. quos cēdi-

cebat diuina oracula. eosq̄ dicebat vendere velle. sed

cū iudicio regis p̄ciū excessiū p̄teret. ab ip̄o irrita ē

Ilic illa igne corā rege facta tres ex illi libris cōbussit

iterrogās si rex sex libros fīsiduos eq̄li p̄cio vellereme-

re q̄dixit anū illā delirare. que statim tres alios cōbus-

sit. iterrogās regē de trib⁹ residuis libris sicut de sex fe-

cerat. q̄ mulieris vidēs cōstantiā. tres libros emit non

minor p̄cio q̄ petītum erat de oībus. Mulier vero il-

la postmodū a rege digressa nunq̄ cōparuit. libri ve-

ro tres illi appellati sunt sibyllini. et in sacrarium p̄di-

ti sunt. et ad eos q̄si ad oraculū qndecim yri adeūt. cū

dīj̄ imortales publicē cōsulendi sunt. Dec̄ ex. A. gel-

lio. Et idē ī sumā narrat solin⁹ capitulo de sibyllis.

D̄ Mater aut̄ deoꝝ t̄c. de hoc notaſ. s. ca. xxx. li. j.

Si ipsa peperit cōncephalū. dictum est supra li-

bro. q̄. capitulo. xiij.

Utrum etiā dea febris t̄c.

Nota de ista supra libro scđo. capitulo. xiij.

De ista vero dicit̄ hic augustinus q̄ esculapius p̄ne pos ma-

tris deoꝝ habet vidēre si dea febris processerit ab ip̄o

q̄ esculapius cum dicas deus medicina ip̄se haber de

febre curare et iudicare unde proueniat et habeat origi-

nem. Dicitur aut̄ esculapius p̄ne pos maris de-

orum. quia cybeles mater deorum genuit. Tocum.

Liber

Et iuppitē appollinē. appollo vero esculapiū. **G**o. **D**e/ am cuī romanā rē. p rāto dicit febrē cuī romanā. qz ipa. nō fuit aliunde adducta. sic berechyntia mat̄ deoz & sic esculapiū. s̄z solū a romanis est ipsa deificata.

b Sub h̄ tot deoz rē. sc̄dū ē b̄g romā ita multū

plūcauerūt deos

i vībe. q̄ vir erat

aliqd i vībe cui n̄

attribuissent deo

os. p̄ nos & q̄dā

fecerūt celestes.

id ēn celo habi

tates. sic ioue &

multos alios. q̄dā

dā terrestres. sic

faunū & picū celi

bē & h̄mōi. q̄dā

īfernōles sic plu

tonē. febrē. pallo

rē & furias. q̄dā

īo aq̄ticos. sicut

neptunū deū ma

ris. & nymphas

sive musas fecer

rūt deas aquarū

z illas distinxerē

km̄ diuersitatē

aquaꝝ. **N**ā nym

phas marinas

direrūt naiades.

nymphas fonta

nas amadriades

cāpoꝝ napcas.

montū orcadēs.

siluaz dryades.

Aec suffecerunt

aliq̄ nymp̄ du

ob aq̄s v̄ltriby.

sed cui libet fōti. cui libet fluminū dederāt p̄priā.

Et in

ter deos posuerūt v̄trūq̄ scrū. sic saturnū est masculū

& berehyntia feminā & v̄xōr cl̄. **S**ilr̄ iuppitē masculus &

īuno feminā & iunx. & sic de alijs. **T**arro etiā maximū

in deos auctor. in r̄cb̄ diuinis q̄dā ponit deos cr̄

tos. s. quoꝝ origō & approbario certa est. quoꝝ dā h̄o in

certos p̄ oppositu. vt p̄z infra li. vi. ca. iū.

I Pau

cas cōmemorabo rē. s. in seq̄nti ca. & ca. iū. & q̄bus

dā alijs. **K** Excepto numā rē. de quo. s. ca. i. & t. **L** fr̄z romuli. de cui infectorē li. iū. ca. iū. **XIII**

Q uomo nec iuno q̄ cuī ioue suo rē. In isto ca. i.

Cipit. b. aug. tangere mala q̄ romani sūr p̄as

si n̄ obstatē defisiōc deoz suoz. & specialit q̄ cō

tigerūt tpe romuli & ditoris v̄bis romāe. & tāgit duo

mala. q̄z pm̄ fuit interfec̄tio affinū & sanguineoz

sc̄dm fuit infēctio socioz q̄dā tāgit ibi. deinde tīnū rē.

Agīt aut̄ in p̄ncipio fauōre deoz quē iactabāt se h̄ic

tā iouis & iunonis q̄ veneris. De iunone h̄o & ioue

dīc sic. **A** Quō nec iuno rē. b̄ dicit q̄i iuno fingit

esse soror & iunct iouis. ipam h̄o licet q̄nq̄s habuissit

iratā p̄f iudiciū p̄dīs troiani q̄d tulit h̄ ipam p̄ ve-

nere. sic dictū fuit. s. li. i. ca. iū. m̄ iā dicūt eā h̄ic fauō

rabilē sibi. **F**ingit em̄ virgilius li. xij. eneidos q̄ q̄dī

eneas & socij tenuerūt nomē troianū & vocati sūr troia

ni babuerūt iunonē sibi aduersantē. sed postōz relato

illo noīe vocati sūr latini habueūt eā sp̄itiā. **R** manos rez dños rē. Iste h̄sūs ē virgili li. j. eneidos vocati sunt aurromani togati a toga q̄ est vestis qua antīq̄ romanī vīi solebat in pace fm̄ p̄pīa q̄ diuersa genera togaz distinguit. Et sicut dicit. **A**. gelī. ros

mani primo sine tunīcis toga sola amicti fuerunt.

C Necen̄ ip̄s encadas rē. Ene ad e sun̄ romanī

gēti ab enea hos dī. ven̄ sp̄alī fo

uisse dupliči rōe sc̄z & q̄ troianie rāt. dilicit eī troi

anos. p̄f paride q̄ dedit iudiciū p̄ ea & Junonē. vt sup̄ tactū est & rei

az q̄ venus fuit mater enee. sic. **S** li. isto ca. iū. du

crum est. **D** Ut bono c̄ equo moxe rē. **H** dicit. b. aug. ip̄e

romulū & socios suos qui nō po

tuerūt habere vro

res nisi rapē cas

dolose. vt sup̄ dictū est. ca. xvij. li. iū. p̄f et quēra

p̄tū secuta s̄c̄ po

ste multa bella ī ter raptorez sc̄z

romanos & parē

res raptarum & ita debellabāt inter soceros & generos q̄ oportuit multos occidi ex virtutē parte.

A Et misere feminine rē. hoc dicit p̄pter puellas raptas que

grauior valde rularunt in principio iniuriam sibi fa

ctram a romanis. Dicit em̄ titus lūius libro primo de

īibis origine. q̄ non mino: erat indignatio raptarū

filiarum q̄ parentum. **E** Ed raptorez nitieban̄ se ex

cusare & ascribere rōtūm factū crudelitati parentū

qui ipsis filias suas p̄tchitibus in vrodes date nolē

bani. Et sicut dicit titus. accedebat & blandicie eoū

virov factū purgantū cupiditate atq̄ amore.

que maxime ad mulierē ingenii efficaces preces sūt

et sic mitigati sunt animi puellarum. **E** Ed parentes

ciuitate caput. Eodem etiam rge antemmannum exerceit fines romanorum iuadit. quod palates. i. palae et sparsim vagantes legio romanorum oppedit et oppidum eorum cepit. Sed hercules vero et romuli pectora raptarum sagittaria orat maritum. ut gentibus eorum ignorascat et incivitate accipiat.

Id est in ciuium liberi-

tate. Postea cru-

stumini bellum in-

ferentes romanis

vici sunt. Nouis-

sime ac a sabinis

bellum ceteris gra-

uiis romani illa-

tum est. quod non prius

onderunt bellum in-

tuulerunt. At pri-

mo arcu capito-

rum caput tali or-

te. Nam arcu per-

dam nois spuri-

us tarpeius. huius filia p. baurieda aqua arce exierat

cuicunque tatuus p. nceps sabinorum occurrit cum suis. p. mit-

tit sibi dona si ipsos in arcu introducat. quod ea duce arce

igressi ipsam mortificavit. Occupata igit arce poste-

ra die cum romanis aggrediuntur. Ostium hostium ducere ex-

ercent romanorum occidunt. et exercitus vscor ad vertere por-

tam palati fugatur. Romulus vero et alijs romani fugien-

tes iouem orat ut terrorem auferat. et fugiunt statim. et plures

iouem romulus deuovit. quem postmodum iouem statorem ap-

pellauit. quod romanos stare fecit in pugna contra sabinos

resistere enim mori romani ceperunt. et romulus cum feroci-

cissimus suorum imperium in hostes faciens fugat sabinos.

Erit integrato bello et utramque p. r. ceptus p. romanorum su-

pius. tunc sabinem mulieres qui rapte fuerat crinibus

sparsis et scissa ueste inter acies ipsas et tela volantia

medias se ponunt ex una p. rogando gentes et alia vi-

ros ne sanguine fando loceri et generi se respigerent.

Sicque moueratios utrorumque. et facto silenter duxit ad fe-

dus faciendum p. deuit. nec soli pacem. sed etiam ynā ciuita-

tem ex duabus faciunt. regimur sociant. et impium oē romam

offerunt. romani vero e. cōuerso ut aliquod sabinis daret

seipso quirites a curibz appellant. Fuerat autem sabinorum

cures vocari. Nec ex tito luctu diffusus posui. quod bis

factis. b. aug. et in hoc ea. et in pluribus alijs locis se

pe facit mentio. Istud etiam bellum et pacem describit histo-

rice ouidius libro. iij. de fastis.

Propter vnum

cesarem. t. hic interponit bellum confluisse. vici inter

iulium cesarem et pompeium. quoce cesar fuit soec et pom-

peius gener. qui mortua filia cesaris secula quā despo-

sauerat pompeii habuerunt inter se bella fortissima.

Vocat autem iste pompeius. magnus pompeius. propter

magnitudinem sui nos. Egerat enim bellum in oriente eum

xix. regibus quos oēs vicit et romanis subiecit. de cuius

strenuitate facit etiam aug. infra li. cxviii. ca. ilv. menti-

onem. et de malis etiam que fecit in irlandis et populo indeo-

rum. Sed et iulius cesar strenuissimus super oēs mortai-

les sui regis erat. Decretum autem sibi bellum fuerat a sena-

tu contra gallos. quo expleto cum oēs gallos subiugas-

set et romam etiam victor reuertetur. antecepit vbi appropri-

quaret. perinde sibi alterum consularum. fuerat enim semel

consul. et perinde sed consul fieri. immensus perinde quod et

oponere et omnino sibi concedi. sed contradicunt est.

marcello tunc cōsule et pompeio et catone. p. ceptus est

sibi ut dimissis exercitibus quos habebat ad urbem redi-

ret. et pompeio et auctoritate cōsulis cōmisse sunt les-

giōes quedā. tanq̄ futuro duci belli pars. Iuliū si ars-

ma mouere vellet. Iuliū autem et diversa loca discurreb-

entia vscor in his pa-

niā collegit exer-

citū magnū val-

de et forte. Iules

autem et totus senatū

et vniuersa nobis

litas fugit in gre-

cia. et apud epirū

se colligētes sta-

tuerū ibi bellum ut

ferre iulio si in gre-

cia veniret. quod ve-

nīces cesar et regre-

tiis plūm romanū non venus

et diēs vici est et po-

peio et fugatus.

euasit tamen quod pompeius nocte interueniente iseq noluit

Huc dirit cesar nec pompeiu scire vincere. et illa die tamen

se potuisse superari. Postmodum in thessalia dimi-

cauerunt. nec vncor adhuc romane copie in vnum aue-

maiores aut melioribus ducibus duencerunt. totum

orbem terrarum facile subiugere. Tandem post longaz

pugnā sortis dubie fugit vniuersus pompeii exerci-

tus. et ipse etiam fugatus alexandriā egypti perire. spe-

rās a prolemeo rege egypti auxiliū habuisse. sed ipse

caput pompeii absculsum et anulum eius cesari misit

Postmodum interficiuntur filius et filia et nepotes

pompeii. et secuta sunt multa bella in diversis parti-

bus. et strages hominum multe. cesare eos quod pompeio fa-

uerant p. sequente. quatuorque annis hoc ciuite bellum in-

desinenter totū mundū tenuit. Hec extracta sunt ab

oratio li. vi. et europio li. vi. Ideo lucan⁹ qui dicitur his

bellis historiā verā metrice scripsit. i. principio sui li-

bi sic dicit. Bella p. emathios t. c. na thessalio-

vbi maius bellum fuerat sibi papia. quondam emathia vo-

cabat. et ideo campi emathia vocantur lucano campi

theessalios. vel quod emathia interpretat sanguis et in capis

illis ubi pugnarū est effusus est sanguis multus. ido-

cōpos illos vocat emathios. Bella autem illa dicitur fuis-

se plusque ciuita. quod iulius et pompeius non soli fue-

runt ciues. sed etiam affines. et ideo plusque ciues. flo-

rus vero in epitome de bello hoc dicitur quod non recte ci-

uite dicitur. sed nec sociale. sed nec externū. sed potius cōmu-

ne quoddam ex oībū et plusque bellū. Hoc dīc hec g. bene

dicunt illa plusque ciuita. Dicit autem lucanus.

Iustus datus sceleri t. c. quod ius ciuitatis et affinita-

tis. tunc verium est in scelus. vel quod tunc sub colore iu-

ris fiebat scelerā.

Nicerunt ergo romani t. c. hic re-

dit beatus aug. ad historiā p. tactā d. raptu sabiarum.

No venus sed bellona. t. c. Venerem hic excludit

quod supra in hoc capitulo fuit tactū quod venus fau-

bat romanis procurans eis prospera.

Nuptie autem de

quibus hic sit mentio non fuerunt p. spere. quod fuerunt

occasio multorum bellorum.

Et ideo dicitur quod bellona que-

da est bello et alio nomine dicitur palladas seu minerva fe-

bas nuptias et fessan h. dicitur quod alexander paris iudicium

redit contra palladem sicut contra iunonem. ut di-

ctū fuit supra libro primo capitulo tertio p. spere quod et

Liber

spā fuit irata troianis sic & iuno. Et b. aug⁹ h̄ alludit virgilio li. vij. eneidos. vbi inducit iunonem turbam de pace facra int̄ regē latinū & enē. Data enē in vrox̄ lauinia. q̄ nuptie ille forēt occasio effusiois ml̄ti sanguis & bellorū. dicēt sic. Hāguis troiano & rutilo dorabere h̄go. Et bellana manet p̄nuba. In rei veritate p̄tē nuptias illas turn⁹ rex rutiloꝝ intulit bellū taz regi latio q̄ etiā enē. q̄ latin⁹ p̄mo sp̄pōdcrat lauiniam turno. postmodū h̄o ve niente enēa dedit eā enēi vrox̄. in p̄mo aut̄ bello ru tiloꝝ & latinū et troianos infēctus ē rex latin⁹.

In scđo infēct⁹ ē ab enēa turnus. Terrū fuit plū ex eadē cā sumēs origine. in q̄ inē fecr⁹ est enēas. p̄pter q̄ dīc iuno. & bellona manet p̄nuba. i. bellana erit p̄nuba tus. id ē mediatrix et p̄curatrix nupti arū tuarū. ē aut̄ p̄nuba idē qd̄ p̄g nymphā. s. lla q̄ nubētē viroꝝ iūgit. Aut̄ fortassis alecō illa. h̄ sc̄idum q̄ tres singunt fusiōne infernales erinīte serpētib⁹ p̄tē venena q̄ in hoīm mētib⁹ cau lant. s. appetitus vindicē. opū de siderū. & libidio se voluptatis a morē. Dīa furia vocat alecō. se cūda tēliphōne.

tertia megera. Et at alecō nomē īdecliabile qd̄ īterp̄ta faciēs luctū. Et alludit h̄. b. aug⁹ dīc h̄gilij. vt. s. Singit em̄ v̄gili⁹ q̄ iuno fuit irata p̄tē pacē sup̄ tactaz s. latini cū enēa. int̄m q̄ cōminata ē se velle excitare de os infernales & troianos. Et dīc q̄ ad mādatū iunōis alecō p̄mo cōmóvit vrox̄ latinī amatā noīc & enēa. q̄ sualit viro suo q̄ nō daret filiā suā enē. s. frustri nūsa ē. Postmodū h̄o alecō & citavit turnū & rutilos in irā & tra latinū & enēa. & secura sūr mala sup̄ tecta. s. ef fusio sanguis. & strages maḡ bellorū. Andromache felici⁹ tēc. Andromache fuit filia Lēniōis reḡ the bāz. & vrox̄ hecrons. Pyrrh⁹ aut̄ fuit fili⁹ achill̄. Achilles h̄o infēct⁹ hecrons. & pyrrh⁹ p̄mū. Andromache igit p̄tē mortē p̄nami captiuata ē. cui⁹ tñ amore cap̄t̄

ē pyrrh⁹ it̄m q̄ durit eā ī vrox̄. & p̄tēas nuptias nūl̄ lu troianū occidit. q̄ h̄o andromache captiuata fuit. bec⁹ aug⁹ amplex⁹ eius dicit seruiles. Nā seru⁹ a ser uādo dī. Qui em̄ in bellis seruabant ad vitā serui dīcti sunt. Signant̄ aut̄ hic facit mentōz de nuptijs andromaches. q̄ ip̄a p̄ eo q̄ nupta fuit pyrrho multum antie p̄q̄sta ē enēe dī. felici⁹ tigilis soror sue polyre/ ne q̄ imolata fuit ad tumulū achil lis a pyrrho quā sibi q̄ pyrrho nu p̄ta fuit. siē dicit virgili⁹ li. viii. enē dos. & hoc q̄ siē idē virgili⁹ dicit alterā amās pyrrhus. andromache cuiā famul̄ lo in vrox̄ tradidit. Dicit̄m au gusti. cā felici⁹ nup̄lisse captiua pyrrho. q̄ ro māos sabinis p̄pter cām sup̄ ta ctā. & q̄ nō sunt ora bella ex his nuptijs siē ex ill̄. n. Siq̄dem ad obſidionē tēc. La q̄ h̄ narrat. b. au gu. & tigilis q̄n̄ tēc p̄nceps sabinorū dolo oci cupauit arcē cāpitolij & postmo dum pugnauit contra romanos vt supra in isto capitulo narrauit o. Deinde titū tacium tēc. Iste titus vt supra di xi receptus est a romulo in societatem regni. ita q̄ romulus & tūs simul regna uerunt. ad quod

romulus necessitate compulsus est. vt supra patuit. cum tamen sicut dicit augustinus germanum propriū sc̄ilicet remū non posset pati secum regnare.

p̄. Unde & ipso interfecto. tēc. De interfectione tacij narrat titus liuius libro primo de vībis origine. & postq̄ par & societas inter romulum & ipsum facta est. contigit q̄ laurentes seu lauinienses miserunt ad eum nuncios quos propinquū repulerunt contra ius gentium. Num vero laurentes de hoc conquerentur racio. ipse dissimulauit eis facere iusticiaz. immo propinquos defendit. Deinde postmodū cum ipē laurentū ascenderet ad sacrificiū solēne. a laurentib⁹ interfecerū est. Quius interfectionē romulus non trauit male sicut debuit. nam mortem dimisit inulta. et

cum Laurentib⁹ fedus habuisse ne deinceps vltio petet. ppter qd videt q̄ iterfectio illa sibi placuit. vt solus posset regnare. Dicit ḡ brūs aug⁹ q̄ interfect⁹ est taci⁹ v̄rromulus maior et de irridēdo romanos q̄ romulū tanq̄ funestū et impiū dñi sibi fecerat vt sup̄ li. q̄. ca. xv. Qui id maior videbat q̄ interfecto racio solus regnauit.

L. XIII
a q **Vid deinde**
post nra
mā zc In hoc ca.
enuerat b. aug⁹.

mala q̄ passi sūt romani sub regū bus et specialiter s̄b terro rege romanoz. Demar vero q̄ passi sūt tpe nume q̄ fuit sc̄s rex nō facit mētionē q̄ ipē solus regū in pace virit. et romai s̄b eo toto tpe ei⁹ q̄ te vicerunt. Et fa cit in h̄ ca. duo. q̄ p̄mo enuerat p̄dicta mala. secū do ibi. vint⁹ pa tiebant zc. ondit q̄ dīj romanoz q̄s multiplicaue rūt solū. p̄p̄ bōa spalia q̄renda et mala spalia vitā da sunt. p̄tēndi et frustra colebāt b. **In bellū al**

mo sub tot diis tutoribus iu ra ciuitatis. Tides quan ta hinc dici et q̄ multa posset nisi q̄ sup̄sunt nra curaret in tentio: et sermo in alia festia ret. Caplīm. XIII. a q **Vid deinde post**
numā sub alijs regi bus. Quāto malo non solū suo fētiā romanoz: in b̄ bel lū albani puocati sūt: q̄z vi delicet pax nume cālōga vi luerat: q̄z crebre strages ro mā albaniq̄ exercit⁹ fuerūt et vtriusq̄ cōmotio ciuitat⁹. Alba nāq̄ illa quā fili⁹ enēe creauit alcām⁹: rome mat⁹ p̄pior ipa q̄ troia a tullo hosti liu puocata p̄fixit. Lōfigēs aut et afflicta est et affixit do nec multoq̄ tederet paride fectōe certaminū. Tūc euē tū bellī de ter geminis hinc atq̄z indefratib⁹ placuit ex perir: a romanis tres horatiū: ab albanis aut tres curiat⁹ p̄cesserūt: a curiat⁹ tribus duo horatiū: ab uno aut horatio tres curiat⁹ sup̄ati et

zc. historiā quaz hic ponit beatus aug⁹ ponit titus li uius libro primo de vrbis origine. Albam siquidē cō didit ascanius fili⁹ enēe vbi regnauerunt reges lati nowm qui enēe successerunt vlsq̄ ad tempora romuli qui a regibus illis descēdit propter quod cum romulū esset quasi pater rome. id est conditor eius. alba fuit mater rome et propinquior q̄ troia que etiā ma ter fuit. ppter quod fuerunt iste due ciuitates amice donec succederet nume in regno nullus hostilius q̄ pa cem fastidiens occasions bellorū quesivit incipiens ob alba. Albani ergo puocati ad bellandū multoties confixerunt cum romanis. iam certantes de imperio cuius ciuitatum istarum esse debet. tandem quaz yice cum vtric⁹ p̄ducti essent exercitus ad pugnam dum metius p̄nceps albanorum perito colloquio cum tullo et obtento licet. Cupido imperij duos cognatos vicinosq̄ populos ad arma stimulat memor esto cum iam signū pugne dabis. has duas acies spe craculo for. in eam aliquā viam qua discernat q̄s populus imperare debet sinc magna cladē. Placuit tullo. Erant aut in duob⁹ exercitibus ter gemini frēs

id est tres fratres ī uno et trēs ī alio. nec etate nec vī ribus disparcs. trēs vō horatiū et tres alij curiatū ap pellati sunt. qui n̄ ex pte romanoz. et qui ex pte alba noz non est certum. vt dicit tit⁹ liui⁹. n̄ maior pars scriptoz tenet et dicit q̄ horatiū fuerunt romai. Et idē

tenet hic būs au gusti. Assensum est ergo ab vtris. q̄z duce vt ipi p̄dicti inter se p̄gnent vice duoz exercituoz. et vbi fuerit victoria. ibi sit imperium. Locurūt igit in plū. et p̄mo inter feci sūt duo bos rat̄ tertio illeso curiatoz. vō nūl lus infēct⁹ s̄z oēs grauiter vulnēs ti. q̄ ergo sonus erat et integer co gitans se nō posse simūl tribu restere q̄uis grau ter vulnerat. fus gā similitat ut tres ipm inuicē insech temprates ab in uice separat q̄bus ab inuicem remo tis ad p̄clūm re vertitur. et p̄mo interfecit vicini orē. postea ali um. et tandem fa eliter superat et occidit tertium. quib⁹ sic mortuū ipē postmodum

ad suos revertit cum ingēti leticia romanorum. c Lui dānum zc. hoc dicit quia tam albaniq̄ romanī ab enēa descenderunt. et etiam ab ascante filio enēe. Vocat autem eos prolem veneris. quia vt sus p̄ia dictum est libro isto ca. iij. dicebant enēam esse filium enchise et veneris. et quia enchises processit ex iō ue. nam singitur q̄ iuppiter de electra genuit dardas num. Dardanus vero genuit erichthonium. qui tro en. qui assaracum qui capim. qui anchisen. ideo per consequens Enēas fuit nepos Touis. co modo quo omnes posteri alii a filio nepotes dicuntur.

d Accessit aliud zc. hic tangit beatus augustinus scelus et malum quod dictam victoriam mox fecerūt est. nam sicut narrat titus liuius libro primo. cum vī cto. horatiū de quo supra dictum est. rediret ad suos cum spolīs curiatōrum. occurrit sibi soror sua que ynius curiatōrum sponsa fuit. sed nondum vro et videns spolia sui sponsi. statim prorupit in fletum. quod egereferens frater eius statim occidit et dicens. Abi hinc cum immaturo amore ad sponsum oblitus fratrum tuorum mortuorum tucq̄ oblitus

Liber

parie. imatuz eius amore vocans. qnōdū fuerat in
vrox duxo. sed solū sponsa illi quē planxit.

e. Unde em apud vgilū rē narrat virgili⁹ li. x. enei
dos q̄ cū eneas pugnarēt h̄ mcentū q̄ fuit rex etru-

scor. t̄ esset in p̄cinctu occidēdi cū liberat⁹ ē p̄ filiū et-

lausum. q̄ lausus

Enei. 10. cū pugret p̄tra e
neā interfec̄ est
ab eo. quē m̄ ene
as doluit p̄side
rās c̄ iuuctutē.

f. M̄ marceli
lus rē. d̄ into mar
celli fieri dictu⁹
fuit. s. l. i. ca. vij

g. A dicat ali
be. rē. de adulter,
rio illo. sc̄z p̄idis
dicu⁹ fuit. s. l.
bro isto ca. iij.

b. I m̄ vt desi
des rē. vule dice
re q̄ nullus hosti
li⁹ pugnauit h̄ al
bāos nulla iusta
cā sed solū vt ro
manos q̄ toto rē
porc p̄decessoris
sui nume vixerat
pacifice t̄ erant
effecti quasi desi
des. ppter dissue
tudinē armoz ex
ercent in reb⁹
bellicis. At acce
pit h̄ aug⁹ a vir
gilio li. vi. enei
dos vbi dicit sic.

Enei. 6. Dicā q̄ rūper pa
triae de fidez mo
uebit. Nullus in
arma viros t̄ iā
desueta triūphis

agmīa. Qui acor
dat t̄r̄liu⁹ li. de
origine vibis Di
cit em̄ loquēs de
tullo sic. Regne
scere igī ciuita
tē ratus vndiqz
materiā excitādi
belli querebat.

h. Nō vittū sa
lust⁹ rē. al̄ legat
salustū in p̄logo
catilinari.

K. Pugnāt eti
am gladiatores
rē. gladiatores
dicibant q̄ i sp̄
craculis pugna
bant ad invicē et
se mutuo cedebat

e. Uhi em apud vrgiliū pius
eneas laudabilis dolet: ho
stē etiā sua pemptum manu

f. M̄ marcellus syracusanaz
ciuitatē recolēs: ei⁹ pauloā
te culmē t̄ gloriā sub manus
suas subito p̄cidisse. cōez co
gitās p̄ditōz flēdo miserat c̄

Quelio ab hūano impetre
mus affectu: vt semia spōsū
suū a frē suo pemptū sine cri
mine fleuerit si viri hostes a
e victos etiā cū laude fleue
rūt. Ergo sponsa a frē illata
mortē q̄n semina illa flebat.
tunc se p̄tra matrē ciuitatez
tāta strage bellasse. t̄ tanta
hinc t̄ inde cognati cruois
effusio vīsse gaudebat ro
ma. Quid mihi obredit no
mē laudis nomēs vīctorie?
Remotis obstaculis insane
opinionis: facioza nuda cer
nanē: nuda pensēn nuda iu
g dicens. Lausa dicat albe: si
cuit troie adulterū dicebat.
Nulla talis: nulla silis inuēit

b. Latū vt desides moueret
Nullus i arma viros: t̄ iā de
sueta triūphis. agmina Illo
itaqz virio tantū fcel⁹ ppetra
tū est social' bellī atqz cognā
ti. Quod vittū salust⁹ ma
gnū trāseunter attigit. Uiz
em̄ laudās breuiter antiqua
cōmemorasset tpa: q̄n vi
ta hoīm sine cupiditate agi
tabat: t̄ sua cuiqz satis place
bat postea x̄o inq̄t q̄: in asia
cyr⁹: in grecia lacedemoni⁹
t̄ atheniēses cepe vibes at
q̄ naōes subegere libidinē
dominādi cām bellī h̄fer: ma
ximā gloriā in mariō ipio pu
tare: t̄ cetera q̄ ipē iſtituerat
dicere. Hibi huc usqz satis
sit eius vba posuisse. Libido
ista donondi magnis malis
agitat: t̄ pterit gen⁹ huma-

er consueverunt esse serui vt pater p̄ titum lūvium li
vii. de sc̄o bello. pūnico. loc⁹ aut̄ vbi sibāt hm̄oi pū
gne arena vel arenariū dicebat. q̄ vel erat locus are
nosus per naturam vel per artēm.

I Nec amphitheatro rē. Abeatrum vocabat locū

spectaculis dpu
tatu⁹ sicut t̄ am
phiteatry. Sed
āphitheatry erat
figure circularis

fm̄ Isid. vnd̄ d̄: 10. 9.
ab amph̄ q̄ est
circum t̄ theatru

Abeatrum vero
erat figure semi
circularis. Trū
q̄ muris claud
batur. Et nota q̄
differentia erat i
ter circū. theatru

t̄ amphitheatru
nam in circo fie
bant ludi circen
ses de quib⁹ sup
li. i. ca. xxvij. In

theatreo fiebant
ludi scenici de q̄
bus supra li. v. co
iij. In āphitheat
ro vero fiebant
ludi gladiatoru

qui inter se ca
sa glorie vel p̄mī
t̄ etiam quando
q̄ cu⁹ besijs pu
gnabant. scilicet

in arena que erat
intra amphitheat
rum quandoq̄
arenarium voca
tur.

m. Deinde ad
fructum vīctorie
rē. quantum ad
destructionem al
be. narrat t̄r̄ li
vius de origē vi
bis libro primo.

q̄ postq̄ supra
t̄ sit albani qui
torum ius lūvum
in trib⁹ curiat⁹
posuerant. vtā
dictū est. ac p̄c
inter romanos t̄
albanos facta es
set. postea exerci
tu metū domire
verso. par illa q̄
romāns conce
debatur imperi⁹

displacuit vulgo albanesi. et corripuit dictatores suum
metum q̄ totā fortunā publicā tribū militib⁹ cōmisiss⁹
Qui volēs p̄plo suo placere et cernēs suos nō suffice
re ad bellandum palā et in agro. Attra romanos p̄cīrat
pplos altos. s. fidēnatos t̄rrebios in bellū ḥ romānos.

Eneid. 2

et se suos pditi
oni p̄seruat. Nā
cum postmoduz
tullus contra il/
los populos pu
gnaturus cōfide
ret de exercitu al
banoz t̄ ducere
metum et alba/
nos tra ipsos.
metius cuz suis
tullum descriit et
prope i montes
cōscendit vbi fo
tuna bellantium
posset intueri vt
eo se conferret q̄
forunam cerne
ret preuolare. qd
tullus compri
ens clamauit in
exercitu suo non
esse de recessu ab
banorum in aliq
trepidandum qz
iussu suo recesser
int. vt hostes a
tergo inuaderet
Vicit aut tullus
cum romanis. et
post victoriā ipi
us metu corp⁹ fe
cit in duas p̄ces
distrahi. ciuitatē
etiam albanoz
quo ad muros et
domos funditus
euerit et ciues al
banos idē romā
ad eatti inhabita
dū transire. fuit
autē alba tertia
ciuitas i qua tro
iani posuerat ca
pue regni succel
sive. prima fuit
illum. secunda la
uinū. terria fuit
alba. quarta fuit
roma.

n Ubi amilius
expulso rē. Hie
amilius fuit fra
ter numitoris iu
nius q̄ a regno
exclusit. vt supra
libro isto ca. uñ.
dictum fuit. Et

ybi rex latinus eneam regē
peregrinum atq̄ fugitiuum
constituerat: tertio loco ha
bitauerant numina illa tro
iana. Sed more suo etiam in
de iam fortasse migrauerant
ideo deleta est. Discesserāt
videlicet omnes adytis aris
q̄ relictis dij: quibus imperi
um illud steterat. Discesser
rant sanc ecce iam tertio: vt
eis quarto roma prouiden
tissime crederetur. Displacu
erat enim t alba. vbi amilius
expulsoffe. et romia placu
erat vbi romulus occiso ffe
regnauerat. Sed anteq̄ al
ba dirueretur transfusus est
iniquiunt populus et in ro
mam: vt ex utraq vna ciui
tas fieret. Esto ita factum sit
vrb tamē illa ascānij re
gnū: t tertium domiciliū
troianorum deorum: ab yr
be filia mater euersa est. Et
vt bellī reliquie e duob⁹ po
pulis vnum facerent misera
bile coagulum: multus ante
fusus utriusq sanguis fuit.
Quid iam singulatim dicam
sub ceteris regibus totiens
eadem bella renouata: que
victorijs finita videbantur:
t tantis stragibus iterum at
q̄ iterum confecta: iterum
iterumq post fedus t pacez
inter generos t sacerost eo
rum stirpez posteroseq repe
rita. Non paruum indiciuz
calamitatishui fuit: q̄ por
tas bellī nullus clausit illorū
Nullus ergo illorum subtort
dhs presidibus in pace reg
nauit. **Caplm. XV.**

i Psorūm autē re
guz qui exitus fue
rūt: De romulo vi
derit adulatio fabulosa qua
perhibetur receptus in celū

beatus augustinus loquitur hic de dhs romanorum
ironice. o **¶** portas belli rē. de portis belli. id ē
que bellum cum aperte essent significabat dictum ē
supra libro isto capitulo. ix. **¶ La. XV.**

a i **P**leūrum autem regum rē. In hoc caplo ostē

dit beatus aug⁹.
quales exitus ha
buerūt reges ro
manoz. t ostēdit
discurrendo p sin
gulos. q̄ feroces
malos habuerūt
exitus. incipies
a romulo q̄ pm⁹
erat. de cui⁹ mor
te t deificatiōe di
xi supra li. h. ca
pitulo. xv.

b **¶** **L**ontra sena
tum intumescere
ceperat rē. causa
indignatiōis po
puli tra senatū
erat. quia suspic
cabatur popul⁹
q̄ senatus inter
fecisset romuluz

¶ **A**ccederat ei
t solis defectio.
sc̄ eo tpe quo ro
mulus subtrax⁹
est. ex qua confir
mabat postmos
dū opinio pp̄l.
credētes romulū
eo tpe i celū fui
se trāslatū. **¶** **L**u
yanitez ostēdit
brūs aug⁹ p eclips
sim q̄ accidit tpe
xpi. **¶** **O**ut eclips
is sol fuit q̄n
romulus subtra
cerus est accepit
brūs augustin⁹ a

tullio de republi
ca. vbi dicit sc̄
pcionem d illa eti
clipsi disputan
tem. **D**e eadē eti
am facit mentio
nem in epistola ip
se fī oris.

d **Q**uod autē
dicit sc̄ilicet tulli
us. t tangit hic
augustinus du
as opiniones pi
babiles de more
romuli. vna est
q̄ ipse fuit in
terfectus a violē

Liber

etia tempestatis. de q̄ dixi supra libro. n̄ ca. xv. Alia est q̄ fucrit occulce imperfectus per senatum.

De tullo quippe etiam hostilio t̄c. de hmoi tulli q̄ fuit tertius rex romanorum fulminatione narrat titus liuius libro. ix. de v̄bis origine. q̄ in uale sc̄cē pestilentia ro-

me. tādē ip̄e mor-

bum longum in-
currit. et tu ad eo
fracti sūr illi spi-
ritus ferocius cul-
li. vt qui nibil an-
te a putauerat mi-
nus regium q̄ sa-
teris animum da-
re repente oībus
sugstitionib⁹ tas-
magnis q̄ quis
se dedit. ip̄m t̄q̄t

**Tulli⁹ il⁹ tradit⁹ volueret
d⁹ repub⁹.**

libros de sacris a-
numa p̄decessore
suo scriptos cuī
ibi quedaz oculi
ta solēnia sacrifi-
cia ioui facta in-
uenisser. et ipsa n̄
rite ioui faceret a
ioue irato cuī do-

**Tulli⁹ i⁹ in
uectiūs.** mo sua fulmine
percuſſum cōſai
gratia. Dicit autē
valerius libro. ix
cum sic fulmina-
tum. q̄ nec supre-
mo quidem fune-
ris honore a cui
bus decorari pos-
set et celesti flami-

**Tullius i⁹ ma in eam condi-
hortensio tionem redactu-
v̄ eos dem pena-
tes. et regiaz et ro-
gum sepulchruz
haberet.**

Dicit etiam aperte in inue-
ctiūs. Illum qui hanc v̄bez
condidit romulum ad deos
immortales beniuolentia:
famaq̄ sustulimus: vt non
yere factum: sed propter me-
rita virtutis eius beniuolen-
tia iactatum diffamatumq̄
mostrarer. In hortensio ve-
ro dialogo cum de solis ca-
nonicis defectionibus loq̄-
retur: vt easdez inquitene-

Dicit etiam aperte in inuectiūs t̄c.

Quattuor sunt inuectiue tulli in catilinom. in quarū

tertia post principium. sunt que tangit hic augustin⁹.

Scripsit etiam tullius librum vnum per moduz dia-

logi ad hortensium qui incipit.

Noq̄ n̄ ingenuū lucū

t̄c. in quo non habet illud quo d̄ aug⁹ hic allegat d̄ tul-

lio in hortensio. nec multa alia que allegat in diversis

locis de libro isto.

Et ideo pater q̄ tullius aliū librum

composuit q̄ augustinus in ho: tensio nōrat preter

dialogum predictum. et illum alium non vidi.

Ceteri autem reges t̄c.

Nota q̄ tantum septē fue-

rant. sc̄z romulus. numo. pomphilus. tullus hostili⁹

ancus marcius. priscus tarquinius. seruus tullus et

tarquinius superbus. de quibus omnibus agit titus

liuius de v̄bis origine libro primo.

Dicere tarquinius fuit quint⁹ rex romanorum

de quo narrat titus liuius vbi supra q̄ ip̄se fuit

aduena. qui romanum veniens tantam gratiam inuenie-

spud ancum marciū quartum regem romanorum

q̄ factus est tutor filiorum eius. **L**umigitur mortuus
fuisset ancus. et ciues eius congregati essent. vt de fu-
turo rege prudenter. tarquinius filios ancī quorum
tutor erat venatum misit. et eis sic absentibus regnū
petiit et obtinuit. **Q**ui licet postmodum in regno mul-

ta strenue egisset
in filii ancī. p̄c
inturiam subiſſa
etiam in adepto
ne regni. et q̄ enī
nullum eorum si
bi successorem in
stituerat. sed quē
dam seruū tullū
cui filia suam de
sponsauerat. cō
spireuerunt con-
tra ip̄z et duo pa-
stores assuetos
ferramentis agres-
stibus dūnacare
ad hoc delegerūt
vt regem interfi-
cerent. qui ex con-
dicto inter se liti-
gantes appella-
uerunt ad regem
et cum admisi ad
ducti fuissent co-
ram rege. et rex in
vnū illoz conq̄-
rentem v̄bemēt
ter intenderet. al-
ter eleuata secure
regem in capite
percussit. et occi-
dit. **S**eru-
us tullus t̄c. de
seruio tullo qui
fuit sext⁹ rex ro-
manū narrati-
tus liuius libro
primo de v̄b oris

Encl. 2.
gine. q̄ lucinus tarquinius qui postmodum supbus
appellatus est. cum tulliam filiam seruū durisset v̄ro
rem. stimulatus malitia v̄xoris sue regnum appen-
et. et tra tullū regē primo coram patrilo inuexit. post-
modum in foro ɔtionalō ad p̄lm idē fecit. et stipas
armatorū multitudine in regia sede se collocaſo iuſſit
parcas citari ad regē tarquinū p̄ p̄conē. tullus v̄co b
auditō moraccures tarquinū de hoc increpare cepie
quē ḡ gradus statim diecū. cum leſus grauerit domū
suā peteret in via p̄ missos a tarquinio occisus ē. sup-
cuius corpus tullia filia sua festinans. vt nouū regē
salutaret v̄rū suū. currū suū tradiſi fecit. **P**remissa
fere oīa etiā narrat ouid⁹ li. vi. de fastis. **K**on-

Nec
discessere adytis t̄c. hoc dicit aug⁹. etra eos qui inni-
tentēs dico virgilū. vt. s. patuit. li. v. ca. xx. dixerē
q̄ d̄j adytā sua. i. templā et aras reliqūt. p̄pter mala
culpe in eoz cultorib⁹ regra. cū⁹ opp̄ ositū patuit itar-
q̄io. cuius scelus magnū fuit. et p̄f b̄ t̄n non relique-
rūt d̄j templā sua. simo sicut tangit hic b̄tūs aug⁹. et nar-

ratificus liuus s. de origine vrbis. post p̄fatu seclus
tarquinus usurpā sibi regnū volcos & gabios po
pulos. s. vicinos domuit. deinde ad edificandū tēplū
iou in monte tarpeio q̄ postmodū capitolin⁹ dicitur
ēt supra li. isto

ca. xij. dixi. sc̄ cō
tulit vbi inestis
mabiles sumpt⁹
apostulit.

l. Quod vō eū
z̄c. Dic excludit
quādā falsaz de
fensionē deorū nā
posse dici ad iu
stificādū eos. q̄
bz̄ dñ nō recesserit
pter scelus tar
quinij. n̄ fecerūt
cum recedere & ex
pellit v̄de. h̄ ex
cludit. b. aug⁹ di
cens eum nō fuis
te expulsum d̄ v̄
be p̄ter p̄tm p
p̄m. s. p̄ter pec
catū filij sui. sc̄z
sexi tarquinij q̄
lucratiā oppressit
vt sup̄a libro p̄
mo capitulo. r̄t
dictum fuit. mo
dum vero expul
sionis narrat ri
tus liuus libro p̄
mo. **A**um em̄ lu
cretia seipsum in
terfecit. tulit
amicī eius corp⁹
sū romā. vt ei⁹
p̄scentia magi po
pulum contra re
gem concitar et.
Arat autem tūc
tarquinus extra
romā cum exerci
tu in obsidiō ar
dee. **I**git̄ cum re
dire vellit. clau
serūt sibi portas
& duos consules
qui p̄cessent rei
publice creauerūt
Tarquin⁹ vero
sic exclusus cum
postmodum diu
romanos spe re
cuprandi regnū
inquietasset. tan
dem desperans
intendūt assequi
exul apud tuscū
lum consenuit. ibidem finiens dies suos. De quo di
cit tullius libro de amicīa. eum cum exulareret dixisse

tunc primum se intellerisse quos fides habuit vel hā
buisset amicos. & quos in fidis cum neutrīs gratiam
referre posset. **U**it autē ip̄e v̄l̄im⁹ rex romanorū q̄ fm̄
eutropiū li. j. xxxv. annis regnauit. **R**egnat⁹ est autē
rome a septem re

gibus annis ccl
ij. vt dicit hic au
gusti. & id est dicit
eutropius. **A**utē
vero liuus dicit
q̄ ccliiij. annis.
quia forsan par
tem anni q̄ super
fluit p anno com
putauit. aug⁹ ve
ro loquit̄ de ēnis
integrīs. **z̄c.**

m. **O**ptabilio
re fortassis z̄c. **b**
dic̄t p̄ter tullū
socerū tarquinij.
quē tarquinus
turpiter interfec
it. filia p̄pria sc̄z
tullia p̄sentiente
vt creditur

Eneis. 2

n. **I**ntra. xx. ab
v̄be miliaria z̄c.
Eutropiū li. j. di
c̄t q̄ adhuc ro
ma vt plurimū
vir seruū decimū
miliariū posside
bat. **o.** **Q**uā
tū spaciū z̄c. v̄ule
dic̄re q̄ roma n̄
subiecerat sibi tā
to tempore de ter
ra quantū est ter
toriū. yni⁹ par
ue ciuitatis getu
le. **E**st autē getula
in africa terra q̄
dom. **a. XVI.**

o. **s. b.** **T**icem
pon adh
ciamus.

z̄c. **In** hoc capū
tulo ostendit bea
tus augusti. qua
lia mala passi sc̄
romā statim p̄
expulsionem re
gis tarquinij. sc̄z
primo anno con
sulū qui fuit etiā
primus annus il
lius t̄pis. de q̄ sa
lustius dicit q̄ e
quo & modesto
iure agitatum ē.

Salustius
li. histo.

4. Capitulum. XVI.

h. **C**ic temporī adij
ciamus etiam t̄ps
illud: quousq̄ dic̄r
salustius equo & modesto iu
re agitatum b̄ dum metus a
tarquinio & graue belluz cū
etruria posuit⁹ est. **Q**uam
diu enīz etrusci tarq̄nio re

b. **H**aut dicit in li. historiā vt. s. li. ii. ca. xvij. dictū fuis
b̄ **D**um metus a tarq̄nio z̄c. dī b̄ nota. s. li. ii. ca. xvij.

Liber

En quo grauissimo tpe q̄ funest⁹ rē. i. plen⁹ fune
rib⁹. nō xp̄ pestilentia. sed xp̄ interfectos varias.
yr̄ infra parchit. vel d̄r funer⁹. i. crudelis xp̄ crudeli
tates eo anno ostensas. **D** Nā iuni⁹ brūt⁹ exhorto
ratū rē. ethonozatū dicit q̄ de solatu depositū in cui
ius locū successit
eo anno publ⁹ va
ler⁹. de ista tard⁹
nū collatini eie
ctōe dixi. s. li. q.
ca. xvij. **D**e
idemor ille ibel
lo rē. b. tangit. b.
aug⁹ duas histo
rias q̄ p̄ma o:
dine rei geste ē de
sterfectioē filioz
bruti & alioz. nar
rat aut̄ tu⁹ huius
li. q. de origine v̄
bis. q̄ expulso
tarq̄nio rege. crāt
in v̄be adolescē
tes aliqū nobiles
q̄ regnare tarqui
nio cū filijs tarq̄
nū virū dissolu
tā & luxuriosam
duxerāt q̄ expul
sionē regis guī
inter se ferebant
vidētes ablatum
multū suc p̄stine
libertati. dicebat
enī regē hoiez cē
a q̄spetare pos
sis. & vbi vis. id
est violētia. vbi
inuria op̄sit eē
vbi etiā grē locū
cē. s. apud regem
vbi etiā locū esse
bñficio & irasci.
& ignoscē posse
int amicuz & ini
micū discrimen
nosse. leges v̄o di
cebat rē surdā et
inexorabilē cē sa
lubriore meliore.
q̄ inopi q̄ potē
ti. nihil laramēti
vel venie h̄c. si modū ercesseris p̄iculōsum cē i tot hu
manis errorib⁹ sola inoētia viuere. **H**ec igif & sumi
lia dicētes tracrabāt cum his q̄s tarq̄ni⁹ ad v̄bē mise
rat p̄ rebo suis rep̄cēdis d̄ reductōē regis. & fere p̄dui
xerāt tracrabāt ad effectū nisl ḡ vnu seruū q̄ eos h̄ tra
cates audierat detēcti fuissent. **I**gif p̄ditiōē comp
ra brūt⁹ cōsul. p̄prios filios in hac p̄ditiōē dēphēsos i
p̄specu suo p̄mo ad paluz ligatos & nudaros iussit
virgis cedi & postmodū decollari. Lui⁹ sup̄ licij filio
rum ip̄e p̄ter erat spectator nulli⁹ doloris signū ostend
ens. hoc factū brūti cōmendās valeri⁹ li. v. dicit d̄ v̄

so. q̄ exuit patrē. vt Isulē ageret. oibusq̄ viuere. i. si
līs obatus q̄ reipublice vindicte dēsse maluit. **D**e
isto etiā facit virgil⁹ mentionē li. vj. encīdos. **L**ui⁹
h̄s h̄ponit aug⁹. & satis clare exponit. **D**eb̄ etiā o:ō
suis li. q. dicit. Anno post v̄bē conditā. cccliiij. brūt⁹
pm⁹ apud romā
z filios occidit: & se percus
so hoste et filio tarquinij et
mutuo percussus superuiue
re non potuit: eiq̄ potius ip
se tarquinius superuixit: col
latini college videtur inno
centia vindicata: qui bonus
ciuis ob hoc tarquinio pulso
passus est: quod tyrannus
ipse tarquinius. **N**am t̄ idē f
brutus consanguineus tar
quinij fuisse perhibetur. **S**z
collatinum videlicet simili
tudo nominis pressit: quia
etiam tarquinius vocaba
tur. **M**utare ergo nomen
non patriam cogeretur: po
stremo si in eius nomine hoc
vocabulum minus esset: lu
cius collatinus tantummo
do vocaretur. **S**ed ideo nō
amisit q̄ sine v̄llo detrimen
to posset amittere: vt et ho
nore primus consul: et ciui
tate bonus ciuis carere iube
retur. **E**tiam ne ista est glo
ria iunij bruti: detestanda ini
quitas: & nihil v̄tilis reipu
blice. **E**t etiam ne ad hanc
perpetrandam. Elicit amor
patrie laudunq̄ immensa
cupido? **J**am expulso v̄tq̄
tarquinio tyranno: consul
cum bruto creatus est mari
tus lucretie: lucius tarquini
us collatinus: q̄ iuste popu
lus mores in cīue non nomē
attendit: q̄ in iuste brūt⁹ col
z successit ei in consulatu marcus horatius. & sic āno
p̄dico romā q̄nq̄ cōsules habuerat. quorū vnu mon
tuus est in bello. alter morbo. tert⁹ cīect⁹ fuit de v̄be.
F **N**am & idem brutus rē. hic ostendit augustinus
quanta iniquitas fuit electio tarquinij. collatum. qui
quia in nomine conueniebat cum rege expulso. cuz ta
men facile esset nomen mutasse. expulsus est. non ob
stante q̄ brutus esset consanguineus regi propinqu⁹.
fuit enī filius tarquinij sorors regis. id est nepos ro
gis ex sorore tamen. & in v̄be & in consulatu remai
nebat.

g. *Quo anno consulatus tē. vult dicere q̄ eo anno quo pdicta d̄rigēt̄ romā auspicata ē. i. habere cepit nouā potestatē. sc̄z consular⁹. q̄ fuit primus annus q̄ cepit habere consules. De differentia huius potesta-
ris ad potestatē dictatoris dicam infra libro. v. capi-
tulū. xvij. Durabat q̄*

*annū nisi cōtin-
geret eos sequen-
ti anno eligi d̄ no-
uo & creari. uno
q̄nq̄ consul crea-
tus etiā infra an-
nū integrum ce-
dbat potestati eo
q̄ certa dies esset
comitiorum. id ē
comuocatōis po-
puli ad eligendū
magistrarū no-
uos regulariter.
ultra quā nō du-
rabat potestos
magistratum. etiā si ex aliquo
casu quis fuisset
alio tpe creatus.*

b. *Finito. s. tpe
tē hoc rep⁹. fuit
quamdiu tarqui-
nius superbo p⁹
expulsionem sui
am vicit. xv. vel
xvi. annis vi su-
p̄a patet libro. q̄ h
cepit. xvij.*

Salusti. *Secura sunt
que idem Salustius
librū.*

*dicit que hic reci-
rat augustinus i
libro historiarū
suarum que sup-
etiaz recitauit au-
gustinus libro. q̄
capitulo. xvij.*

Capitulū. XVII.
a. q. *Tidita-
q̄ ego ra-
tas tē. In hoc ca-
pitulo beatus au-
gustinus tractat
de malis que ro-
mani passi sunt*

*post mortem tarquinij superbi. Et primo tangit mā-
la que passi sunt in generali. ostendens q̄ autores eo-
rum peiora scripserunt de eis q̄ augustinus. sed ibi
vbi ḡ erant illi dī tē. inuehit contra deos eorum. & ex-
plicat mala que vloq̄ ad primum bellum punicum pas-
si sunt. & hoc facit in speciali.*

b. *Per tot annos
vloq̄ tē. id est fere p. xxx. annos. vi lupia libro. q̄. ca-
xi. ostendi. ramet videtur q̄ melior littera esset vi-
q̄ ad primum bellum punicum. quia magis concorda-*

*ret cum principio. xxij. capitulū huius libri. nam post
ipsum finitum tantam pacem habebant q̄ clausurē
poras iani. ut supra libro isto capitulo. ix. dictu⁹ fuit
amen forte quia illud tempus modicum fuit respe-
ctu alterius. idco pro nullo computatur. & ideo dicit*

*vloq̄ ad secundū
bellum punicum
ut a salustio bre-
uiter intimatum
est scilicet in hi-
storij.*

L Capitulum. XVII.

q. *Did itaq̄ ergo tā a
tas moras vel scri-
bens patiar: velle-*

*cturis afferam? Quam mi-
sera fuit illa res publica tam
lōga etateb⁹ tot annos vloq̄
ad scđm bellum punicū: bel-
lis fornicis inquietare nō
desistentib⁹: & int⁹ discordijs
seditionibusq̄ ciuilibus a sa-
lustio breuiter intimatum ē.*

*Proinde victorie ille non so-
lida beatorum gaudia fueit
sed inania solatia miserorū
& ad alia atq̄ alia terribilia
mala subeunda illecebrōsa
incitamenta minime quieto-
rum. Nec nobis quia hec di-
cimus: boni romani pruden-
tesq̄ succenseant quanq̄ de-
hacre nec pauendi sint nec*

*mohendi: quando eos mini-
me succenturos esse certissi-
mum est. Nec enim graui⁹
vel grauiora dicimus aucto-
ribuseorum & stilo & ocio ml-
tum impares. Quibus ta-
men ediscendis & ipi elabo-
rauerūt & filios suos elabo-
rare compellunt. Qui autq̄
succensent: quando me fer-
rent si ego dicerem⁹ qd salu-
stii ait: *Vnde turbe sediti-
ones & ad posterū bella ciuilia**

f. d. *Quod salu-
stius ait. sc̄s in bi-
storij suis. & sic*

*verba salustij ab illo loco plurime turbe tē. vloq̄ ibi ex-
clusiue. porro si illi tē. dicit ergo salustius loquens d̄
romāis post mortem regis tarquinij sic. e. *Pluri-
tame turbæ ad est tribulationes. nam turba fm augu-
stiniū de v̄bis domini. omelia. xxij. non est aliud q̄
multitudo turbata.**

f. *Gedimones vero et
ad extremum bella ciuilia ora sunt tē. de quibus di-
cram est supra libro. q̄. & plus infra dicitur hoc libro.
capitulo. xxij.*

Liber

g. **D**ū pauci poteret qz in grāz pleriqz 2cesserat. i.
 multi alij nō ita poteret in eoz grāz venerat pte hoc
 atberebat eis. h. **S**ub honesto patru aut plebis
 noie dnariōes affecterabat. i. cū affectaret dnari et hoc in
 tēderet p̄cedebat se agere cām patr̄ alij cāz pleb. et sic
 traxerūt qdāz ad
 pte suā p̄ies qdā g. orta sunt dum pauci poten-
 vero plebem.
 i. **B**oniqz et ma- h. cesserat sub honesto patru
 li cives appellati aut plebis noie dnariōes affe-
 b. s. ut qsq locupletissim⁹ et
 i. crabat bōiqz et mali cives ap-
 pelliati: non ob merita in rem
 publicā oib⁹ pte
 corrupti. i. malis
 effecti. s. ut qsq locupletissim⁹ et
 iniuria validior. q. p̄ntia defende-
 bat. i. q. pte illo
 placebant 2cede-
 bāt p̄ bono duce-
 bat. hec salutis.
 k. **T**bi erat qn
 valeri⁹ cōsul tē.
 historiā quā brā-
 git. b. aug⁹. nar-
 rat tu⁹ lui⁹ li. iij.
 de vībis origine.
 vic⁹ q. sub 2suli
 bus rito claudio
 et publio valerio
 exiles romanorū
 ac serui 2gregati
 i. multitudine ma-
 gna. scz vīqz ad
 duo milia qngē-
 tos duce qdā a p̄
 pio herdonio q
 erat sabinus. ar-
 cem capitolij occupauerūt. quo pte inter patres et ple-
 beum p̄ legib⁹ quibusdā ferēdis erat dissensio. dur ve-
 ro herdon⁹ prmisit se ad hoc solū venisse ut exiles in
 patriā reduceret et seruos a duro seruitutis iugo libe-
 raret. et misi hoc sibi cōcederet extrema mala vībi p̄cu-
 raret. 2citando vīllosos et equos sp̄los vicinos in bel-
 lū 2tra ipos. **T**antrus vī furo: codē pte tribunos ple-
 bis invasit ut in plebe diuulgarēt q. nō esset de bello
 vīlo timendū. q. qui arcem occupauerāt erant patru
 hospites et clētes q. de consilio patru arcem occupa-
 uerant ut plebs sic territa a legib⁹ petendis desisteret.
Publi⁹ aut valeri⁹ ad tribunos et plebē accedit eosqz
 atrociter corripit. q. curā recipublice in tanta necessi-
 tate deserūt adiiciēs q. dī eoz ab hostib⁹ capti sunt. q.
 iuppiter marum⁹ et opium⁹ et iuno regina et numina et
 alij dī deoz obsidebāt. et q. castra seruoqz publicos pe-
 nates tenebat. **Q**uib⁹ nō obstatib⁹ tribuni seditōz ut
 p̄us mouerūt donec nor supueniēs eis silentiū ipone-
 ret. **T**usculi igit vicini et soci romanorū auditis his q.
 romē siebāt cū exercitu i subsidiū 2sulū veniūt romā
 ut arcē ab hostib⁹ liberēt. 2suleqz valeriu ducēqz tā ro-
 manū q. tusculani sequuntur ascēderet qz in cluū capito-
 lū. iāqz in vestibulū 2repli prupāt. tū valeriu 2sul acer-
 rimedūcās inter p̄mos occidit. quē publi⁹ volum/

nius cadente vīdens statim corp⁹ tegi iussit. gerēs ipē
 publius volum⁹ ducis officiū. tantusqz erat ardor
 pugnantū romanorū et tusculorū. vt qn vinceretqz sci-
 rent ducē cor interempū. **M**ulti igit exulū cede sua
 sedauerūt tēplū. multi capti sunt. herdon⁹ interfecit⁹

est et capitolū re-
 stitutū et purga-
 tū atqz lustrātū.

I **T**ibi erat tē.
 de legatis missis
 athēas dictū fu-
 it. s. li. ii. ca. xvij.

Et sicut dī tip⁹
 liu⁹ li. ii. d. vībis
 origine. nō soluz
 erant missi ut le-
 ges atheniēs iūm
 deferrēt. sed etiā
 vi mores et insti-
 tuta ac iura alia

rū ciuitatū grecie
 diligenter attēde-
 ret et noscerent.

Quātū vero ad
 dissensib⁹ de qz
 bus h. loquit au-
 gusti. sciendū est
 q. sicut dī tip⁹
 liu⁹ ibidē codex

āno fuit magna
 dissensio inf consu-
 les et tribunos
 plebis. negabat
 em̄ 2sules pote-
 statē leges cōden-
 di. cē apud tribu-
 nos et plebē. tan-
 tum em̄ penes se
 esse dicebant. et p̄

consequens leges que a tribunis late crant cum plebe
 nullius vigoris erant. tamen concordauerunt et con-
 senserunt tam consules qz tribuni. et omnes ut prole-
 gib⁹ accipiendis in greciam mitteretur. **Q**uantum
 vero ad famem et pestem de quibus hic loquitur au-
 gustinus narrat titus liu⁹ ibidem. q. postqz sunt
 missi legati athenas. duo simul mala ingentia ora-
 sunt scilicet famēs et pestilentia tam hominum qz ali-
 orum animalium. agri quidem facti sunt co anno ste-
 riles. vībs autem exhausta est funeribus. Nam
 multi et preclarī eo anno mortui sunt. inter quos er-
 rat flamen quirinalis. id est sacerdos Quirini. id
 est Romuli. Augur etiam. id est sacerdos qui pre-
 erat augurijs. quattuor etiam tribuni plebis et alij
 magni nonnulli. **D**e predictis sicut scribit Orosius
 libro secundo. **D**um legati ad athenienses expectā-
 tur. Arma romana famēs pestilentiaqz compē-
 scuit.

m. **T**ibi erant quando rursus tē. quod hic tangit cō-
 tigit anno ab vībe condita. tricentesimo decimotertio
 quo fm̄ **L**itum liu⁹ libro quarto de vībis origine
 famēs grauissima romanos affixit intātum q. multi
 spe vīctus omisso. ne famē diu cruciarentur se in ty-
 berim submerserūt. propter quod p̄fectus annone

q.s. de virtualibz p ciuitate curā h̄et p̄cip uā: creat⁹
est lucius minucius q̄ postmodū cos q̄ frumenta abs̄cō
derant cōpulit ea vendere. vt saltē h̄re posset ciuitas
sufficienter p vno mense. Codē tpc fuit qdā spurius
emilius equestris ordinis diues valde qui aliudē em/
pro frumento de
sua pecunia ⁊ in
vibe allato distri
buit ipm plebi. q̄
tanto allectabñ.
ficio pmisit sibi
p̄sulatu. Tp̄ vō
dicebat h̄ libini
mis modicū esse
p tanto bñficio.
⁊ satis parū esse
si faceret ipm rei
gē. Ista puenit
ad senatū q̄ statu
dictatorē creal lu
cium qntū cincu
natū iam octoge
narū. Erat autē
tunc potestas di
ctatoris q̄lis post
modū fuit impa
tori nisi q̄ solum
dumidio āno du
raba. Magister
p̄ equitū sibi co
aptat h̄ult⁹ abla
lani. H̄uper h̄
ylo p̄statu emi
lius vna cū plebe. interim a dictatore mittit⁹ magister
equitū a spuriū emiliū vt cū vocerit iudicium. Emili
us vō infra coteruā suoꝝ se recepit. cūq̄ ab apparito
re dēphensus esſz. errectus est vt fugeret clamando se
a patribz opprimi. eo q̄ plebi in tanta necessitate sub
veniſſer. Sed magister equitū ipm vociferant̄ inseq
tur ⁊ occidit. Lū autē de h̄ multus tumultus oriret in
plebe. dictator ⁊ corā se plebē venire iubet. p̄nūciat̄ co
ram ipsa emiliū iuste occisum fuisse q̄r̄ vocatus ad iu
dicium venire. tēmpsit. ⁊ si in alijs innocens fuissz. ius
sitos dictator domos eius dirui ⁊ bona ipsius vendi
se publicari. Ubi erant q̄n̄ pestilentia ⁊. Quā
tu ad lectisternia de q̄b̄ facie mentionē hic aug. Scie
dum q̄ in ciuius olim fiebat lectisternia in q̄b̄ pos
sent viri ciuiue accubare seu dis cumbere. id est cubito
apodiat̄ iacere. Nam fm̄ hugi. in caplo. cūbō bis.
q̄ntiq̄tus p̄suererūt cōiuic sic iacere dū comedebant
viciꝝ sicut modo faciūt languidi. Et sicut dicit Isid.
libro. xx. etymologiaz. apud romanos viri accuba
bant ⁊ femine sedebant. q̄r̄ videbāt in femina accubii
tus esse turpis. ⁊ ideo romani q̄n̄ inuitare volabant
deos ad ciuiua faciebant lectisternia. Unde dicit va
lerius li. ii. in principio. antiquitus femme cū viris cu
bantibus. id est inclinatis ⁊ apodiat̄ ad lectū yel le
ctisterni sup cubitos suos sedentes cenabant. q̄ con
suetudo ex hoīm ciuiu ad diuina penetravit. Nam
iouis epulo. id est in cōiuic ipse iupiter in lectum et
minervia in sellam. id est sedē ad cenā voconſ seu inui
tans. quod etas nostra diligentius in capitolio q̄ in

suis domibz p̄seriat. Historiā aut̄ quā hic tangit bea
tus aug⁹ narrat titus liuius libro. v. de vībis origine
dicens. In vībe quasi insanabile p̄stē ortam fuisse q̄
durabat tam hyeme q̄z estare. p̄ qua pellenda consilio
duū viroꝝ q̄ sacris perant. id est rebz diuinis. p̄num
lectisterni in ho
noꝝ. l. dcor fa
ctum est rome. q̄
ser dīs sc̄z apol
lumi. latone. dia
ne. herculi. mer
curio. ac neptū
tres lecti q̄ aplis
simō strati sunt
apporatu. Fuit
aut̄ latona mater
apollinis ⁊ dia
ne. diana vō dici
tur luna sīc apol
lo sol. De latona
vō q̄ p̄git apol
linē ⁊ dianam lo
quit brūs aug⁹.
infra li. xvij. ca
xiij. Titus vero
liuius libro. ii. de
secūdo bello pue
nico narrat ro
māos fecisse alia
ser pulvinaria. i.
lectisternia. vice
ioui ⁊ iunōi vnu
alteruꝝ neptuno
ac minerue. tertiu marti ac veneri. quartuꝝ apollini et
diane. qntū vulcano ac veste. tertiu mercurio ac ceteri
o. Ubi erant q̄n̄ p̄ decem ⁊. Historia que hic tangi
tur ponit sup libro. ii. ca. xvij. p̄. Ubi erant q̄n̄ gal
li ⁊. Historia quā hic tangit aug⁹. habet sup̄a libro
ii. ca. xxiij. q̄. Ubi erant cum illa insignis pestilen
tia ⁊. de camillo q̄o v̄hientes expugnauit habetur
sup̄a libro. ii. ca. xvij. Quoꝝ vero v̄bem de gallis vī
dicauit habet sup̄a libro. ii. ca. xvij. Quantuꝝ vero ad
pestilentia que ipm p̄sumpsit narrat titus liuius lib
vi. de vībis origine. q̄ rome ora est pestilentia q̄ ma
gnam multitudinem hoīm p̄sumpsit. in qua ⁊ censi
rem vnum ⁊ vnu edilem. ac tres tribunos plebis di
cit moruos fuisse. Portuus est etiam codem anno
camillus vir maxime laudis qui post redditum suum
de exilio de quo dicunt est sup̄a libro. ii. ca. xvij. q̄n̄
decim annis virit tante glorie vt conditor v̄b̄s ro
mane secūdus a romulo dicere. Unde dicit europi
li. ii. g. honor ei post romulū secūdus deatus est. ⁊ q̄
bis v̄bibus imensa q̄r̄tū bienniū romanos p̄stis
affluit. De ludis vō scenici p̄ter cā institutis habi
tu est sup̄ li. i. c. xxxij. Ubi erant q̄n̄ alia pestilen
tia ⁊. Historiā q̄ hic tangit narrat titus liuius li. viij
de origine v̄b̄s dicens. q̄ sub p̄sulibz claudio ⁊ vale
rio flacco cū oēs maiores ciuiteat̄ mozerēt̄ mōbo cō
sili ancilla qdā fabio marcio edili cām. p̄missa sibi p̄us
ipunitate indicat dīcēs m̄onas v̄enena coq̄re. ⁊ si se
vellenſ seq̄ sules h̄ manifesto exēplo dēphēderent. se
cuti ḡ cā iuenerūt m̄onas coq̄tes bona medicamēt̄

Liber

bantes in alto recedita. Quibus deitas in sor vocatis matronis duabus, quarum una cornelia, alia sergia vocabat osserverunt ea medicamenta esse salubria, quod cum ea ad pacem iudicis bussent statim mortue sunt. comprehensae sunt eorum comites quod maximus numerus matronarum indecuerunt quod silia faciebant, ex quo

Dreditum autem est huius magis ex alienatione metis quam ex scelere habecisse.

Orosius vero lib. viii. dicit quod tanta multitudine fuit matronarum in his scaenoribus dephenas. ut ecclxx. dñate simul ex his fuisse referatur. **V**alerius autem lib. viii. q̄d ad numerum eorum accordat cum rito luvio. et dicit quod veneficiū quod si medicū deū romā aduocare

et legib⁹ et morib⁹

romānis usq; ad illud tempus ignota fuit. Sicut autem illud tempus, ut p̄p̄ et rito luvio anno ab urbe condita. ccccxx.

Vel quod in caudinas sic. Historia quā hic tangit bellatus aug⁹. narrat titus luvius lib. ix. de urbis origine in principio dicens. quod cum esset bellum inter romanos et sannites dux sannitum pontem habuit exercitus iuxta furculas caudinas. locum quendam sic dicitur. Misit autem pontius, et milites in habitu pastorali quod in diversis locis pascent pecora iuxta viam quā erat exercitus romanorum transiit. transiit per scipionem quod romanis venientibus et interrogantibus ubi erat exercitus sannitum. Concorditer respondebant quod sacerdos iuxta ad obsecranda littera quod erat civitas sociorum romanorum. romani quod statim decretuerunt his auditis ut littera ad liberandum eam ab obsecranda. Sed duplex via erat. una iuxta mare et longior. alia per furculas caudinas. quā quod brevior erat ut ciurus sociis subueniret elegeretur. **C**laudius autem via illa ex viarum per montibus hinc solū unum introiit et unum exiit. per medium duorum saltuum. inter quos est planities quā ad quam transiit uno saltu cum pueris ad aliū saltum vellere ingredi inuenit sibi viam perclusam deiectis a borbo in transuerso viarum. et viderunt nibilominus in monte iuxta se p̄sum diū armatorum. sicutque inclusi sunt venientes retrocedentes nec procedere possent. **A**ndē necessitate duci miserit legatos ad sannites perentes vel pacem rōnabilem vel bellum. **R**esum est iam bellatum esse. missa est tamen pars lib. his conditib⁹. ut sc̄i romani oīa arma sua redderent. oīmque alia suppellectilē reteret sibi tamen singulū vestimentis. sicutque oīs sub iugū transiarent. et p̄mo sūiles postea alii migravint. et deinde cetera multitudine. quā pacem romani admissi scribunt cum maxima sui delectione necessitate coacti. sicutque cum sui ignominia ad vitam sunt reuersi. At sicut dicitur luvius lib. viii. de urbis origine. quod aliquis mittendus erat sub iugū clauabans due hastas vel duo ligna. et tertius superponebat et transuerso sicur fūit furca quod fures suspendunt. et per medium illorum ibat quod mittebat sub iugo in

signū pfecte subiectiōis. **E**xcentos nibilominus equestres romanos tenuerunt sannites ut essent obsides. **D**ac etiam historiā euprius lib. iiij. narrat. et orosius lib. viii. **C**onigit autem illud ut p̄p̄ et rito. anno ab urbe condita. ccccxxix. et orosius autem anno. ccccxxvij. **D**e pacto vero a

romānis sic inclusus cū sannitibus in capitulo sedebat: multa stupra (quod adolescentes vacauerat) non permiserat fortasse discere me dicinā: **V**el cū spiratib⁹ uno ut pestilentia sic. **T**upe hostibus lucanis: brutis sannitibus: etruscis: et senonibus gallis primo ab eis legati tempti sunt. **D**einde cū p̄to re opp̄ssus exercitus septem tribunis cū illo peuntib⁹: et militū tredecim milibus. **V**el quod post graues et longas romane seditiones quibus ad ultimum plebs in ianiculum hosti

minibus interemptos. **V**el quod itidē alia sic. **H**ic tangit historia de esculapio et pestilentia que super habetur in libro isto cap. xij. **D**om regē oīm iouem sic. loqui⁹ hic aug⁹. ironice dices quod iupiter qui est rex omnium deorum diu sederat in capitulo. non principium omnium regum urbium fuit tēplū ioui capitulo appellationū. sed quod iupiter dum adolescentes erat cōmis et multa stuprum. ut poete canunt et etiā historicē idē asserunt. fuit enim rex crete. et hoc immundissimus. iō ut dicit aug⁹. non vacavit sibi discere medicinā p̄p̄ quod ipse nescivit curare infirmos. nec pestis sineponere. io oportuit mittere p̄ esculapiū quod ducit deū medicine. In rei veritate ei esculapius fuerat p̄seetus medicus. **A**t ut dicit Isid. lib. viii. ethymologianū apollo p̄ ei⁹ apud grecos habebat p̄mus repertor medicine. quod inuenit p̄mū artē medicine methodicā. **E**sculapius vero fuit ampliator medicine et inuenitor medicine exp̄imentalis. in fulminis iectu interfectus. et in postmodum deificatus est. et dicitur est deus medicine. **V**el cū spiratib⁹ uno utp̄ sic. **H**ic tangit historia hic tacitā narrat orosius lib. viii. dicens quod anno ab urbe condita. ecclēsiā. dolabellā et domico consulib⁹. lucani. bruci. sannites etiā cū etruscis et gallis senonib⁹ facra societate cū bellū p̄tra rotundos molirent. et romani ad gallos rogados misissent legatos. gallicos interfecerunt. ppter quod cecilius pro missus est cū exercitu contra ipsos qui etruscis veniens interfactus est. sep̄t tribuni plebis in illo bello occisi sunt multi etiā nobiles trucidati sunt. et xvij milia romanorum militum p̄strata sunt. **S**catus tamen aug⁹. minorē ponit numerū occisorum. **V**el quod post graues sic. **H**ic tangit historia de ecclēsiā pli in monte ianiculi de qua nihil alibi repertum nisi quod narrat lucius anneus florus in epitome libro primo sic dicens. **A**rceriam seditionē excitauit matrimonio et dignitas ut plebei cum patrib⁹ iungentur qui tunc ultus in monte ianiculi duce camello tribuno plebis erat. **A**rquo patet quod quāvis lex de connubio patrum et

plebis diu ante lata esset ut p[ro]p[ter]itūli. iiii. tunc huius
secessionis fuit q[uod] plebei voluerūt iungim[on]io cū
patriciis. q[uod] patriciū cedere noluerūt. Hēbo annel
us florū in abbreviatione titi liu. s. lib. xij. dicit sic.
Plebs p[ro]pter es alienū post graues & longas seditiones
ad ultimū seces[er]t.
sicut in ianiculum.
vñ ab horrenso
dictatore dedu
cta est. Itē etiā
horrensius ralit le
geni ut plebis ci
ta nō minus va
lerent q[uod] leges ut
patr[is] i[n]stitura de
tu. na. g[ra]c. & ciui
-s. & plebis circa
a Tū dō tām' a mē fuit³ Tū dō tām' a bella
ra bella rē. Dic
tangit historia de
militū p[ro]letarij illi q[uod] eo q[uod] pli
pletarijs militie
oscripti. Qui dō fuerunt dicti p[ro]letarij patet p[ro] augu
stini hic. Nam cum romani continue rebus bellicis
vacarent & sequens nec rebus domesticis nec pro
creationi plus vacare possent. cernerētq[ue] ciuitatez nō
posse diu stare sine noua ple. ordinauerūt q[uod] illi q[uod] nō
poterāt sufficere ad militandū p[ro]pter inopiam in vbe
mancerent p[er]secutioni plus vacantes. de q[uod] dicit. A
gellius li. xvij. ca. ij. q[uod] fm iuliū paulū illi q[uod] in plebe
romana tenuissimi erant & pauperrimi. nec amplius
q[uod] mille q[uod] genti eris incensum deferebant. p[ro]letarij
sunt appellati. Qui dō nullo aut q[uod] quo cre censembarūt
capite censi vocabant. & nec isti nec proletarij milites
ascibebant nisi in tumultu marcio. q[uod] familia eoz p[ro]
ua aut nulla erat. p[ro]pter q[uod] amoris in p[ri]am fidem et
firmamentū nō faciebāt. p[ro]letarij tñ asperis reipubli
cerib[us] cū iuuētūtū inopia esset in militā tumultua
riā legebāk. armiq[ue] his sumptu publico p[ro]behantur
Dicti aut sunt. p[ro]letarij ab officiis plus edende. eo q[uod] cū
refamiliari parua munus possent rep[re]publicam iuuare
plus in gigantea copia frequentarent. Nec. A. gelli
us. Historiā dō hic tacrā a beato aug[ustinus]. narrat oratio
li. iij. dicens. q[uod] anno ab ybe d[omi]na. ccclxiiij. tharen
tinū cū viderent classem romanorū in mare p[re]tereunte.
ēa hostiliter inuaserūt. & q[uod] tñ nauib[us] p[ro] fugam eua
sis. alias naues capras ad portū suū trahit interfici
entes om̄is illos q[uod] bello vtiles esse possent. alios ven
dentes. Nisi sunt ergo a romanis legati tharentuz
q[uod] de iniuria querant. sed expulsi sunt. & etiā iniuri
as accepérunt a tharentinis. Dicit em̄ valerius libro.
ij. q[uod] vnus legator vna res persus est. His q[uod] causis
ingens bellum orrum est. Romani dō considerantes q[uod]
& quanti essent hostes in circuitu eoz. strepebant vlti
ma necessitate coacti p[ro]letarios ad sumendū arma co
egerūt. & sic exercitu magno facto emilius p[ro]sul roma
norū cū exercitu imperū fecit & in viueros fines tar
tinoz igne & ferro vastans omnia. plurima etiam op
pida expugnauit & iniuriam suam acceptā crudeliter
vindicauit. Tharentinos dō iuuabant multi finiti
morū. q[uod] etiā potentia maxime aurit pyrrhus rex epi
rotarū. Epyrus em̄ pars grecie est. & tharentini erant
cognati grecoz. nā lacedemones p[ro]diderūt tharentū.

Pyrrhus ergo totas vires ep[icte]i. thessalie & macedo
nic habuit elephātes etiā antea romanis incognitos
xx. in italiā de grecia secū addurit. Prima igit pugna
in romanos & pyrrhū cui totū bellū ascribit. q[uod] quis p[ro]
tarētūs ageret. fuit apud eracleā ciuitatē cāpanie &
barim flumen. P
lcunū p[ro]sulē rōa
noz. vbi tota d[omi]n
es in pugna p[ro]sū
pro c[on]tra p[ro]te
fugiente donec ī
tructi cēnt ele
phātes romanis
q[uod] illud genus pu
gne an nō viderat
horribiles & preci
puc ehs pauent
bus ad clephans
tiū aspectu. Ro
mani cū tunc se
victos fuisse fu
ga sua oñderūt. Pyrrhus tñ atrocitatē cladis quā ac
ceperat & iacturā publice prestat. affigens titulū
in templo iouis apud tarentū in q[uod] sic scripsit. Qui an
h[ab]itu[m] inuicti fuerant viri. s. romani. p[ro] optime olympe
bos ego vici in pugna. vicusq[ue] sū ab eisdē. Et cū in
creparet a suis q[uod] se victū diceret q[uod] vicisset. m̄dit. Si
ego iter codē mō vincor. sine villo milite ep[icte]i reuera
tar. Deciderūt nihilominus de romanis in eo dē bello
pedirū. xiij. milia octingenti octoginta. ca. ccxx. equi
tū vero celi sūt. ccxlvj. capti octingenti & duo. Post
h[ab]ec secūda pugna in romanos p[ro]sules & pyrrhū fuit
in apulie finib[us] vbi q[uod] quis effet clades magna et vtraq[ue]
q[uod] p[ro]te. rōanis tñ viccrūt. sic hic agit aug[ustinus]. nā pyrrhus
transfixus brachio p[ro]mus cessit ep[icte]o. fabricius dō rōa
noz legatus tūc vulneratus est. elephantes dō subie
ctis in posteriora & molliia ignib[us] ardentēs circuitu
lerūt in suo furore machinas sibi ipso sitas & suis exi
tio fuerūt. In ea pugna cesa sūt romanorū q[uod] mīlia
de exercitu dō pyrrhi. xx. milia. De istis pugnis curio
pius li. ii. narrat historiā satis pulcrā multa laudabi
lia refereno de fabricio sup[er]dicto. & q[uod] in tercia pugna
atra romanos fugatus ē pyrrhus & reuersus in gre
ciam apud argos ciuitatē grecie occisus est. Beatus
aut aug[ustinus]. tractans hic de p[ri]ma pugna facit mentionē
de oraculo. id est rōiso apollinis. Ubi sciendū est q[uod] be
atus aug[ustinus]. hic tenens sententia verborū. ordinē ipoz
trāponit. nā ipm oraculū dōsus est hexameter. Enū
poet et al. Dico te caciē rōanos vincere posse. Und
tulli in li. ii. de divinatione ponit idē oraculū. Aio te
caciē rōanos vicerē posse. Vocat aut pyrrhū caciē
q[uod] fuit d[omi]n sangue caci q[uod] fuit auus achillis. Eacus aut
fuit p[ro] pelei. & peleus p[ro] achillis. Et est oraculū illud. ve
rū est canē comedere panē. Nā cū in isto dico te pyri
rhe rōanos vincere posse. sint duo accusati. ui. sc̄ te &
rōanos. sensus variari p[er] fm q[uod] vnus accusatu[us] re
solus in nem. vcl al. vñ vnus sensus est. Dico q[uod] tu
pyrrhe potes vincere romanos. aliis sensus ē. dico
q[uod] te pyrrhe p[ro]nt vincere romanī. Unū tulli reprobās
oracula apollinis in alia dīc sic. Dracula tua apollo
vt ego opinor. q[ui]cum sūt falsa. primum dō casu p[ro]sa. q[ui]cum

Liber

seriloqua et obscura ut interpres egeat interprete. primi ambigua et que ad dialecticos referenda sint. Sententia tullius ibidem quod illud oraculum non fuerit apollinis propter tres rationes. primum quod apollo non dicit latine. secundum quod ista sors id est r̄nus grecis inaudita est. tercium est quod phyrrhi tempore iam apollo versus facere desierat.

b *De* **a** *Strage* *rc.* *De* *bac strage nar-*
rat orosius libro *tūj.* *loquens de re*
pore belli finiti-
mī sic. *Rōmano*
rūmiseria nullis
cessas inducis.

b *Accq in tan-*
ta strage rc. *De*

bac strage nar-
rat orosius libro *tūj.* *loquens de re*
pore belli finiti-
mī sic. *Rōmano*
rūmiseria nullis
cessas inducis.

c *Accq in tan-*
ta strage rc. *De*

bac strage nar-
rat orosius libro *tūj.* *loquens de re*
pore belli finiti-
mī sic. *Rōmano*
rūmiseria nullis
cessas inducis.

c *Accq in tan-*
ta strage rc. *De*

bac strage nar-
rat orosius libro *tūj.* *loquens de re*
pore belli finiti-
mī sic. *Rōmano*
rūmiseria nullis
cessas inducis.

rhe vincere posse romanos

a *Atq ita siue pyrrhus a rōa-*
nīs: siue romani a pyrrho vi-
cerent securus fatidic' ytrū

liber expectaret euētū. Que

tunc et q̄ horrenda vtriusq̄
exercitus clades: in q̄ tū supi-

or pyrrhus extitit: ut iā pos-
set apollinē p̄ suo intellectu

p̄dicare dīnū nīs pxime alio

p̄lio romāi abscederēt supio-

resbatq̄ in tā strage bel-
loz etiam pestilentia grauis

exorta ē mīlērū. Nam p̄usq̄
maturos ptus ederent: gra

c uide moriebant. Ubis cre-
do esculapius excusabat: q̄

archiatrū se nō ostetricē: p̄fi-

tebat. Pecudes q̄s filiter in-

teribant: ita vtiā defecturū

gen' aīalūi credereb' Quid

hyems illa cōmēorabilis tā

incredibili īmanitate seuiēs

ut niūibus horēda altitudi-

ne etiā in foro p̄ dies q̄dragī

ta manētibus: tyber' q̄ gla-

cie duraret. Si nostris tpi-

bus accidisset: q̄isti et quāta

dixissent. Quid illa itidē in-

gens pestilentia q̄diu seuiuit

q̄ mīlos pemit. Que cuz in

annū aliū mīlo grauius ten-

esse successionez

plis tam in hoībus q̄ in iumentis.

c *Ubi se cre-*

do esculapius rc. *Doc dicit beatus aug⁹.*

irridendo esculapiū et romanos q̄esculapiū ad se accersierunt

vt mobos et pestes curaret: post cuius aduentū con-

tigit pestis p̄dicta. Dicit ergo q̄ esculapius potuit se

excusare quia nō erat obstetrix sed archiater. id est me-

dicus. potuit em̄ esculapius ut ironice loquamur di-

cere q̄ obstetrics non bene artem nouerant obstetri-

candi illo tempore. vel q̄ non bene exequabantur offi-

cium suum. et ideo erant partus abortivi.

d *Quid hyems illa rc.* *De pestilentia quam tangit hic*

beatus augustinus narrat orosius libro tūj. sic.

Anno ab yrbe condita. ccclxxij. pestilentia ingens apd

romam conflagravit. cuius atrocitatem significare

contentus sum. quia verbis implere nō possum.

Si enim spaciū quo manserit inquiratur. ultra bien-

nūm porrecta est. yrbe depopulavit. cuius erat tā

et violentia ut sibyllini libri consulerentur qui. comi-

celesti ira impositam responderūt. In quo ge-

nere oraculoz rc. Verba sunt tullij libro. q̄ de diuina-

tione. Scripsit enim tullius de divinatione libros

duostū. et vult tullius dicere in p̄posito. q̄ oracula

que cliciebant ex libris sibyllinī ira erant obscura q̄

non poterat haberi certitudo rei quā significava-

rent. et ideo q̄ eos interprabantur. Tulli de

divinatione solum loqueban-

tur conūciēdo si, cut poterat et vo-

lebant. nec aliter eos interprantes bus credi potuit nisi sicut his qui

conūciendo loquuntur.

f *Gic interim a magno rc. hoc*

dicit augustinus quia esculapius iam quo ad ma-

lum istud cui nō subuenit se potu-

re excusare dicendo q̄ malum illud

puenit non ex aliqua causa natu-

rali sed ex ira deorum. et ideo non

fuit possibile medium nisi dū

placentur.

g *Unde autem a multis rc. Dic*

augustinus ex oracio-

nō sibylle inuenit contra romas

et deos eoz quia ex quo edes deorum occupa-

ban a personis priuatis et non a dīs vel eorum ministris signis fute-

q̄ dī eorum multiplicati erant eis inutiles. nam alio-

quin coluisserint eos et nō fuissent edes eorum in vīsus

alios humanos translate.

h *Non vītī magne*

peritie varronis rc. Vult augustinus dicere q̄ varro

in libris suis scribens de edibus sacris dicit mīla ad

edes illas pertinentias fuisse sibi ignora. quod possit

scribi sue imperitie. nisi edes ille iam suo tempore

fuisse ab aliis occupate vel deserite.

i *Sed tunc interim rc. Doc dicit. quia licet per oraculum sib-*

yllinū viderentur dī qui tantū malum evenire sus-

is cultoribus permiserunt excusat ad tempus donec

scilicet alia mala venirent. ramen in rei veritate ipsi

non depulerunt pestem supradictam. sicut supra lib.

j. ca. xxxij. dictum est. Dicit em̄ aug⁹. ipsi p̄uidetur fi-

nem pestilentia cito imponendum. At video volebant

sibi aliqua in honorem fieri ad sedandum malum illud

et crederetur per eos fuisse sedatum.

Am vero punicis bellis *et cetera*. In **L**e^o. XVIII.
hoc capitulo b^tus aug⁹. tractat de malis que
romani sustinuerunt in bellis punicis. **E**t sa
cit in h^caplo duo. q^rp^{mo} romanis mala p^dicta obij
cit. **S**ed o ibi. hec istis nequaq^s. ostendit qu^o hec obie
ctio contra rom^a
nos pcedit et effi
cacerit et cludit. **D**icit aut bellum
punicum q^d fuit
inter imperiū ro
manoz et afronū
vel carthaginē
siū. **F**uit aut car
thagō ciuitas po
tētissima in afri
ca q^r toti africe et
etiā parti hispa
nie et yslqz ad flu
uiū hiberū ipera
bat. et ideo om̄es
afri vocati sunt
carthaginēscs.
idem etiā vocati
sunt peni. et pu
nici et africi. **F**ue
rūt aut tria bella
punica. vt dītis
libro. i. ca. xv. **E**t
notandū q^r mala
q^r hic tangit aug.

principio huius caplī vslq ad illum locum. tunc ma
gno metu *et cetera*. acciderant in omnib^z bellis illis. liz mi
nus in tercio q^s in p^mis duob^z. **H**ic aut origo belli
quod fuit inter romanos et pyrrhi reges fuit ciuitas
tharentina cui solebat pyrrhus succurrere. ita etiam
fuit origo p^mi belli punici. **N**am tharentini audita
morte pyrrhi petuerūt auxiliū a carthaginēsib^z et ac
cepérūt. et pugnates p^rtra romanos vici sunt. nōdū
tū hostes a romaniū iudicari. **E**t ideo pugna illa nō
piner ad p^mū bellū punicū. sed p^mū circiter nouē an
nis pcessit. et fuit p^mū belli occasio. **T**unc mai
gno metu *et cetera*. Dic narrat sp̄caliter mala que ḥtigerūt
in p^mo bello punico. **E**t q^r sp̄caliter hic loquat de tē
pore p^m belli punici p^r ex numero q^r aug. hic pōlt
dicens p^r scenicorū ludorū celebritas quos vocat secu
lares fuit instituta circiter centū annos ante h̄ repus.
Hoc tē igī fuit p^mū bellū punicū. q^r iter institutio
nē ludorū istorū et p^mū bellū punctū fluxerūt circiter an
ni centū. **N**am fīm orosium ludi scenici instituti fue
rat anno ab vībe cōdita. ccclxxvii. p^mū vībō bellū puni
cū incepit anno. ccclxxviii. De institutio vero istorū
ludorū patuit sup libro. i. ca. xxxi. Fuerūt aut instituti
p^r remedius corporoz. cū tñ corporib^z nō valerent. et vī
tra h̄ fuerunt corruptio animoz. ideo dicit hic. **N**ō
felicioribus tempib^z memoria negligente perierat
celebritas illoz ludorū. **R**enouarūt *et cetera*. Quan
tū ad institutionem ludorū consecratorū dīs inferis.
scz plutoni et pserpine narrat valerius libro. h. q^r cuz
ingenti pestilentia vībs scz qntū ad hōies. et agri qm̄i
tum ad fructus vastarent. valerius qdam diues ru
sticus filiis suis duobus et filia vslq ad desperatio
nem laborantibus infirmitate. oravit deos subifa

miliares. vt pueroz periculū in suum caput vertere
tur. responsum est sibi. q^r pueri soluarent si statim q^r
tyberim fluuiū eos tharentū portassent. ibiqz ex dītis.
id est pluronis scz dei inferni. et pserpine que dītis
inferni ara aqua calida quā ip̄i desiderent recrearet.

Qui h̄ intelligēs
scriptores etiā nos erim⁹ hi
storie. **T**ūc magno metu p^m
turbata rōana ciuitas ad re
media vana et ridēda curre
bat. **I**nsta urati sūt ex aucto
ritate libroz sybillinoz ludi
seculares: quoz celebritas
inter centū annos fuerat in
stituta: felicioribusq^s tib^bis
mēoria negligente perierat.
Renouarūt etiam pontifi
ces ludos sacros inferis: et
ipsoz abolitos annis retror
sum melioribus. **M**imirū em
q^r renouati sunt: tāta copia
morientū ditatos inferos
etiam ludere delectabat: cū
pfectio miseri hōies ipsa ra
bida bella: et cruentas aīosi
tates funereasq^s hic atq^s ide
tum vocabatur.

Exiens igī na
uem et hausta de flumine aqua illuc p^rerans igne fa
cro aquam calefecit. calcacatq^s pueris bibendam de
dit. qua potata statim sōpiti sanari sunt. dicuntq^s se
vidisse in somnis deum quēdam cōrū corpora tergen
tem. et p̄cipientem vt ad dītis et pserpine aram vnde
potio illis fuerat alata nigre hostie imolerentur. le
cristeria etiā et ludi nocturni fierent. **P**ater vībo pue
roz nullā ibi arā vidēs peregit ad ciuitatem vt emat
nouam aram. p̄cipiens suis vt interū fodeant fū
damenta p̄ arā locanda. q^r dum fodunt iuueniūt p^r
fundē sub terra ad. xx. pcedes aram quādam dītis et p
serpine inscriptā. qd cū valesius accipisset p̄ nuncius
hostias furuas. id est nigras ibidē imolauit. ludosq^s
et lectisternia cōtinuis tribus noctib^z quia tot erant
liberi curati. fecit. **L**uius exemplū valerius publico
la q^r fuit consul p^m anno post reges expulsos et suc
cessit in locū collatum tarquinū studio succurrendi cī
uib^z securus. apud eandē aram boues nigros mascu
los dītis. et pserpine boues feminas imolauit. lectistern
iūq^s et ludis factis tribus noctibus terra aram obrui
it sicut fuerat ante. **H**ec ex valerio. **P**aret ergo q^r lu
di isti fuerūt instituti p^m anno post reges expulsos
q^r fīm orosium fuit annus. ccclxiiii. ab vībe cōdita. **I**sti
vero ludi fuerūt aboliti sicut et alijs. sed tñ postmoduz
tpe p^m belli punici fuerūt renouari. **D**e q^r tpe dicit h
aug. q^r tanta copia morientū ditatos inferos etiā lu
dere delectabat. q^r tpe scz p^m belli punici qd durauit
xxv. annis imperfecta est ex vībz p̄tētōm innume
ra multitudine. quoz mortem dītis. id est pluto. id est de
us infernalīs dītis. **T**unde et a dīte dītis diues ce
ditari. quia dīs continue dītis. quia hōies continue
morunt. **T**unde in hoc qd dicit aug. inferos ditatos.

Liber

alludit nos ditis. In hoc vero q̄ dicit eos ludere delectari. alludit ei qđ dictum est de ludis eis & secretis & renouatis. De renouatione horum ludorum apud thareum facit titulus mentionē libro. xlvi.

Dicitur libelus sa-
ne miserabilis sc̄. Historiam de artilio regulo q̄ hic
rangit posui sup̄
libro. i. ca. xv. de
q̄ sit etiā mentio
libro. ii. ca. xxiij.

Contra uerū & aerei
sunt sc̄ dū vel de
mōes b̄ dīc aug.
fīm opīos apulejū
platonici q̄ posu
it deos esse aia-
lia corpus aereū
bñtia. ut p̄t in/
fra li. viii. c. xvij.
Urb̄ dīc q̄z ad
corpa que sumū
qñ visibiliter se
ostendunt. & den
sant cīn aerem et
figurāt ut volūt

Nec mala illo repe sc̄. de ma-
lis que hic reci-
rat aug. sc̄ fact̄
infra vībem per
aquā & ignē loq̄
os sius lib. viij. &
dicit q̄ anno ab
vībe & dīta q̄ngē
tesimo octauo re-
pentua subuer-
sio ipsius rome
preuenit trium-
phū romānōs. s.
de carthaginē,
sib̄. Hiquidem
q̄nto luctatio et
carulo aulo & su-
lib̄ diverse igni-
um aquarūq̄ clā-
des pene absūm-
pserūt ybē. T̄y-
beris em̄ insolit
auctus imbib̄ & vītra opinōnē vel diuturnitate vī
magnitudine reducens rome edificia in plano posita
deicit aquaz grauissimā clādē grauior ignis vasta-
tio secura est. cuz ignis incertū vnde surrexerit plurū
mas ciuitatis p̄tis quagatus. hoīm domoūq̄ miser-
abilē stragēm fecit. deinde dum oīa in circuitu fori
depopulareñ. cedem vīste corripuit. & nec q̄dēs dīs
subuentib⁹ ignē illuz q̄ eternis purabat tēpāneus
ignis oppressit. vnde etiam metellus dū arsuros dōs
eripit. vī brachio semiusto ablat⁹ aufugit. Nec or-
sus. Ignem perpetuū vocat ignē q̄ in templo vīste
a virginibus que sacerdotes eius erant continue lū-
gnis appositis fovebat. De isto etiam incendio tem-
pi. vīste. & metello sacra exportante. loquit̄ titius lu-

nius libro. xix. de vībis origine. & ouidi⁹ libro. vi. de
fastis. Seneca hō libro. viii. declamationē. declama-
tionē. q̄. dicit metellū tunc fuisse cecatu. & ideo post
modū sacerdotū sūmū ei negatū. Hunc metellus hic
augustinus vocat vīste familiarissimum. quia se sa-
era ipsius & alio

rum deoꝝ que in
templo vīste fue-
rant cū tanto sui
periculo conat⁹
est salvare.

Honorate q̄ dānate virgines
donare & sueuerat. Tū vero
illī ignis nō tantū viuebat:
sed etiam seuebat. Lūt⁹ im-
petu exterrite virgines b̄ sa-
cra illa fatalia q̄ iā tres in q̄-
bus fuerant p̄sserant ciuita-
tes: cū ab illo incendio libe-
rare non possent: metellus
pontifex sue quodāmō salu-
tis oblitos: irruens ea semi-
ustulatus abripuit. Neq̄ em̄
vel ipsuz ignis agnouit: aut
vō erat ibi numē qđ nō etiā
sifuisset fugisser. Hō igit̄ po-
tius sacris vīste: q̄ illa hoī p̄
desse potuerunt. Si aut a se
in etiā ignem nō repelle-
bant a ciuitate cuius tueri
salutē putabant: qđ contra
illas aquas flammazq̄ pote-
rant adiuuare: sicut etiā res
ipsa nihil ea p̄sūs potuisse
patefecit. Hec ictis nequa-
q̄ obijcerēt a nobis: si illa sa-
cra dicerent nō tuendis his
bonis temporalibus institu-
ta: sed significandis eternis
& ideo cū ea que corporalia
visibilitaç̄ esent perire con-
tingeret: nihil his rebus mi-
nui ppter quas fuerat insti-
tuta: & posse ad eosdeꝝ vīsus
denovo reparari. Hunc vero
cecitate miserabili eis sacra
que perire possent fieri po-

Sacra illa fa-
talia sc̄. sacra fa-
talia vocat aug-
. sacra palladis
q̄ detroia allata
fuerat. nomi sicue
dicit ouvidius li-
bro. vi. palladiū
id est simulacruz
palladis. de quo
fatarū. id est pre-
diuinatum est. &
imobiliter fatis
diffinituz fuit &
eo translato trās
ferretur imperiū
vt supra libro p̄
mo ca. ii. dīx. fu-
it positiū in tem-
plo vīste. & cum
templuz ardore
fuit exportatum
ut dicit ouvidius
& dicit hic aug.
idem. Dicit etiā
q̄ ista sacra fata
lia tres in quib⁹
fuerat p̄sserat

ciuitates sc̄ illūm. lauinium. & albā. quibus suc-
cessive sacra illa habebantur in magna reverentia. &
tamen omnibus illis male accidit. Nam troia & ali-
ba subuerse sunt. & lauinium cito regnum perdidit.
De hoc supra dicunt est libro isto capitulo. xiij.

Hec ictis nequaç̄ sc̄. Dic dicit augustinus q̄ ea
que dicit de romanis & dīs eoꝝ de malis pene querō
mani passi sunt efficaciter concludant. Concludunt
em̄ contra eos. quia ipsi non coluerūt deos. ppter al-
qua bona eterna & futura. sed solum propter presen-
tia. & ideo ex malis que passi sunt patet q̄ frustra co-
luerunt eos. nō autēz sic possit contra christianos ex-
malis que hic patiunt̄ argui. quia nō colunt̄ christū
pter plentia. sed ppter futura.

Secundo autem bello punico et. In La. XIX.
Haec tractat brus aug⁹. de malis romanis q
in seipso passi sunt de tpe secundi belli punici
qd mouit hñibal impator carthaginensiu romani.
nā sicut dicit histonographi. orolius. eutropius et tu
tus liuius. cū ecce
ix. annoz hamili
chari p̄i suo ad
aras iurauerat se
3 romanos pu
gnaturū q̄scitius
poss^z. Valerius
etia li. ix. idē nar
rat. et addit q̄ hñ
ibal designare
cupiens q̄nto in
ter se odio roma
et carthago dissu
derent. infiero in
terram pede su
scitatoq̄ puluer
tū inter eas finē
belli fore dixit cū
altera in terram
esset redacta. Et
est hic sciendū q̄

tuisse existimat. ut salus ter
rena et tempalis felicitas ci
uitatis perire nō poss^z. Pro
inde cū illis etiā manetibus
sacris vel salutis p̄tritio vel
infelicitas irruisse monstrat
mutare sniam quam defen
dere nequeū erubescunt.
Secundo La. XIX.
aut bello punico ni
mis longū ē cōmēo
rare clades duoz p̄lōz: taz
longe secū lateq̄ pugnatū:
ita ut his q̄ patentibus q̄ nō
tā narrare bella romana q̄
romanū imperiū laudare in

iste hñibal fuit hñibal posterior. nam fuit hñibal
alius p̄or: dur carthaginensiu q̄ in p̄mo bello puni
co o romanis est deuictus bello nauali. De isto vero
bello punico secundo scribit titus liuius decadē vñā
id est. r. libros. in cuius plogō dicit se scripturū bellū
omniū maximū memoriabile q̄ vñq̄ gesta sunt. qd hñ
ibale duce carthaginēses cū p̄lō romano gesserunt
neq̄ em̄ validiores opib⁹ vllle inter se ciuitates gen
resq̄ p̄ulcrū arma. neq̄ his ipsi sc̄z corthaginensi
bus et romanis vñq̄ tātu viriū fuit. tñ ignoras bel
li artes inter se. sed p̄us expertas bello punico primo
coferabant. adeo varia belli fortuna fuit ut p̄pius pe
riculo fuerint q̄ vicerūt. Odīs etiā p̄p̄ maiorib⁹ cer
tauerūt q̄ virib⁹. romani em̄ indignati sunt q̄ victori
bus sc̄z in p̄mo bello punico vici. yltra inferrēt arma
pēni etiā indignati sunt q̄ videbāt eis q̄ nimis supbe
t auare eis a romanis imparet. Cepit autē hñibellū fm̄
orosiu anno ab yrbe condita. ccccxvij. sub c̄sulib⁹
publio cornelio scipione et publio sempronio longo.
Sinitum autē fuit illud bellū p̄ scipionem filiū p̄dicti
scipionis. q̄ postmodū subiugatis afris dictus ē scipio
africanus accipiens nomen a ḡte quā subiuga
vit. Duravit autē hñibellū fm̄ aug⁹. infra libro. v. ca
xvij. annis. xvij. fm̄ orosiu annis. xvij. Qui concor
dat titus liuius li. r. de secundo bello punico. fm̄ vero
eutropiū libro. iij. annis. xij.

in hispaniā expugnauit saguntū. vt etiam diceb̄ in se
quentia. et eadē civitate expugnata transiit montes
pyrenos q̄ hispaniā a gallis diuidit. et sic per gallias
transiēs. xij. die fm̄ orosiu a pyreno monte ad alpes
p̄uenit. ybiq̄ resistentiā inuenit. gladio ferroq̄ su
bi viaz aguit. In

stiterūt. similior victo fue
rit ille q̄ vicit. Hñibale q̄p̄
pe ab hispania surgēte: et py
reneis montib⁹ supatis: gal
lia trāscursa: alpibusq̄ diru
ptis: tā longo circuitu aucti
viribus cūcta vastando: aut
subigēdo: torrētis mō italie
faucibus irruente: q̄cruēta
bella gesta sūt: q̄ ml̄ta plia:
quiens romani supati: q̄ ml̄
ta ad hostē op̄ida defecerūt
q̄ multa capta et opp̄la: q̄ di
re pugne: et totiens hñibali
romana clade ḡlioso. Sed h
bactenus. De cānensi autē

p̄io grauiter vulneratus a filio suo scipione tunc ed
modū iuene a morte liberatus evasit. cēso ibidē pene
oi exercitu rōanor quē scipio p̄sul ibi habuit. Post
modū ab eodē p̄sule ad fluvium trebiā q̄ est iuxta placē
tiā iterū pugnatū est fortuna p̄sili. Emproni⁹ p̄o
p̄sul alter cognito sui college casu. de sicilia cū exerci
tu rediit. et apud eundē fluvium c̄gressus amissō exerci
tu fecer solus evasit. In quo bello etiam hñibal vul
neratus est. q̄ postea cū p̄mo vere in tūscā trāsiret et
in sumo appēnino mōte corruptus. et biduo mūbi cō
clusus et onustus cū exerceitu obraguit. vbi maḡn⁹ nu
merus hoīm. iumenta etiā sua q̄plurima et elephantes
pene oēs frigore perierūt. inde vō p̄grediens et viam
palustrē iuxta sāmos maximā p̄tem socioz et iumentoz
rū perdidit. et oculū q̄iam dudu eger fuerat. vigiliaz
violentia et frigoris ac laboris amissit. Nū difficultate
tū paludes cuadens ad castra fāminij p̄sulis appro
pinquat. et fāminij apud lacū trāsimenū. q̄ mō dicē
lacū pūsinus excitauit ad bellū. vbi arte hñibalis
totus exercitus romanorū circūuent̄ funditus truci
datus est. ipse p̄sul occisus ē. xxv. milia romanorū ce
sa. et sex milia capita referunt. In hñibello tantū fuit ar
dor pugnantū ut ybēs diruit. montes transtulit. rupes
deiecit. et fumina retrosum coegit. et milites nō senti
rent. Post hec secuta est pugna cānensis. et apud can
nas vicū apulic. vbi pugnauit hñibal. p̄tra duos cō
fules sc̄z emiliū paulū et terecentū varronē et interfecta
sunt rōanor. xliij. et illa. et de exercitu hñibalis ma
gna p̄ cesa est. perit autē in eo bello emilius paulus
p̄sul. et cōsulares et p̄roximū viri. xx. interficti sunt. sena
tores. xxx. vel occisi vel capti. nobiles yri. ccc. pede
strī milii. xl. milia. equitū tria milia q̄ngenti. Var
ro autē p̄sul alter cū q̄nquamta equitib⁹ fugit venul
siā. nec dubiū ē q̄n dies illa yluma fuiss̄ romani sta
tus. si hñibal ad inuadendū yrbe mor post victorā

Liber

edendisset. In nulla pugna ē penos romanis sic afflatis sunt. et extunc multe ciuitates italicis dū romanis subiecte, a romanis discesserūt. et hānibali adheserūt. inter quas capua erat p̄cipua. Sciendū autē q̄ p̄ter istas pugnas. inter hānibalē et romanos fuerunt aliae pugne multe. et

nūc q̄dem romani. nūc autē earthāgineses supertores erant. Si multe dū banni bal pugnarūt ita lia. frater su⁹ bastrubal pugnauit ē romanos i bispania. q̄ duos scipiones fr̄es et duces romanorū missos in hispaniā cōtra ipm occidit mltas strages romāoꝝ fecit.

c Tres modios anulorū t. Orosius q̄ntū ad numerū modiorū cōcordat cum augusto. Ut vōli vius li. iij. de secūdo bello punico dicit q̄ anulorū aurorū tantū fuit aceruus ut ēm aliq̄s auctorū resyltra tres mo-

dios cū dimidio expleret. dicitū q̄ p̄pisus est vō non plus uno modio fuisse. d Atq̄ hinc strages tēvult aug. dicere q̄ hic. i. ex nūero anulorū q̄ solū nobis sibi et maioribus interfecis detracti fuerūt carthaginenses melius q̄nta fuerūt aliorū romanorū minus nobilium interfecis multitudo q̄ videret eis posse p̄ modū alii nūciari.

e Deniq̄ rata tē. Quātū ad hī narrat orosius li. iij. q̄ post dictā cladē romanorū adeo des perquerit romanis q̄ senatorēs derelinquēdā itala et locis alijs ad habita dū sibi q̄rendis cōsilii incundū putauerūt. quod tūc confirmatū fuissz. nisi cornelius scipio tribunus nūc militum q̄ postmodū scipio africanus appellatus est districto gladio eos deterruisset. ac post p̄ patre defensione iurare in sua verba coegisset. Quo facto romanis ad spem vite respirare ausi dictatorē dēcū. iūniū creant. Qui p̄ defectu militū habito altos a. vij. annis eratis sue imaturā et inordinatā militiaz fecit. Eius erant quatuor legiones vnde cōtūq̄ collecte seu p̄tracte. Tunc etiam fues speciatē roboris ac voluntarie. vel oblatos a suis dñis. velsi opus erat publico p̄cipio emptos sub titulo libertatis ad sacrum militie adegut. Valerius li. vii. ca. vi. dicit. xx. milia fuor tūc empta. q̄strenā ac forte darent operā missi sunt in castra. Dicere tā orosius et valerius li. vii. concordat q̄ iūnius etiā dictator antiquū romane misericordia factū recolens sc̄z factū romuli q̄ asylū p̄struxit p̄

supplemento noui exercitus edicto velut asylo patefacto boies q̄ scelerib⁹ ac debitib⁹ obnoxij erant impunitate. p̄missa militie acripsit. q̄rū nūcrus ad sex milia viroꝝ fuit. Sciendū est etiā q̄ finitū lūniū li. iij. de secūdo bello punico. tyberius sextus gracebus legiōes

p̄ magna p̄cib⁹ habebat colonū. q̄ p̄i existentes militabāt. et militia strenua libertatē meruerūt.

f Detracta sūt tēplis f p̄i existentes militabāt. et militia strenua libertatē meruerūt.

f Detracta sūt tēplis tē. narrat orosius illud idē de armis tēplis ablatris. et etiā tūtus lūniū.

g Tunc etiam stipendijs tē. hic sciendū q̄ lī statī post cladē cānen sem supp̄leref wfect⁹ erāt. i. pecunie publice. vt p̄z p̄osiu li. iij. Est autē erāt locus vbi pecunia publica reponeāt in illud de q̄ hic loqui aug⁹. cōtūgit post interfictionē duorū scipionū i bispania sc̄z anno. ix. bellū punicū secūdi. nā

fmo orosiu tunce auēte p̄sum sc̄z claudū marci vale rī leuiū. aurū et argentum signatū ad questores oīs senatorēs palam in erātū cōtulerunt. ita ut nihil p̄ter anulos singulos. bullasq̄ sibi ac filiis et deinde p̄ filiis et viroꝝ auri tūm singulas vncias. et argēti nō p̄ q̄ singulas relinquerent. Tūtus vero lūniū de secūdo bello punico libro. vi. narrat q̄ cum p̄ supplemento remigū nauibus decesserūt tā boies q̄ pecunia. valerius leuiū consul consiliū dedit. cum patres q̄d agēdū foret hesitarent in bune modū. Sicut magistratus p̄it honore senatū et senatus populo. sic cōuenit ut ducem se exhibeat ad omnia subeundū. Igit si volamus q̄ p̄sonē p̄uare remiges exhibeant. p̄mo impe remus nobis mentis p̄spis. Omnes ergo senatorēs cōferamus cras in publicuz aurū et argentum. ita q̄ quilibet sibi anulos et cōiuge et liberis. et filio bullam. et qui bus virorū sit vel filie singulas relinquant vncias auri. q̄ curruli sella sc̄derūt et reddenda iudicia relinquit sibi equi ornamenta de argento et tot libras ut possint habere deoꝝ imagines et patellam ad libamina sacrifioꝝ. Leteri senatorēs libram argenti tūm vnam sibi relinquent et cris signati q̄nq̄ milia in singulas resfa miliareb⁹. Sicq̄ factū est approbatib⁹ omnib⁹ hī consilium. tūtūq̄ pecunie allatum est. ut trūnūri quoq̄ officium erat pecunia recipere et receptā scribere ad hī nō sufficerent. Est autē bulla quoddā ornamentū nobis p̄i puerorū. solabant cōm bullas auricas quas dā rotun-

III

das ad modū bullaz que in aqua erūpunt p corrīgias
a collo dependentes portare.

a **I**n his omibz bellī zc. **In b** ca. tractat bea-
tus aug⁹ de qdā malo qd sustinuerūt romā-
ni in amicis suis tpe scōibelli punici vel pay-

an. **N**ā si incipi-

amus scōibellū a

punici ab illo te-

pore q hānibal i-

cepit bellare ḥ ro-

manos directe.

tūc malū d q loqf

bic aug⁹. pcessit

belluz punici se-

cūdū. t fuit eius

occasio. t tūc di-

cim⁹ q bellū pu-

nici scōm icipit

anno ab yrbe cō-

dīra. dxxiiij. **H**i-

yo incipiāmus

cōputarc annos

bui⁹ bellī ab eo tē

pore q hānibal i-

cepit pugnare ḥ

romānos directe

vel indirecē sic

aug⁹ hic cōputat

tunc accidit ma-

lū b pmo āno bel-

li punici. i. anno

ab yrbe condita

dtrix⁹. qeo āno

km orosiu⁹ pugna-

uit ḥtra sagunti-

nos amicos rōa-

noz. **f**acit autēz

aug⁹ in b ca. duo

pmo em̄ p̄dictum

malum describit.

A Et secūdo ibi. b

aliquid agerēt zc.

hra deos ppter

b malū inuehit.

Fuit autēb malū destrīctio saguntū. Fuit autē saguntū ciuitas quedam potentissima in hispania. sita in confinio imperij africani impio romanoz non subieccā sed tñ romanoz socia z amica. **S**cīens hānibal q in de posset habere occasionem pugnandi contra romānos. quia si saguntum obsideretur vel expugharetur. romāni succurrerēt vt eos defendērent vel vindicarent. ideo p̄us ḥtra saguntū q̄ ḥtra romāos se mo- uit. **I**deo autē occasionē ḥtra romānos pugnādi q̄s u- uit ne videret pacē inter romānos z carthaginenses post p̄mū bellū punici factā p̄fide violare. vt p̄p̄tū tuū liuū de secūdo bello punico ls. j. q̄ etiā narrat q̄ hānibal p̄mo impugnauit ciuitates vicinas sagunti q̄ nō erant de societate z fedēratione romanoz querendo occasionē expugnādi saguntū. **A**um b p̄mo sagunti nos ɔfictos z in ciuitatē refugientes obsideret. legatis romanoz ad se missis vt ab obſidione recederet. illūs dicens se rebus bellicis contra hostes intentū

nō posse ipsos audire. **P**rofecti ligū legati carthaginēs conqrunt fruſta de federe pacis iam rupto. Inde romā redeut. **S**ed interim dū ſic negociaſ. Saguntum cuerum ē z deſtructū in maximū virū pertū romāor. q̄ in tali necessitate nō ſuccurret ut debebant ſocijs z amicis. **S**agū

tini vero pūſq; ci-
uitas capereſ rā;
tū cruciabānſ fa-
me q̄ ſuoꝝ mor-
tuꝝ cadaueriby
paſcebanſ. t cuꝝ
miles qdām han-
ibalitā amic⁹ ſa-
gūtinoꝝ volens
vitam ſalte ciuitū
ſaluare promitte-
ret eis vitā z lo-
cū aliū vbi poſ-
ſent ſibi ciuitatē
ɔſtrucere. dum tñ
hānibali saguntū
cū auro z argēto
ipſoꝝ redderent
ipſi tpe delibera-
tiōis accepero. ro-
gu maximū in me-
dio ciuitatis ac-
cederūt. t pmo
in eo omne aurū z
argēti ſuū cum
reliqua ſupelecti
li. piecerūt. t poſ-
ea celis vroriby
liberis ſe in ignē
vnanimiter p̄ci-
pauerūt.

b **D**ic aliquid
agerent zc. **D**ic
inuenit aug⁹. co-
tra deos q̄ erant
mediatores ſocie-
tatis firmate in
romānos z sagū-

tinos. q̄ quoſ iuratū erat ad ɔfirmandū ſocietatē illā.
t ideo ſi potuerūt ſaguntinos defendere q̄ tam ɔſtanter iuramentū q̄ eos factum fuauerūt. **V**o-
cat autē bic aug⁹. deos illos belluones. id est voraces
ſeu insatiabiles. z nebulaones. id est gulosos z gluto-
nes. quia nō potuerūt ſacrificiis eis oblatiſ ſatiari.
q̄ ſemp̄ plura z plura a ſuis cultoribz expetebant.

c **G**uiſi dī tempeſtare zc. **D**ic ſciendū q̄ ſicut nar-
rat orosius libro. iiiij. **A**nno decimo poſtq; hānibal in
italiā venit. cneo fuluio z ſulpicio ɔſlibo. hānibal
de cāpania mouit exercitū z p̄ viam latinam pfectus
ad anienē ſluū tribū miliaribz ob yrbe cōſedit incre-
dibili tortus ciuitatis meru. t cū matrone paurore amē-
tes q̄ pugnacula currerent p̄mecp̄ p̄ muris pugnare
geſtarent. hānibal cū expeditis equitibz vſq; ad portā
collinam accessit. deinde omnē exercitū ſuū in aciē di-
rectit. **S**ed z ſuiles nō detrectauerūt pugnā. vbi autē
aies vriuſq; p̄tis expoſite exterrunt. tant⁹ ſe ſubito

Liber

Ember ni ibo grandie mictus effudit. ut turbata agmina vir armis retentis in sua se castra reciperent. Deinde reddita serenitate cum in campum aro in aciem redissent exercitus rursus violentior fusa tempestas magis eos terruit et territos in teoria sua redire coegit.

Nunc cōuersus

in religionē hāni bal dixisse fertur potiende sibi ro me mō volūtatez mō pātē nō dari qz sc̄ qn̄ potuit statim post stragem cānensez nō habuit volūtatez sed qn̄ voluit nō habuit pātē rō mani obtinendi.

Danc historiam narrat titus lūius li. vi. de secūdo bello punico. Ista nō cōpeſtares q̄ hānibalem coegerit ab ictō deſtītere. aſcripſe rūt romani dūs suis. q̄ſi haberet in sua pātē cōpeſtares immittere qn̄ vellent. qd ſi ita eſſe dicit aug. q̄ m̄l̄t̄om̄aḡis de buerant cōtrūſe hānibale qn̄ ipugnauit sagunti nos.

d C̄ Nisi qd de illo regulo rē. de ipso fuit dictum ſup̄ libro iſto ca. xvij. et li. j. c. xv.

C La. XXI. Oro in p ter lecu dūt̄. In

Hea. tractat̄b̄t̄us

aug. de malis queromani paſſi ſunt poſt ſecūdum bellū punicum ſu. itum. et pmo obijcit dūs falſis mala que paſſi ſunt romani inter ſecundum bellū punicum et terciū. inter que duo bella fluerūt ſm̄ oſiūm. anni circiter. l. Secundo ibi. ſed ultimō bello rē. obijcit eis mala que paſſi ſunt poſt terciū bellū punicū.

b C Quando ſalustius rē. Hoc dicit ſalustius in historys romanorū quas ſcripſit.

c Scipio illerome rē. Ad intellectum huius partis ſcienduz ēq̄ multi fuerūt ſcipiones valde famosi quoꝝ duo fratres erant. sc̄z publius cornelius ſcipio consul romanorū primo anno ſecūdi bellī punicī. et alter sc̄z eneus ſcipio qui fuit duꝝ romanorū in hispania contra magonē ducem penorū quē vicit et cepit. Ambo vero iſti ab hoſtrubale fratre hānibalis poſtmo,

dum in hispania interfici ſunt. Erant autem et alij duo ſcipiones filii predicti publij comclū ſcipionis. quoꝝ unuſ dictus fuſt publius ſcipio africanus. q̄ hānibalem finaliter vicit. et aſtricam debelleuit. alet vero dictus eſt lucius ſcipio asiaticus. quia asiaz mi-

norem vicit et de ea triumphauit. primus autē iſto rum duoy dict⁹ eſt africanus ſu perior. Erat autē aliud ſcipio ne pos eius. qui q̄ i tercio bello pu nico aſtricam vi cit et carthaginez delcuit. dictus ē africanus. ſz po ſterior. poſt iſtos erat ſcipio naſu ca. qui eīm titum lūiuſ fuit filius eneſ ſcipionis p̄ dicter. d iſto dictū eſt ſup̄ li. j. c. xxx.

Liquit nō aug.

in apōſito de ſci

pōne aſtricano

pōre. ipſe eīm ro

mā et italiā ſalua

uit finaliter in ſe

cūdō bello punū

co. Nō hānibale

ad huc italiā p

uagante ipſe tra

iectis exercitus in

aſtricam ubi occi

ſa in locis diuer

s ſariam ſtrū

dine aſtrō. tātū

carthaginenses

terruiꝝ oppreſſit

ut necessitate du

cti. hānibale ſuo

exercitu in deſen

ſionē ſu de italiā

reuoſarēt. q̄ ſic ſ

mor reliq̄ italiā

2 veniēs in aſtricam colloquiu ſcipionis perit. et cūdō

mo occurſu ſe diu attonti admiratōe mūrta duo cla

rissimi p̄ncipes ſuſperiſſent. tractatū pacis habuerūt

ſed in feſto pacis negoſio pugnatū eſt. et viciſt ē hā

nibal. interficiſt carthaginensibus pluſq̄. xx. milib⁹

Deinde fugiens venit carthaginez pſuſaſiq̄ ſenatu

ut pacem peterent. quia nulla ſpes alia ſuperat. par

verō p ſcipionē de voluntate ſenatus p̄liq̄ romani

conceſſa eſt. naues tamē pluſq̄ q̄ngente in altum ma

re. pducti in conſpectu ciuitatis carthaginensis incē

ſe ſunt. d Cuius ab adolescentia rē. Quantū ad

illud qd hic tangit narrat titus lūius de ſecūdo bello

punico libro. vij. q̄ ex quo iſte ſcipio pueritiam cregit

nullo die egit rem publicā aliquā vel pueram anteq̄

iſet in capitolū. id eſt iouis templū. ingressuſq̄ tem

plum cōsiderer ibi et quasi teneat consilium in secreto. hic nos seruatus p totā vitā seu i sultu temere fidem de se fecit. **A**ropinio vulgata fuit ipm esse filius stirpis diuine. In istis etiam cū dico ito liuio datur. **A**.gellius li. vii. Dicit enim q̄ de olympiade pbvli regis vrore

alexandri marre
scriptuſ eſcribit dijs dedita: tēplisq̄
in hystoria greca
scriptuſ est. l. de
dracone cū ea cu
bante. id est ioue
bamone i specie
draconis. ppter
quod filiuſ iouis
bamonis se cre
didiit. illud de pu
bli scipionis q̄z
matre q̄ porzafri

canus dictus est mēor se datū esse. Nam q̄ de vita et re
bus africani scripserūt. matrem eius diu sterilem ex
timata tradunt. publum quoq̄ scipionem cū quo nu
pta erat libos desperauisse. postea in cubiculo atq̄
in lecto cum absente marito sola cubaret. obdormien
ti sibi repente iuxta cam ingēnē angūē eūq̄ his q̄ vu
derant territis ac clamantibus clapsum inuenire nō
posse. id ipsum publum scipionē s̄c maritū ad aru
spices retulisse q̄ facto sacrificio responderūt fore ve
liberi nascenſ. vnde et mulier cito post cōcepit hūc
scipionem africanū. ipsi etiā s̄dem scriptores māda
verit litteris hūc scipionem solitū p̄pūq̄ illucceceret
in capitolū venire ac iubere aperiri cellam iouis. atq̄
ibi solitarū diu morari quasi consultanē de republi
ca cū ioue. **E**dituros quoq̄. id ē custodes eiusdem tēpli
sepe iurasse q̄ solū eo tpe cū capitolū ingredereſ. ca
nīc q̄ in alios sciebant. neq̄ latrauerūt etra cū neq̄
in cū incurrerūt.

Inimicor et accusationibus tē.
narrat qntum ad exilium scipionis libro. iiij. or. sius
O sub cōsulib⁹ marco claudio et qnto fabio ab vrbe
ingrata sibi diu exulans morbo perit. Autopius li
bro. iiij. dicit q̄ diu exulans apud amiternū morbo pe
rit. codem anno quo hānibal cū videtur a prisia rege
bythinie ad quē fugerat se romanis tradendū. vene
num bibens ne viuus romanis tradereſ. mortuus est
Valerius aut libro. v. cap. de ingratis dicit q̄ romani
eius clarissima opa etiam iniurias pensabāt. id est re
cōpensabant. Nam ciuitatis ignobilis et deserte pa
ludis cū acolam fecerūt. cuiſq̄ volūtarū exiliū acerbū
tatem nō tacitus ad inferos tulit. Sepulcro cū suo
sic inscripsit. **I**ngrata patria ne ossa quidem mea ha
bes. cineres em̄ suos negavit s̄c romā quā in cineres
collabi passus nō est. **D**icit aut̄ valerius suū exilium
fuisse voluntariū. quia videns maliciam accusantū
q̄ eum de quadam summa pecunie accusabant et sepius
i petebant. quā debuerat eratio tradidisse ut dicebant
de qua loquis valerius li. iiij. ca. vii. vñ fm ipm. cum q̄
dam vice de ea impeteret respondit. Nec em̄ puto eo
malignitatis ventū. ut de mea innocentia querēdū
sit. Nam cum africam totā potestati vestre subiecti
sum nihil in ea qđ meū dicereſ p̄ter cognomē retinui.
Non me igit̄ punice. nō fratre m̄cū aliaticē gaze au
rum reddiderūt. Sed vterq̄ nostr̄ magis inuidia q̄
pecunia locupletior est. **V**idens igit̄ et accusantū ma

litiam et ingratisinem ciuiū indignatus sponte de
vrbe recessit. sicut narrat titus liuus de bello macedo
nico libro. vii. circa finem. **D**e cuius enā sepultura
dicit ibidem sic. Multa in scipionis morte. funere.
sepulcro in diuersa trahunt. id est multa quo ad ista

ne saltem mortuo in ingrata
scripterūt aucto
p̄fia sun̄ fieret. Deinde tūc f
pm̄ p̄cneū māliū. p̄cōsulē b
nibus cessit: carensq̄ patria
quā sua v̄tute saluā et libera
reddidit: i oppido linternēſi
egit reliquā cōpleuitq̄ vitā
post insignē ſuuz triūphum:
nllō illi v̄rbis captus deſide
rio: ita vt iussisse phibeatur:
et alia licētiosa neq̄cia. **S** tū. nam in v̄troſ
q̄ loco monumē

ta ostendunt et statue. nā linterni monumentū est. mo
numentoq̄ statua imposta fuit. quā tempestate dei
iceram nuper ipſi vidimus. **R**ome etiam extra po
tam capenā in scipionū monumento tres statues sunt
quarū due publiq̄ et lucy scipionū dicunt. tercia enīq̄
poete. **H**ec extitо liuio. **F** Deinde tunc pm̄ tē.
sc̄z post mortē africani. vel post secundū bellū puni
ci. v̄troq̄ em̄ modo vez est qđ hic dicit. Et est sciens
dum q̄ gallogreci sunt illi quoq̄ aplūs galathas vo
eat. et fuerūt filii galloq̄ q̄ v̄sq̄ ad greciam p̄cſſerūt
et ibi remanserūt. de quib⁹ iustinus libro. xxij. multa
scripsit. et est gallogrecia seu galathia p̄uincia quedā
asi minoris fm̄ Iſidor. **A** tideo l. m̄ luxuriā. i. luxū
delitiaz vocat hic auḡ. luxuriā asiatica. **J**uit em̄ asia
minor tāte luxurie. id ē luxurū delitiaz dedita q̄ ipsa
multas gētes corrupit sui imitatione. vñ dicit valeri
us li. q̄. ca. j. q̄ spartana ciuitas. i. laccedemonia luxuri
gi legib⁹ obrigans aliquādiū oculos ciuiū a p̄cplāda
retarit asia. ne illecebrib⁹ ciuiū capri ad delicatus v̄te
genus plaberent. audierūt em̄ inde leticiā et imodera
tos ſuptus et oia nō necessarie voluptatē ḡna flurisse
Puātū ho ad illud qđ tangit hic auḡ. de ista luxuria
rome introducea dicit valeri⁹ li. ix. ca. j. sic. **T**h̄c aut̄
nre ſc̄i bellū punci finis. et philippus rex macedonie
deuictus licetoris v̄te fiduciā dedit. **T**hi titus liuus
de bello macedonico li. viij. loquēſ de exercitu manū
volſconis q̄ gallogrecos. i. galathas subiugavit. dicit
sic. Luxurie pegrine origo ab asiatico exercitu inuecta
est. inde pm̄ lectos eratos. yestē ſtragulatā ſciosam
plagulasq̄ et alia tertilia. et q̄ tūc magnifice ſuppellec
lis habebant monopedia et abacos romani aduixerēt.
Luc psaltria ſābuceq̄ et ſuīnia alia q̄ ludoq̄ oblecta
mēta addita epulis. epule q̄ ipſe et cura et ſupitū maio
re apparari cepte. tūc coquos vilissimū antiq̄s mācī
piū et extiatione et vſu in p̄cio eſſe. et qđ mūſteriū fuerat
ars br̄i cepta ē. vir tñ illa q̄ ſp̄ciebāt. ſemina erat ſu
ture luxurie. **D**ec tit̄ liu⁹. Vocat aut̄ hic auḡ. lectos
eratos. lectos deauratos. vel p̄tū auricos. nā fm̄ bu
go. more cris nitet aurz et oē metallū. ab ere aut̄ fm̄ cū
dem d̄r eratus. **S**tragulū aut̄ vocat vēſtē diuersorū co
loz. **P**ſaltrias vocat inſtrumenta myſica. **G** **S**ed
nūc de bis malis tē. int̄ro auḡ. in libro eſt loqui de
malis pene et nō de malis culpe. ideo excusat ſe a pſe
cutione eoz q̄ accēnūt p̄dictā luxuriā quā bō patū nō

Liber

intolerabiliter sed libenter. tñ occasionē habuit loquē
dī de p̄dicta luxuria ppter verba salustij. h. **Lata**
est etiam illa lex voconia r̄c. **Hic** vocata est lex illa ab
eius auctore q̄ voconus datus ē. q̄ iniqua fuit r̄ gra
uis. quia h̄m cā si quis haberet tñ filiā vnicam r̄ non
plures liberos. il
la filia nō succē
deret in heredita
re. qđ videtur int̄
qui in psonis p/
uatis q̄uis rōna
bilis esse posset
in publicis pso
nis. sicut regib.
r̄ pncipib. **Cui**
legis iniq̄as p̄z
er filiab. salpha
at. **Nueri.** xvij.
q̄ cū peterent suc
cessionē patriis q̄
absq; masculina
ple decessit. m̄dit
dñs. iustam rem
postulat filie sal
phaat. **Hanc** ve
ro legem voconi
am suavit catho
censorius in ora
tione qdam sicut

dicit. **A. gellius** li. vi. **D**e h̄ dicit titus linius li. xiiij.
ab v̄be codita. q̄ voconus sara tribunus plebis legē
illam tulit. **G**ualit h̄o cā marcus cathe cui⁹ extor ea
tio. **A. gellius** vo li. j. ca. xij. de hac lege sic dicit. quid
v̄tilius plebiscito voconio de coercendis mulierē her
editatib. **B**eatū aut̄ gregorius libro. xxxv. moralium
v̄sus inquit vite veteris nō habebat ut hereditatē fe
mine inter masculos sortirent. q̄ legis severitas for
ta eligens. infirma st̄ēnens districta potius studuit
q̄ benigna sancire. **I** Bellis tñmō foris r̄c. **V**ic
sciendū est q̄ post secundū bellū punicū finitū tñmō
secutū est bellū macedonicū p̄mū tra philippū regem
macedonie. nō qđem tra philippū patrem alexandri
magni. q̄ diu ante mortuus fuit. sed tra philippum
alium q̄ in secundo bello punico h̄nibali contra romans
pmisit auxiliū. quo deuicto r̄ quo ad philippum
bello macedonico p̄mo finito. securū est bellum syria/
cum contra antiochū regem syrie. r̄ eo deuicto securū
est bellum merito fm̄ orosium inter bella maxima re
ferendum. inter sc̄ez macedonicū contra p̄scum filium
philipi regis macedonū supradicri. patre suo defun
cto. **D**euicto aut̄ perseo r̄ capto. securū est bellum cō
tra celiberos in hispania. romanis nimis terribiles
nam metus eoz ita romanos inuasit. vt non esset ali/
quis q̄ miles vel legatus auderer in hispaniā ire. nisi
q̄ publius scipio q̄ postmodum datus est africanus
posterior. se ad cundū v̄lto obrulit. **T**emens autē in
hispaniā maximā gentiū stragam fecit. **S**ecutum est
deinde tñrū bellū punicū. **P**roter dicta h̄o bella que
famosa r̄ notabilia fuerūt. habuerūt etiam romanis in
ter secundū r̄ tñrū bellū punicū bella alia cum diver
sis gentib. multa. sc̄ez bellū eroicū. histricū. gallogre
cum. illiricū. r̄ macedonicū tñrū. sed omnia fuerunt

longe ab v̄be. **K** Domi aut̄ mille r̄c. mille em. s.
valde multa. p̄z iā sup̄ de scipione africano supiore.
Et idē etiā apparet in fratre suo scipione afriacico. q̄
etiā sicut narrat valerius li. v. deneta asia r̄ p̄lo ro
mano adiecta tñq̄ fur pecunie publice. reus peculs

tus in carcerē du
ci iussus est. non
em talia porvis
sent tantis v̄ris
infiri sine ma
gnis r̄ multē dis
cordijs i ciuitate.

I Sed v̄ltimo
bello punico r̄c.
v̄ltimū bellū p̄w
nicū fuit tertium
de q̄ narrat oros
us li. xij. q̄ anno
ab v̄be. **D**ita sex
centesimo secun
do lucio censorio
r̄ marco manlio
p̄sulib. tertium bel
lum punicū erat
tū est. **L**ū em cen
serer senatus car
thaginē delendā
ni a stirpe delerae.
Ac deīm m̄pfecti in afriac
cōsules. r̄ scipio

tū tribunus militū p̄e v̄tīca castra tenuerūt v̄bi car
thaginēs h̄o ad se vocatis. iussisq; vt arma r̄ naues
traderēt. tāta vis armōz rep̄etrē tradita est vt facile ex
his tota africa ornari p̄ouiss. armis h̄o suis tā tra
ditis iussi sunt v̄be relieta recedere. p̄cul a mari. r̄. m̄
libo passuū. tūc dolorē r̄ desperationē tñlerūt. aut de
fensiū ciuitatē aut cū ea sepeliēdi. duos ḡ bastrubas
les sc̄ez duces sibi eligūt. r̄ arma facere aggressi sunt.
eris ferrīz in opīa auro r̄ argento supplicrūt. **C**ōsu
les iḡs carebaginē delere statuūt. cui⁹ muri. xx. milia
passuū tenebant. **C**ōsules iḡs q̄uis aliquā p̄te muri
dirūsset. tñ a carthaginē h̄o vici r̄ repulsi sunt. q̄
fugientes scipio defendit. repulsi carthaginēsibus
intrā muri. q̄ consules insequebant. q̄uo: tamen an
nis defensa est ciuitas contra romanos. postmodū
h̄o anno. iij. huius belli sc̄ez ab v̄be. **D**ita sexcentesima
mos sexto. r̄ q̄nquagesimo post secundū bellū punicum
publius scipio delere carthaginē molit. dū tñmō
ser dieb. r̄ ser noctib. pugnat. v̄lma desperatio car
thaginenses ad deditio[n]em traxit. perentes vt saltē eis
fure liceret. qbusdā coz ciuitatē egrediēb. qbusdā
vero se sponte in ignem p̄cidentib. qbusdām h̄o se de
alto p̄cipitantib. capta est ciuitas r̄ incensa. arsūtis
xv. diebus cōtinuis. dirupta est autē carthago cum
omni mirabilē lapide in pulvērē cōminuto septen
tesimo anno postq̄ h̄o dita erat. **C**ausas aut̄ q̄re rōani
tñrū earserūt tra carthaginēses illa tercia vice dicit
orosius se nullā q̄uis diligenter quereret inuenisse. r̄
tō dicit cām nō ex iniuria carthaginēsū. sed ex incō
stantia torpescētū romanorū ortam esse. tñ de causis
illius belli dixi suj li. j. ca. xx. **m** Ac deinde ran
tis malorū r̄c. **L**oquitur hic de malis culpe potius q̄
de malis pene. vt p̄z in littera. q̄uis v̄traq̄ mala sine

secuta. **D**o vero hic dicit aug⁹. Dicit etiā metellus in senatu. vt narrat valeri⁹ li. vñ. ca. ii. s. d securitate quā habuit romā post victoriā quā habuit de banibale et malis ex securitate illa secur. **D**e ista h̄y materia dūctū est. s. li. i. ca. xx.

Hoc toto tpe tc. **L**exxus

aug⁹. ē hic obscurus aliquātulus q̄tū ad expositiōnē grāmaticalē nā q̄ hic dicit toto tpe vñq; ad cōfarcē augustū habet p̄iungī cū coq̄ lōge infra dī. bellicas clades. **T**c. Et q̄ multa i terposuit de cesa re augusto. id illud tps de quo incepit loqui repe t̄sidi. **L**oto ḡ isto tempe omitt̄ ex alijs **T**c. Vt sit ordo strucūonis et intellectus augustini iste bel

licas clades etiam atq̄ etiam. id est frequēter. et alijs atq̄ alijs causis hoc toto tempore. scilicet a carthagine detraherat vñq; ad cefarem augustum. id est octauianū supple factas omitt̄. qui sc̄z cesar augustus videt omnino extorsisse sc̄z vi armorū abstulisse romanis libertatē. non adhuc. i. vñq; ad suum tempus vel iporum. i. romanorū opinione gloriose. non em̄ est opūno romanorū aut fuit q̄ libertas eorum fuerit gloria sa vñq; ad tps cesaris augusti. sed potius opinabantur ipsam fuisse contentiosam et virtuosam ac pene iaz encrētū aut languidam sc̄z ppter bella ciuitia. que in tantum nocuerunt reipublice. q̄ inter ciues nec fuit omicicia nec iusticia. **E**t cesar etiā augustus videt ad regale arbitriū cuncta reuocasse. et quasi morbida vetustate collapsam veluti instaurasse. ac renouasse reipublicā. **A**d intellectū vero pleniorē habendū. de isti sciendū q̄ romani postq; expulerūt reges et incepérūt regi p̄ duos consules videbant se habuisse magnā libertatē. sed post deletionē carthaginis rā horēdā insurrecerūt. et tot bella ciuitia. de quib⁹. s. li. q̄. dictū est. et i fra libro isto dicest. q̄ consules et magistratus electi a populo non potuerūt exerci officiū suū. vt si crequebantur. hoc faciebant partialiter et tyrannice. ita q̄ libertas eorum fuit quasi nulla. **I**sta vero mala durabat vñq; ad tempus cesaris augusti. id est octauiani exclusione. quia sc̄z deuicto antonio ipse obtinuit monarchiā. i. sol⁹ regnauit. ita q̄ suo tēpore romana res publica regebat q̄ vñ regem. sicut a principio vñb⁹ dīte vñq; ad expositionē rāqñ supbi septimi regi romanorū. **E**t licet iulius cesar pr̄ius surpauerat monarchiā cesar augustus. tamen q̄ Julius cesar nō obtinuit eam pacifice. ideo aug⁹. de ipso non facit mentionem. Cesare augusto regnante viruit romā in magna pace et tranquillitate ac iusticia. propter quod dicit augustinus q̄ videt républicā instaurasse et renouasse.

Et numantinū fedus sc̄z omitt̄. q̄ non

exp̄m̄t ip̄m aug⁹. in speciali nec etiā infistit circa hoc sed ip̄m intrāitu quodā tāgit q̄ ad numantinos q̄ būspani fuerūt. tāgit hic. b. aug⁹ duo. pm̄ est de afflic̄ne qua romāos affixerūt. et federe qdā turpi romāo rū de quib⁹ narrat orosius li. v. q̄ post ultimū bellum

punicū mancīn⁹. consul romanorū cū exercitū a p̄o p̄io ap̄d numās cīaz accep̄sset aetēo infeliciter cū cīs p̄lia gessit. vt

Sup̄ma desperatiōne coactus sit turpissimū fed⁹. cuz numantinis facere. q̄huis ec̄ pomper alid eq̄ iā ifame fed⁹ cuz eisdē pepigisset. senat̄ vero fed⁹ dissoluit et mācīnū dari numātis p̄cep̄it. q̄ nu

daro corpe mani

busq; postergū

ligatis an portas numantinorū exposit⁹. et ibi sic vñq; ad noctē manēs a suis derelicus. ab hostib⁹ vero non suscep̄t est. **H**ec aut̄ ciuitas sola vt dicit orosius p̄ annos. xiiij. cū solis quartuor milib⁹ suoq; quadragesita milia romanorū non soluz sustinuit. sed etiā vicit p̄ dendisq; federib⁹ effecit. **E**t idē dicit florus in epito marci li. q̄. **H**ec tangit hic augustinus de quodaz augurio mālo ipsi mancīno facto. de quo non facit orosius mentionē. **S**ed valerius li. j. ca. iiij. narrat q̄ mancīno consuli in hispaniā ituro hec pdigia acciderūt. cū em̄ lauinū sacrificare yellet. pulli cauea emissi i p̄iaz siluā effugēt sumaq; diligētia q̄siti regiri nequerant. **C**ū vero a portu herculis nauē ascenderet. talis vox sine villo auctore audita ē. **M**ācīne mancī. **C**ū igit̄ teritus ianuā peteret verso itinere ribi scaphā eccligres sus. anguis eximie magnitudis visus subito dispuuit. **E**rgo pdigiorū nūero nūerūz calamitatū equit sc̄z ifelici pugna turpi federe. deditio funesta. s. qua derelitus a suis exposit⁹ et dedit⁹ est numantinis. **C**ū ḡ furent tria pdigia fm̄ valeriu beatus aug⁹. soluz facies mētionom. de primo derider eos qui talibus auguriis credunt. **I**titus liuius libro. lv. solum facit mentionem de duobus pdigis primis. **E**t est sciendum q̄ augures q̄ ex inspectō volat⁹ mor⁹ r̄ vocis auū soles bāt diuinare habebāt pullos auū caueis iclusos et q̄ domesticos. quos qñiq; de caueis suis emiserunt. vel ostiū cauee amiserūt. i. agnūrūt. vt exire possent. et fm̄ qd̄ exhibāt vel nō exhibāt. et si exhibāt fm̄ q̄ citi⁹ vel tardis. et si auolabāt. vñ nō. et si auolabāt fm̄ q̄ reuerberabāt vel nō reuerberabāt. et si reuerberabāt fm̄ q̄ citi⁹ vel tardis de eventu futuro ei q̄ augurē petebat cosulēbat. **N**otandū etiā hic q̄ aug⁹ hic inuuit q̄ licet alijs duces romanī male pugnauerūt ī numantinos. tamen de nullo eorum itadūt historie romanorum q̄ babuerūt malum augūrtum nisi de isto. et ideo fatuū ē qd̄ dicunt de mālo augurio facio. **M**ācīne cōsuli

Liber

Quoniam illud nequaque tacuerit. **A. XXII.**
 p. 7c. In b. ca. obiicit. b. aug⁹. dñs romanorū qdā malū notabile qdā p⁹ ultimū bellū punicū
 romanōs multū afficerat. sub bellū mithridaticū. s. romāno
 rū extra mithridatē regē. cuius solūmō edictū. b. aug⁹. b.
 sc̄i clare narrat
 de q̄enaz narrat. **Q**uoniam illud nequaque tacuerit. **A. XXII.**
 orosius li. vj. cām
 edicti di. q̄ mi-
 thridates rex pō
 ni atq̄ armene.
 postq̄ sic comedē
 regē bithynie. q̄ ē
 qdā p̄s alie omī
 cu p̄lī romāni re-
 gno p̄uari. velle
 monuit eū sena-
 tūs romanū q̄ nō
 faceret h. mādās
 tig si faceret bel-
 luž exp̄rēt sibi a
 romanis inferen-
 dū. vñ yehemen-
 ter trar⁹ bithyni
 am vastauit. et m̄
 comedē ide expu-
 lit. post cu venis-
 set cphesū etude
 li p̄cepit edicto.
 vt p̄ totā asiā in-
 uenti cūs romā-
 tu q̄cūz cēnt. oēs
 vna die trucidai-
 rent. qdā etiā fa-
 etū ē. nec explicata
 nec app̄hēdi v̄l-
 lo mō pōt. q̄ m̄c
 multitudo ciuiū
 romanōz cesa sit.
 q̄s gemit⁹ etiā tē
 occidēdor⁹ q̄ oc-
 cideſtū fuerit. cu
 singuli q̄s aut p-
 dere innocentes
 hospites et ami-
 cos. aut p̄dilitari
 sp̄i pena hostiūz
 b. habebant. Hoc si ita est. b. nō
 habet cur isti in hac causa de
 bellū est contraria

eu a romāis. et. cl. anis fm̄ orosiu durauit bellū. et idē
 dicit europi⁹. Justin⁹ ho li. xxvij. dicit q̄ p. xlvi. an-
 nos variis victorias gessit. cuz m̄ sumos ipatores
 romanōz bellauerit. b. **H**oc hñc cur isti bac cā. s. i
 hoc q̄ p̄p̄lāt auguriū cēnue.

Capitulum. XXIII.

Ed iā illa mala b. 7c. In b. ca. obiicit. b. au-
 gusti. Extra deos romanorū mala qdā grauiſſū
 ma intestina. Et facit in hoc ca. duo. p̄ma em̄ illa mai-
 la in generali cōmemorat. Hoc ibi. nāq̄ añaq̄ se ad-
 versus romā sociale tē. pdigia q̄ mala illa p̄cesserant
 explicat. Agit aut̄ tria mala. i. tria bella itēlia gaudi-
 sima. s. ciuile. sociale. et seruile. De bello ciuilib⁹ dicuntur
 est. s. li. q̄. et ampli⁹ Dicunt primo ca. et sequētib⁹. Quā-

tum vero ed bellū sociale sciendū q̄ bellū sociale dicitur bellū quod gesserunt romani contra latinos q̄ nō erāt ciues romani. s. socii. nā q̄uis subiecti essent ro-
 manis. m̄ romani eos socios suos in impio vocauerunt. De isto bello narrat orosius li. v. 9 anno ab ys

be. Adita sercētesi
 moq̄nq̄gesio. ir-
 ferto iulio cesare
 et lucio marco. q̄
 et philipus fm̄
 europiū dicit⁹ ē
 cōsulib⁹. dñsus
 tribun⁹ plebis la-
 tinos oēs spel-
 lerratis illectos
 cu non potuit ex-
 plere qdō volebat
 i. arma excitauit
 Tif. picentes ve-
 stini. marsi. pelis-
 gni. marrucini.
 sanmites. lucani
 caū servii. p̄oxē
 legati ad se mis-
 suz a senatu apō
 el culū occiderūt.
 statiq̄ clausa cu
 uitate oēs ciues
 romanos tugis-
 lat. Et sicut dicit
 orosius. Continuo
 sequunt illa. pdi-
 gia q̄ aug⁹ h. clau-
 re ponit. Secu-
 tu est. q̄ bellū gra-
 viissimū qdō habu-
 te plia multa val-
 te. in quib⁹ duo
 cōsules romanō-
 rū. videlicet ruti-
 lius et portu⁹ caro
 occisi sūt. fm̄ eu-
 tropium. Et qn-
 doz quidem lati-
 ni vicerunt. quā
 doz romanī. in-
 terfectis ab vita
 q̄ parte multis
 milibus. nam cu

bella ciuilia et socialia fere eodem tempore essent.
 quia nondum expleto bello sociali. ora sunt bella ci-
 uilia. dicit europiū libro quinto q̄ bellum ciuile et
 sociale quod etiam italicum dictum est per decem an-
 nos continuata sunt. Consumpsunt auctem ultra
 centum quinquaginta milia hominum. scilicet roma-
 norum fm̄ orosium. viros consulares vigintires. vi-
 tos p̄etorios septem. edilicioz quadraginta. senato-
 res vero fere ducentos. Idem etiam dicit europiū
 addens q̄ tot ut premissum est interfecti sunt absq̄ i
 numeris totius italicū populis qui passum sine conser-
 vatione deleri sunt. De bello vero seruili dicitur in
 fra capitulo. xvij. huius libri
 b. **S**ociale latium. id est latinum.

a *Nitium autem ciuium regum. In libro La. XXIII.*
ca. incipit. b. aug. obijcere deos romanorum
mala ciuilia. et erat in libro ea. ut quodam seditione
in urbe suscitata per tribunos plebis. s. duos gracchos
qui fuerunt fratribus et successione non sili fuerunt tribuni plebis.

bac autem seditiones
dic hic aug. fuis
se initium malorum
ciuium. non quod fue
rat causa bello cui
lum quod postmodum
sequeretur. sed quod in
ter mala ciuilia
et dissensiones ci
uium de quibus in bello
loco icipit agere
ista seditione fuit
propter. et cito pro
caecitate sequitur a
bella ciuilia.
quod ciues romani con
tra ciues gesserunt.
b Ad intellectum
non coegerunt hic di
cunt notanda sunt
ea quod s. li. ii. c. xx
de ista seditione
gracchorum narra
vit. **c** Est autem sci
dum quod quis isti
gracchi per se et per
populum cam iustam
protra nobiles pre
derent. non numeris se
ditione et ad pecio
re finem quod prende
bat negotium age
batur. et id si non nar
rat valerius libro vni
ca. ii. senatus prou
decit tyberium gracie
cum tribunum ple
bis agraria legem
id est de distributione
et divisione.

ne agrorum promulgare ausum morte mulceravit. et
tamen finem legem eius. ut per triuuios agri viritudinem. id est
finem primitus viriles dividenter cesserunt. siquidem grauissimi
me seditiones eodem tempore et auctoore et cam sustulit.

b *Volebant enim agros regum. Dic sciendu[m] quod caput ho
stium ciuitatis et expulsus aut interfectis ciuib[us] vel agri
et possessionibus alio modo prout. nobiles sepe agros il
los sibi retinuerunt. quod videbatur plebi iniuriam et iniustum
quod sanguine et labore militum quod per maiorem partem plebe erat
fuerunt agri tales acquisiti. propter quod volebatur plebs agros
tales inter se dividi et distribui. nobiles vero hoc no
lebant. unde sepissime post regum expulsionem ora est
aperte dissensio inter patres et plebem. ut patres plegenti ti
cum lumen de origine viribus a secundo libro et ultra.*

c *Post gracchi alterius interfectio[n]em regum. Debet nar
rat orosius libro. v. quod optimus consul de quo s. li. sec
undo ca. xx. feci mentionem. sicut in bello protra ami*

cos gracchi fortis fuit. ita in inquisitione crudelis. nam
plus quam tria milia hominum suppliciis necantur. Ex quibus
plurimi nec dicta causa. i. non audit in iudicio inno
centes interficiuntur. et sicut narrat Valerius libro i. ca
uij. optimus consul caput casum gracchi a quodam sa

miliari ipsi grac
chi auro equali
pondere emptus
et pilo affixus fe
ctus per vibem fer
ri. **d** *Decimus*
est cum liberis regum
Dicor orosius libro v. quod gracchus
cum fulvo inge
ti agmine stipatu[m]
capitolium ascen
dit. ubi cons
titio agitabatur. id est
ubi erant patres
congregati ad tra
ctandum et consul
tandum de nego
ciis. et dabo signo
ad bellum. iste ful
vius quem orosius
flaccum fulvium
appellat duobus
filios suis armis
cinctus ianuam
tancas arceps occu
pavit. ubi contra
decimbrurum vi
rum consularum
obsticarissime pu
gnauit. postmo
duo viro cu[m] uno
filiorum fugientibus
in domum quandam
cu[m] fortes clausi
sent fracto pariet
te interfecti sunt.
e Alter etiam filius
eiusdem adolescentie
postmodum robo

re. i. fuste vel ligno necatus est.

f *Leganti sane sanctum regum. In libro ea. reprobatur aug
ustus quoddam senatum romani. nam senatus volens ipo
nere finem discordia iste finis statuit quod in loco
ubi fuerat strages ciuium facta in seditione gracchorum fieret
templo dei concordie. ut s. dea concordia reduceret ciues ad
concordiam et in concordia teneret. Ita factum primum irridet. b.
augustus et loquitur ironice de. **g** Legati h[abent] factum senatus consulto
Deinde ibi. cur ei si reb[us] gestis regum. Ita factum romano quod fuit oc
casio construendi novum templum magis apparet discordia quod
concordia. et quod possit dici quod discordia non est. da aliquod probat
augustus. quod sic. quod finis labore concordia aliquod dicitur sunt mali et aliquod dicitur
boni. Et videlicet sumptuose cam. hoc dicendi. quod viderat
rome templum febris. sicut templum sospitatis et salutis. Si
milis etiam viderat templum bellone sic et templum pacis. vnde*

Liber

q̄ viderat tēpla deaꝝ inter se atrariaꝝ. ḡ eodē mō cuꝝ
cordia & discordia sūt ſcie, ita d̄z diſcordia credi dea
ſicut cordia. H̄eſta diſſicōe deaꝝ quā fac labeo du
xi. S. li. q̄. ca. xiij. d̄ da etiā febre diri ibidē. H̄eide ibi.

b **P**ericuloſe itaꝝ romāi. ponit alia rōnem ad p̄i
bandū q̄ romani

debebat feciſſe e/
dē de discordie.

& facit rōne i ir
riſionē romāoꝝ.

dīcēa. q̄ ſi tanta
da ſic ē discordia

eēt offēa ciuitati.
multū poſſet

noſſere ſic perniit
excidio troie. nā

ira illiꝝ dea fuit p
ma cā excidie tro

ie. ḡ expediwiſſ
romāi q̄ feciſſe

sibi tēplū. Lan
git ſo h̄aug⁹ fa
bulā q̄ndā quaꝝ b
narrat helinād⁹.

f. q̄ iugis cū te
thydē amaret p
hibit⁹ ē a preone

quē generaret q̄
ip̄z a regno expel

leret. iugis ḡ &
ſuſus cedit eam

v̄x̄e p̄leō q̄ fu
it i pelopōneſo

re. fr̄ aū clonis
patru⁹ iasonis.

coz̄nuptiſi inſu
it cū oībō d̄y⁹ et

dab̄ excepta diſ
cordia q̄ phibita

ēadeē. q̄ irata po
mū aureū in me

dio trū d̄az. f. iu

nonis. palladis. & veneſi ſecit. ſic inſcriptū. pulcheri

rime donū. ille deſorme pulchritudine ſedēres. iouē

iudicē clegerūt. q̄ eas ad paridē. ſc̄z alexandrū filiū p̄i
omi trāſmisit. q̄ veneſe alijs p̄tulit. Expelle aut & re

thidē naſt achilles. Sciendū eft aut q̄ fm fulgenti

um q̄ bas tres reas intellexerūt poere tres viſtas. f. q̄

veneſem vitam voluptruoſam. per Junonem vitam

actiuam. per palladem vitam contemplatiuam. ſo

ho inter eas iugiper d̄z nolle iudicare. led iudiciū pa

ridi comiſſiſe. q̄ deus reliq̄t iudicio hoīs ve ipſe quā

iaſtaꝝ voluerit alijs pſerat. paris vero p̄tulit veneſez.

v̄n & rapuit v̄x̄em enclat. Alijs ſo fabula de iſta ma

teria ſicta ē. quā posui. ſ. li. i. ca. iij.

Attū nu
minū ſc̄. hic oſidit aug⁹. efficacīa rōnum ſuaz. q̄ cul
tores deaꝝ bonoz & maloz ſue omiſſiſt colere deaꝝ p̄

dictas ſc̄z cordia & diſcordia & p̄pouerit eis deaſ fe
biū. ſc̄z febri. & deū belloz. ſc̄z bellonā. de iſtis deaſb

nō eft dubiū q̄n ab eis colant & habuerint tēpla ſua i

roma ſive etiā deaꝝ cordia & diſcordia coluerint. nō

p̄t euſdere q̄nem q̄ onſ ex deaꝝ cordia & diſcordia.

v̄trū ſc̄z v̄traꝝ colant v̄trāꝝ ſed
v̄nā tīm. ſ. cordia. oſtenſum eſt q̄ hoc ſit iſſonabile.

Si vero colat v̄trāꝝ. adhuc non euadunt. q̄ret quo

v̄trāꝝ colunt nō deberet cordia ab eis diſcedere et

diſcordia remanere. cuius oſpoſitū patuit in effecu
nā diſcordia p̄

tuit iſſitari: cum in loco illi
us cedis hoc eī loco ſui ope
ris aduersarie ſue coniſtutā

edem eſſe videret. **H**ec va
na ridentibus nobis illi do
ctis apientes ſtomachant:

et tamen numinum bono
rum malorumq̄ cultores.

Dehac queſtione cōcordie

diſcordie non exeunt: ſiue
pretermiſerint harum dea
rum cultum: eisq̄ febriſ bel

lonamq̄ pretulerint: quib⁹
antiqua phana fecerunt: ſi
ue etiſtas coluerint: cum ſic

cos diſcedente concordia:
diſcordia ſeuies: vſoꝝ ad ciui
lia bella p̄dukerit. **L. XXVI**

Reclarū vero le
ditionib⁹ obſtacu
lū: edē diſcordie teſte

cedio ſuſſiſiōe grachoruz
ptionātib⁹ oponēdā putart

Quātū ex h̄. p̄fecerit idicāt
ſecuta peiora **L**aborarūt ei

deinceps p̄tionatores: nō ex
emplū deuitare grachoruz ſ

ſupare p̄poſitib⁹ **Lucius Sa
turinū tribun⁹ plebis: et**

cai⁹ cesar: ſeruili⁹ pretor: et

Reclarū vero le
ditionib⁹ obſtacu
lū: edē diſcordie teſte

cedio ſuſſiſiōe grachoruz
ptionātib⁹ oponēdā putart

Quātū ex h̄. p̄fecerit idicāt
ſecuta peiora **L**aborarūt ei

deinceps p̄tionatores: nō ex
emplū deuitare grachoruz ſ

ſupare p̄poſitib⁹ **Lucius Sa
turinū tribun⁹ plebis: et**

cai⁹ cesar: ſeruili⁹ pretor: et

Renū non fu
erit preclarum nec utile probat ex hoc q̄ postconſtru
ctionem illius edis ſecure ſunt plures diſcordie & diſ
ſenſiones ciuium que ante non fuerant.

Lucius ſaturinū tribun⁹ ſc̄. de iſto ſatur
inū lucio & caio ſeruilio p̄tore qui etiam dictus eft

caius glauca. narrat orosius libro quinto. q̄ anno ab
v̄be condita ſexcentimo quadrageſimo quinto ſcili
cet poſt iſterfectionem v̄trū ſc̄z gracbi. nam iſterfe
ctio posterioris gracbi fuit anno ſexcentimo uice
ſimoseptimo. lucius ſaturinū quinto metello numi
do v̄ro ſane priuatio accerrimus inimicus iſum cre
atum cenſorem de domo ſua protractum & in capito
lium fugientem ibidem obſedite. cum manu armata.

Ged ſaturinū indignatione equirum romanorum
inde deiectus eft. & plurima ante capitoliuſ cedes fa
cta poſtmodum **S**aturninū & **C**aius glauca frau
de caui marq̄tunc consulis. id eft de consilio eius **A**n
tonium qui tribunū peruit eodem tempore quo ſa
turninū occiderit. **E**quenti āno marius ſexto cōſul
creatus eft & caius glauca p̄tor & ſaturninū tribunus

plebis. q̄ tr̄s cons̄pirauerūt contra metellū supradix
cū v̄ in exiliū mitteref. Dic̄ta est ḡ sibi dies in q̄ dēfē
deret se cōtra accusatores suos. a iudicib⁹ q̄ erāt de eis
dēsp̄iratō. z p̄ scelus dānat⁹ est in exiliū cū tot⁹ v̄z
bis dolere. Idē saturnin⁹ postea tūmēs ne mēn⁹ metel
lus vir acer ⁊ in
teger ⁊ sul fieret.
ora sedirōe cū fu
gientē insecurus
ip̄m infecit. Lū
aut p̄ tot mal' se/
nar⁹ ⁊ p̄plus frei
merēt mari⁹ ⁊ sul
totā sedauit turi
barōz. deinde sa/
turnin⁹ orionē i
domo sua habuit
vbi ab alijs rex
ab alijs imperor
appellat⁹ est. sup
q̄ mari⁹ indigna
tus ⁊ ip̄m plū fi
eri ordinavit. et
poras mario mu
miente saturnin⁹
pulsus in capito
lū fugit. bellū iḡt inauditū capitolio factū est hori
dū. Saturnin⁹ ⁊ polā clamabat mari⁹ fuisse aucto
rem oīm molitionū suaz. Lū aut saturnin⁹ i curiaz cō
fugisset. effract⁹ ostis ibi interfec⁹ est. ca⁹ vero glau
ca extract⁹ de domo claudij occisus est. De marco vero
druso q̄ lū appallat⁹ est ⁊ concitauit latinos ad re
bellandū. ⁊ fuit incen̄tor belli socialis diri. s. libro isto
ca. xxi. fuit aut̄ vir maxime superbie. nam sicut nar
rat valerij libro. ix. ca. v. ip̄se consulē romanoz luciū
philipū. q̄ r̄pm contionantē interrupat. obtorta gu
sa per clientē suū non per publicū minist̄z tanta vio
lentia in carcere egit. vt sangvis mule⁹ de narib⁹ ei⁹ flu
eret. Aliia vice cū senat⁹ misseret ad eū vt ad curiaz ve
niaret. quesivit quare non potius ip̄i venirent ad eum
qd̄ ⁊ fecerūt. Dicit aut̄ aug⁹. hic q̄ ip̄se fuit diu post
saturninū ⁊ caū seruiliū. nam ipsi vt dictū est supra
fecerāt seditionē ab v̄be condita anno sexcentesimo q̄
dagēsimōquinto. Drusus vero belli socians incen
tor fuit anno sexētēsimōquinq̄agesimōnono. ⁊ sic
intervenerūt anni. xiiij. De bellis aut̄ socialib⁹ diri. s.
ca. xxi.

c Bellū deinde seruile ⁊. Hic sciendū q̄
licet bella ciuilia fm orosiu⁹ libro. v. Durauerit. xl. ānis
tamē bellū vnu⁹ ciuile videlicet inter syllā ⁊ mari⁹ de q̄
in sequentib⁹ capitolis tractat p̄cessit bellū seruile vnu⁹
sc̄z qd̄ gesserūt gladiatores. Sunt aut̄ gladiatores q̄ i
spectaculis adiunice vel cū bestiis pugnat. tamē bellū
seruile qd̄ fuit in sicilia p̄cessit bella ciuilia. vt p̄z per
orosiu⁹ li. v. Quantū vero ad bellū seruile qd̄ mouerūt
gladiatores narrat valerij libro. v. q̄ anno ab v̄be cō
dita sexētēsimōquinq̄agesimōnono. lucini⁹ ⁊ cassio
consultib⁹ gladiatores. lixii⁹ capue effracto vt dicit eu
tropi⁹ ludo. quem fm orosiu⁹ lentiulus ibidē celebravit
diffugerūt. q̄ statim cōstitutis sibi trib⁹ ducib⁹. felicis
spartaco thrace. i. de thracia. ⁊ duob⁹ gallis. s. criso ⁊
iunouiano. montē v̄sib⁹ occupauerūt. Inde vero
erūpentes casta p̄tus. s. clodij q̄ eos in mōte obsede

rat expugnauerūt. ⁊ ip̄o fugato oīa rapuerūt. Juno/
vian⁹ tñ vnus ducū interfec⁹ fuit in bello. Alij duo
postmodū in breui tge sibi agmina ingentia collegēt
ita q̄ crissus q̄ gallus erat haberet. x. milia. Alter hō
dux sc̄z spartac⁹ q̄ fuit de thracia. xxx. milia. Deinde
cū cedib⁹. incen/
dīs. rapinis. et
stupris oīa ip̄le
rē. ita vt mulie
res aliq̄ violate
sc̄pas occidēt
missi sunt ⁊ eos
geli⁹ ⁊ lentul⁹ cō
sules cū exercitu
Bellū hō crissuz
accerrime pugnā
tē opp̄ssit. lentu
lus ⁊ oīa supat⁹ ⁊
spartaco fugit.
postmodū embo
sules ⁊ sparta
cū sil⁹ pugnat. ⁊
accepta ḡui clad
fugit postmo,
dū spartac⁹ caū
cassium p̄colulē
in bello occidit. Tane hō met̄ ciuitatē inuasit. quā
tus s̄b hānibale inuasit. Senat⁹ tandem crassū cū legio
nib⁹ ⁊ sulē. ⁊ cū nouo supplemento militiū ⁊ era spartacū
misit q̄ mor vt fugitio ⁊ pugnā inuit. sc̄r milia co⁹z oc
cidit. ⁊ nōcētos cepit. postmodū p̄usq̄ spartacū bello
aggrederet. auxiliatores cū gallos ⁊ germāos sugavit
occisis co⁹z ducib⁹ cū ali. s. xxi. milib⁹. nouissime at ⁊
spartacū disposita acie pugnās. lk. milia d̄ suis occi
dit. ⁊ vi. milia cepit. ⁊ ip̄o spartaco infecto. cefi hō q̄
fugit diligēt ⁊ diuersos q̄siti occisi s̄t. Durauit hō
bellū fm eutropi⁹ trib⁹ ānis cū calamitatib⁹ italie. si
nē hō accepti apulia. De hō bello exp̄ss⁹ loq̄l ifra. b.
aug⁹. li. iiii. ca. v. Istud hō bellū orosi⁹ fugitivoz. aug⁹
at vocat seruile. q̄ fugitivū dicū solūmō fui q̄ d̄nos
suos fugiūt. nā ⁊ fili⁹ q̄ quis p̄c̄z fugiat n̄ d̄. fugitiv⁹
s̄ fugiēs. De isto hō bello dīc flor⁹ epitomati li. s. sic
Bellū spartaco duce ⁊ citatū q̄ noīc app̄ ellē nescio. q̄ p
pe cū serui militauerūt ⁊ gladiatores ip̄auerūt. illi ifsume
son⁹ hoīes. De bello hō fuit qd̄ macedoniam depopu
lavit narrat orosi⁹ li. v. q̄ āno ab v̄be ⁊ dīta sexētēli
moseptuagēsimōq̄rto. claudi⁹ ap̄i⁹ sorti⁹ bellū mace
doni⁹ varie⁹ gētes q̄ rhodopeis mōnib⁹ circūfuse s̄e
i. habitauerūt in circuitu co⁹z. ad loca illa fugiētes fm
eutropi⁹ li. vi. ⁊ macedoniam crudelissime populabān
tur pellere d̄ macedonia mīsus ē. magnisq̄ se maloz
morib⁹ obiecit vñ cur. circūsept⁹ iisup ⁊ ifirm⁹ iterēt
cū successit stirbō⁹ q̄ gerū illaz vim declinās ad alios
arma puerit. s̄z hō curropi⁹ postmodū a lucullo expu
gnate s̄t. gētes hō ille rā crudeles i captiuo serāt vt cū
pocul. i. vaf ad bibēdū idigerēt raps⁹ hūanoz capitū
osib⁹ crudētēt adt. ut capillatis ac nēdū bñ tēcto cere
bro. s̄n horrore tāq̄z ver⁹ pocul. vterēt. hō bellū aug⁹ v̄o
cat fuit q̄ p̄b⁹ hīccti erāt romāis ⁊ dū cēnt idig nīssimi
q̄i fuit hēbāt. De bello hō isto p̄z q̄ fuit an bellū gladi
atoz. vi. ānis respiciēdo ad ānos q̄b⁹ ⁊ tigēt. s. cr̄ps
sos. debello hō seruili qdā. i. sicili⁹ narrat orosi⁹ li. v.

Liber

q; in sicilia iā imperfecto gracchō uno ora ē bellū serū
vulis ḡragio-nā in sicilia piso ḡsul-mamertū expugnū
uit vbi octo milia fugitiuorū interfecit. q; sūt cape po-
terat pacibulo afficit. Qui succēdēs rutilū ḡsul tauro
minū t bēnā firmissima fugitiuorū p̄sidia bello cepit
t ubi plus q; .xx.

milia seruoꝝ ocꝝ a

cidit. q; b̄ parcen-

dum a dñis suis

fuisseſ. nīſi ſole

ſcēnū ſerui ſer-

ro obuiā irē. hēc

aut̄ ḡragio mul-

tas late. p̄uincias

inſecit. nā t min-

tūmīs. ccccl. in

erūce acti t mifſe

ad. vii. milia ſer-

uorū a q̄nto me-

tello t cneō ſer-

uilio ſcipiōe op̄i

p̄fſa ſunt. In me-

tellis q; atheniē

ſiū idē tumulū,

uiſab eraclito p̄-

tore diſcuſſus ē.

Idē apud delon-

igit. Diſcordat-

tū oros. ab auḡ

q; ad t̄pus. q; p̄m

orosū iſtud bellū fuit an bellū ſeruile i macedonia. au-
gusti. vbi videt ſentire q; fuerit poſt illud. De bello pi-
ratez narrat eutropi li. vi. q; durāte adhuc bello mi-
thridatico pirate oia maria i festabā ita ut romāis to-
to obe victorib; ſola nauigatio tutā nō eēt. q; bellū
eos cneō pompeio decretū eſt. q; inf paucos mēſes
ingēti felicitate t celeri rate finiuit. **Aa. XXVII**

Qum ḡo mari⁹ t̄c. In h̄ ca. oñdit aug⁹ q; ſtru-

ctio edis ḡordie d̄ q; s. ca. xxv. h̄u⁹ dictū fuit

erat oīno inutilis. q; diſcordias q; apparuerūt

in bello ciuili ſyllano. ſ. ſylle contra mariū. **I** Et oſtēdit

in hoc ca. magnitudinē diſcordiaz illaz q; mala q; ge-

fta ſunt mario p̄ualēt in vrbe. Id intellectū vero h̄

caplī diligenter noſtāda ſūt ea q; ſ. li. ii. ca. xxv. de ſyl-

la t mario narrauit. **b** Ut v̄bis tullianis i. nullū

q; in inuectiva terra i carūna dicit. q; ſupauit poſteſa

cinnā cū mario ſez post fugā. q; poſt ſugeraſt reuer-

ſus eſt romā t cinne cōſuli ſocietate ſceleri p̄iunctē.

t fecrūt crudelissima. vt. ſ. li. ii. ca. xxv. narrauit. te q;

bus tulli ibidē facit mentōz. Dicit aut̄ aug⁹. cinnā cū

mario ſupaffe. non q; ſupauit ſyllā. q; abſens ūt erat

ſed q; ſupauit ſyllanos. ſ. ſylle adherētes quoſ repit.

Dicit t lucan⁹ ſez li. ii. pene poſt principiū. vbi pre-

mituit immeſe ſic. duq; minis iā putrida membra re-

cidat. t ſtatim ſubdit. **I** Reſtituit medicina modū. Hoc

dicit lucan⁹. q; ſylla. ppter crudelitatē marū q; tota re-

publicā peſte coruget. fuit rogarus a ſenatu ut ro-

mā veniret ad ſaluandā rem publicā t patriā. t ideo

venit ſicut medice ad inſirmū portas ferrū ad ſecan-

dū. t ſi medice ſecet membra ſanū iā medicina excedit

modū. **A** Et ſic fecit ſylla interficiendo indifferenter no-

cētes t innocentēs. t idco addit lucan⁹. numīq; ſecu-

ta eſt. q; morib; duſerū manus. i. man⁹ ſecans numū ſe-

cura eſt q; viā per quā dutere morbi. q; pſequēdo mor-
bos. i. nocētes vel ſcelera nimis p̄cipitanter. t in de-
berate egit. nō discernēdo innocentēs a nocentib;. **E**t
addit lucan⁹. Perire nocentes. ſed cū iam ſoli poſ-
ſent ſugereſ ſnocentes dicit hoc lucanus. q; iam ppter

crudelitatē ſylle.

t ſibi adherētū

oēs ſyllā effeci

ſunt noſcētes. ſo-

li ſyllam. i. ſylle

adherētes poter-

ant ſugereſ. q; oēs

altos voluit

interficiere. inmo t

multos pris ſue-

interficiēt m̄oro

ſiū. **E**t ſicut diē

valeri⁹ li. ix. etiā

aduersus mulier-

es gladios di-

ſtrinuit. **L**unc ſi

cut dicit lucanus

ſcrulis dabat licē-

ria occidēt dor-

minorſ filiis pa-

trem. t culibet le-

centia occidēt

qui yolebat. **D** Laprocta

ui ſculpis t̄. ro-

stra fuerat quidam locus in vrbe vbi forum erat ſali-
cēt in campo martio q; a roſtris nauū creis quas ro-
mani ceperant quibus locut ille emptus fuit. t que
etiam ibi affixa erant in ſignū victoriaz ſic dicitur eſt
fuit aut̄ fm valeriu li. ix. ca. v. prope locum curia bo-
ſit. ſ. curia vbi tribuni plebiſ habuerūt cōtione ple-
biſ t tractatus ſuos cum plebe. Principalis vero cu-
ria patrū ſculpet fuit in capitolio. **I**dem etiā locus
qui dieſ ſeſtra. aliquid dicitur pro orofraſt. **V**i cr-
go ranç in loco multū frequentato poſitum fuit eſt
put octauij consulis. vt a multis yideretur. ſuerunt
aut̄ fm orosiu li. v. octauius consul cum cinnā. ſed
cinnā fouit partem mariū quam octauius ſecrabat. p-
pter quod cum ſerrorio q; erat marius octauius ad
iūtō ſibi cneō pompeio conſlit. vt ſupra libro. ii. c.
xv. dixi. fuit aut̄ octauius interfectus quando
ipſo deuicto cum exercitu ſuo t a ianiculo depulſo ci-
na t marius in vrbe recepiſt ſunt. fm titum liuim.
caput vero eius pro orofraſt exponitur ſicut narrat flo-
rus in epitome libro. iii.

E Cesar t ſimbria. De iſto cesare dicit valerius lu-
bro. ix. ca. ii. q; marius caq; cesaris consularis t cenſo-
riū viri nobilissimum corpus ignobilis ſeuiſia trucida
uit apud ſedicioſiſimi t abiectiſimi hominiſ cuiu-
dam buſtum. id eſt ſepulcrum. **I**ste aut̄ cesar non
fuit ille magnus cesar qui poſtmodum fuit impera-
tor. nam iſte dicitur lucius cesar t fuerat conſul co-
tempore quo incepit bellum ſocialē. aliud dicitur eſt
caius iulius cesar. Quantum vero ad ſimbriam ſci-
dū ē q; vn⁹ erat ſimbria q; erat ex p̄e marij. de q; dixi. ſ.
li. iſto ca. vii. t de iſto narrat orosiuſ libro. vi. q; ap-
p̄tatiſtā cū ab exercitu ſylle obſideret. desperauit t in te-
plo eſculapiū ſe occidit. Alter vero ſimbria erat de

pre syllae. de q̄ hic fit mentio. et de quo nūsq̄ alibi legi.
f **Duo crassi pātēt fili⁹ tē.** de isto narrat lukanus li.
q̄ interficti sunt a fūbris q̄ sunt de pre marī q̄s oc
cīos iussit lacerar. Dicit autē lukan⁹ truncoſ. i. trun
catos lacerauit fūbris crassos. de his narrat flor⁹ i ab
breviatoe. **L**ui li

uñ sic **C**rassus fi domib⁹ trucidarent a suis:
li us ab eq̄tibus f duo crassi p̄t̄ fili⁹ i p̄spectu
fūbris occisus ē ḡ mutuo mactaret. **H**ebi⁹ tñu
pāt̄ erass⁹ ne qd̄ ḡ mutuo mactaret. **H**ebi⁹ tñu
indignū virtute mitori⁹ vñco tractis sparsis vi
sua pateret. glā h̄ scerib⁹ iterirēt. **L**atul⁹ hau
dio i trāfixit. i sto venēo se māib⁹ inimicor⁹
epitomate vero i s̄traheret. **M**erula flamen
narrat idē flor⁹ li.
iñ. di. sic. **In p̄c**
natib⁹ domoz su k s̄aguie litarel. **In ipi⁹** at ma
ri⁹ ocul⁹ tñnuo seriebanſ: q̄
crassi pātēt fili⁹ in mutuo alteru
ḡere noluisset. **L**a. XXVIII.

g **L**ebi⁹ tñu a f secuta h̄ videlicet
bebio facit lucas p̄t̄ tñ s̄aginē ciuiū q̄ fuso cō
uñ sic di. **A**ui fūci

ro vulgi fieri vacet. sc̄z ex quo satis hñt fieri funera
tam nobiliū. **I**t exēplificat statim sic di. **V**it te spar
sum p̄ viscera bebi innūeras inf carpētes mēbra coro
ne dēscriptisse man⁹. i. vitē vacat fieri istud. **b** **A**ta
tul⁹ hauſto tē. narrat valeri⁹ li. ir. ca. xv. q̄ qnt⁹ catu
lus cimbri triūphi cū mario prīceps a senatu dāt. i
q̄ fuerat tñl cū mario qñ mari⁹ cimbriſ ſ theutoni
cos vicit. poſte p̄t̄ cuileſ dissensiōes ab eodē mar
io mori iussus. i. iterfici ſtatū recēti calce ſ multo igne
pealefacto cubiculo ſcipm inclusū pemit. Fuit autē tē
us catul⁹ dux syllan⁹. de quo europi⁹ li. v. in fine fa
mentidez. **N**ūc lepid⁹ mari⁹ p̄secut⁹ post mortē ma
ri⁹. **H**ed de illo nō facit hic. b. aug⁹. mentionē. sed ifra
ca. xx. **D**e catul⁹ h̄o de q̄ hic loquit⁹ de duob⁹ viris
ſup hic noiat̄ ſ immediate ſior⁹ in epitomate li. iñ. dicit
sic. **H**ebi⁹ atq̄ nūtorū p̄ mediū fori vinci traxere car
niſci. **L**atul⁹ ſe ignis hauſto ludibrio hōſtū exēmit.
i **M**erula flamen. De isto narrat valeri⁹ li. ir. ca. xii.
ea reperitare luci⁹ corneli⁹ merula cōſularis ſ flame dia
lis. ne ludibrio insolētissimis victorib⁹ cēt. in iouis ſa
crario venis incis⁹ cōtumelios⁹ moris effugit dāna
tōz ſacerdotis q̄ ſui ſanguine vētūm ſoci madue
rūt. Idē narrat flor⁹ li. iñ. **k** **In ipi⁹** autē marī tē
De hoc dicit lukan⁹ li. iñ. sic. **I**nncrā p̄ magna perit
et cito post addit. ſpes vna ſalutis. **O**ſcula pollute
vixisse tremēta dextre. ſ. marī. de q̄ibi loquit⁹. **D**e hoc
floris in epitomate li. iñ. dicit sic. **A**ucari⁹ ipo viden
te mario ſoffus ē. q̄ ſatolē illā manū nō portererat
ſalutati. **I**t addit b. **T**ot ſenatus funera inter kalen
das. et idus Ianuarij mēnsis ſeptima illa marī purpu
ra. id est consulatus dedit. quid futurū fuit ſi annū cō
ſulatus implesſet. **H**ec floris. **M**orū autē fuit ma
ri⁹ ſm titum liuum idibus Ianuarij. **L**a. XXVIII

g **S**yllana vero victoria tē. **In hoc ea. b̄tus aug⁹**
objicit etra romanos q̄ ſtruerūt edē ſcor
die. p̄pter mala discordiarum que apparue
runt in bello ciuili syllano ipo ſylla de grecia redeunte

in italijs. et primo tangit mala que facta ſunt p̄ maria
nos occaſione illius redit⁹. **H**ec ibi. ſylla victor⁹ tē.
tangit mala q̄ facta ſunt p̄ ſyllā t̄ ſibi adhērētes post
eius redit⁹. **A**d intellectū h̄o hui⁹ caſtūt⁹ et p̄cedētis
notanda ſunt ea q̄ de mario t̄ ſylla narrāt⁹. ſ. li. iñ. ca.

xxij. **E**x narratis

para fuerat b̄finito iā bello in b̄o ibi p̄t̄ q̄ ſylla
imicitij viuentib⁹ crudelius c̄bis intravit vñbē
i pace crassata ē. **J**ā etiā p̄ d̄ mari
mari⁹ maioris p̄ſtinias ac re
cētissimas cedes addire fue
rant alie grauiores a mario
iuuenient q̄ ſu
erat ſeriel ſul ſ
ſeptimū ſulatū
ambivit. quē vo
cat h̄ aug⁹ marū
maiorē. **H**ecā ve
ro pugna fuit p̄
morte illi⁹ mari⁹.
Nā fugato iſto
mario. ſylla uit
i greciā ū mehri
datē. et dū cēt ab
ſens ab italia re
di⁹ p̄dici⁹ mari⁹
et exercuit crudeli

tates maximas ppter q̄ ſe redit⁹ ſylla in italiā. **b** **z** en
tez redit⁹ mo:ru⁹ c̄ mari⁹ iſte morte naturali t̄ tuni ſyl
la bellauit p̄t̄ marū p̄dicti marū filiū. quē marū fu
liū vocat hic aug⁹. marū iuuenē. **A**t bellauit etiā con
tra alios marijanos. q̄ ſe pāt̄ marū ſouerunt t̄ in
nūcibiles crudelitates exercuit. non ſolū dū inuenit
reſiſtētes ſibi. ſed etiā poſt ſe obtinuerat victoriā. vt
dicit aug⁹. in p̄ncipio hui⁹ caplii generali. et poſtmo
dū iſto ea. exēplificat ſpeciali. **D**icit autē in p̄ncipio
hui⁹ caplii ſic. **S**yllana vero victoria ſecuta. ſe facta
crudelia mari⁹. q̄ ſecuta fuerat. nō ſolū ip̄e. ſed etiā ſe
imitatōe. poſt tñ ſanguinē ciuiū q̄ ſp̄lo ſecut⁹ compa
ta. i. emp̄a nō multū ſanguinē ciuiū fudit aq̄ ſe habe
ret pfecta victoriā. vt p̄t̄ ſ. li. iñ. ca. xiij. **b** **F**inito
iā bello tē. **I**z em̄ p̄t̄ mariana deuicta bellū non eſſet
tñ multi adhuc erant ſuglitēs de pre illa. inter quos ſe
ſylla adhuc virit inimicicia. **c** **A**rudel⁹ in pace
crassata ē. ſe ſecuta ſyllana. q̄ ſecudel⁹ ſe habuit p̄
victoriā. **b** **z** an. et ideo dicit valerius li. ir. q̄ in exercem
do victorias rēp̄ſentauit hanibale. qui crudelis yſus
eſt victorijs. **d** **J**ā etiā poſt marī tē. loquit⁹ de tē
pore quo ſenat⁹ ſugeraſt ad ſyllā in greciā. ſuerūt enim
maritus iuuenis t̄ carbo abſente ſylla facti ſuſles. et
multa crudelia exercuerūt. p̄cipue poſt ſugā ſenatus
remarſerant tñ aliq̄ ſe ſenatu. **V**nde orofius li. v. ſe
narrat occiſos auſonitare ſua dicens. **D**amolim⁹ pre
tor in centore mario conſule. muclū ſceuolā. carbonē
luci⁹. domici⁹. publi⁹. antestium in curia quaſi ad cō
ſulatū vocatos crudeliter occidit. **P**ropter qd̄ dieſe
aug⁹. q̄ de ipſa curia tāq̄ de carcere p̄ducebanſ ad gla
diū. **N**uoꝝ corpa ſm orofii vñco tracta ſunt t̄ in ty
berim piecra. **P**aret autē ex dictis q̄ duo crāt carbo
nes. vñq̄ q̄ crāt. cōſulde partem marijanā. et alter q̄ crāt
ſenator de parte ſyllana qui hic narrat interficeret. **D**e
interfectione vero alterius. valerius li. ix. ca. xiij. nar
rat q̄ in cōſulatu ſuo tertio iuſſu pompeii in ſiciliam
ad ſupplicium ductus. peti⁹ a militib⁹ demissi. idē

Liber

humilis et flebiliter ut aliū purgare posset anteq̄ exp̄raret. ut sic diut⁹ virā plongaret. In purgādo hō alii moria traxit donec caput ei⁹ insordido loco sedētis absidere. **D**ios⁹ li. v. dicit q̄ pōper⁹ q̄ erat syllā⁹ carbonē volente de corsica fugere in egyptū ad se in sicaliam retraxit. ybi cū cū alijs socijs e diū⁹ **A**huci⁹ sc̄euola pōtis ex suis occidit.

Muci⁹ sc̄euola pontifer ⁊ c̄ De isto sc̄euola narrat valer⁹ li. ix. ca. xij. q̄ sibi p̄ scriptare mox dig f na laudatio redi di nō possit. m̄ fimbria. s. mari on⁹ laborauit ad hoc q̄ necare. in funere marij. sc̄ez patr̄ graue sibi vuln⁹ infligēs. de quo postmodus dualuit. **D**uo co pto dirit fimbria se velle sc̄euolam accusare. et cū inc rogarēt qd̄ de eo dicitur est simi strū. r̄ndit se sibi velle obijcere. q̄ nimis parce telū in suo corpe rece pisset. Postmo dū in interfec⁹ c̄ sicut h̄ narrat aug⁹. **L**ui recordat lucan⁹ li. h. sic dices. **H**ū ipm̄ penetrāe. i. interiorē ⁊ secretū locū edis dec̄. i. veste sp̄q̄ calentes mactauere focos parū. sed fessa senect⁹ sanguinis effudit iugulo flāmisq̄ pēpit. i. in hoc q̄ ipē fessus senectute p̄z lāguis effudit pēpcitā iugulo q̄ flāmis. q̄ nō sedavit ea multo sanguine. **F**lorus i. abbreviatiōe titi sic dīc̄. **D**amalīn⁹ p̄tor ex volūtate sexti marī cōsulis cū senatū p̄traxisset oēm q̄ i. v̄be erat nobilitatē trucidauit. **E**x cui⁹ numero q̄nt⁹ muci⁹ sc̄euola pōtis marim⁹ fugiēs i. vestibulo edis veste occidus ē. **D**e vesta aut̄ ⁊ virginib⁹ q̄ sp̄ ignem in tēplo suo nutritē. dīci. s. li. h. ca. xxiij. **G**ri bē deinde ⁊ c̄. **D**e crudelitatib⁹ syllē q̄ tangit h̄ aug⁹. narrat valer⁹ li. ix. ca. ii. videlicet q̄ crudeliter tota v̄bē ⁊ oēs italie p̄tes civilis sanguinis fluminib⁹ inundauit. **Q**uartuor c̄m legiones p̄trarie p̄tis fidē suā se curas. i. p̄fidentes de impunitate quāeis p̄misserat in publica villa. q̄ in martio cāpo erat. frustra misericor diā implorātēs occidi iussit. lacerata ferro corp̄a i. t̄y berum sunt piccta. **Q**uinq̄z milia p̄nestinor⁹ spe salutē eis data extra menia municipij euocata cū reelectis armis se humi p̄strassent interfici ⁊ eoz corpora p̄ agros dispergi fecit. **Q**uattuor milia ⁊ septingentos dire p̄ scriptois edicto iugulatos in tabulas publicas retulit ut haberes memoria h̄u⁹ facti. **D**e alijs etiā crudelitib⁹ ip̄d̄ dīci. s. li. ii. ca. xiiij. **Q**uātū aut̄ ad tabulā de q̄b̄ sit mētrio p̄b̄. aug⁹. narrat orosī⁹ li. v. q̄ pestis q̄n

tus catulus resphenderat syllā de nimia imperfectōe syl la lucio forcido auctore infamē tabulā p̄scriptois in dicit. **P**rima p̄scriptio. lxx. hoīm fuit in quib⁹ quat tuor⁹. **S**ulares erant. i. q̄ fuerat s̄ules vel digni p̄su latu. s. carbo. mari⁹. catus. mari⁹ narban⁹. sc̄ipior in ter eos sertorius rūc marie timen dus. **I**c̄ alia p̄ scrip̄tio cū q̄ngē tis hoīb⁹ p̄polis ta ē. quā cū v̄ll⁹ nibil sibi p̄sc̄ip̄t geret. ⁊ ne mē su um inter alios v̄d̄s. fugere ogro capite volūtēt interfec⁹. **H**ec nec ip̄is tabulis vides aut finis videbas. nā alios q̄s nō p̄scriptis rāt trucidabant. alios vero p̄mo occiderūt ⁊ post ea p̄scriptiunc̄. **V**n p̄t̄ḡ d̄ nūc̄ ro p̄scriptor. di uersitas ē apud scriptores. nam aug⁹. ponit duo milia. cui concor dat fīo? in epito mateli. iij. vale riūs hō. iij. **M**. septingentos po nit. orosius hō in vñiuero nō ponit nisi. eccc. ⁊ lxx. **C**ausa vero h̄u⁹ diuersitas dīceſ ſtra ca. sc̄ez sequenti. **Q**uendā c̄m sine ferro. ⁊ c̄. **I**ste fuit bebius mari nus q̄ fm̄ fīo? li. iij. in ep̄iromate sine ferro inter manus lacrat⁹. e. forſitā q̄ bebi⁹ syllan⁹ sic trac⁹ fuerat vt. s. patuit ex lucano. iō syllani bebiū mariānū codē mō lacerauerūt. quasi in vindictam mortis alterius. **b** **E**li⁹ oculis effossis ⁊ c̄. **I**ste sic occidus fuit mar cus mari⁹. vt p̄z et narratis. s. li. ii. ca. xxij. quē etiā lucan⁹ li. ii. describit miserabilis interfec⁹. **i** **G**ub uastate sunt etiā tanq̄s v̄lle qdā nobiles citates. due fuerūt civitates in hispania q̄ p̄ syllāos q̄z fauerat mariānis. ⁊ postmodū v̄ctis mariānis fortē restūt. si nito. s. bello h̄ sertorii. de q̄ ſtra li. iſto ca. xxx. fit menio. deſtructe sunt fm̄ orosiu li. v. quarū vñā appella tā vñtimā pompe⁹ evertit. alterā dictā galagurē africānus obſidiē diutina captiā ſcēdīo delevit. **k** **T**una hō vero v̄clut vñus reus ⁊ c̄. **I**sta fuit p̄nc̄ ſte ſim lucanū. qui li. ii. dicit ſic. vidit ſorūa colonos prenestina ſuos cunctos. ſimul enſe receptos. Ede hoc dicit fīo? in abbreviatiōe titi luuij ſic. **E**ylla totam italiā ſedibus repleuit. inter quos oēs prenestinos inermes occidi iussit. **I**dem narrat fīo? ſi epi tomate li. iij. de fulmone ciuitate antiquā. cuius ciuitibus interfectis iussit ciuitatē damnatā de letri. **L**ausa vero quare oēs prenestinos occidit iuite. q̄ ſim orosiu in ciuitate prenestina tenuit ſemariuſ iunior. p̄ syllā ⁊ ciui-

tas illa partem suam souit.

L a. XXIX.

Que rabies exteraz tē. In hoc ca. copat. b. au-
gusti. mala ciuilia romāoꝝ ad mala extranea
q̄ndens q̄ grauita fuerūt mala que passi sunt
a p̄p̄ia ciuibꝝ q̄ que vñq̄ passi sunt ab extrancis. nā
q̄ plus nocuerūt
vñq̄ v̄bi an t̄p̄a
v̄ t̄p̄ibꝝ aug⁹. fu-
erūt galli ⁊ gothi
Isti em̄ ceperūt ⁊
intrauerūt v̄beꝝ
⁊ fecerūt mala q̄
Volc̄b̄nūq̄ vo-
elij hostes extra-
nia v̄b̄ an t̄p̄a
aug⁹. ceperūt. Is
plus nocuerūt ei
v̄b̄ romāis syl-
lani ⁊ mariani q̄
illi. vt aug⁹ oñdit
b. **Gallorūz tē.**

Quoꝝ galli ob-
tinuerūt ciuitate
narrāt. S. li. q̄.
ca. xix. Quoꝝ vo-
infecrūt sena-
tores. narrat tū?
lui⁹ li. v. de origi-
ne v̄b̄ videlicet
q̄ instāte aduētu
galloꝝ cū romāi
desparēt se posse
ciuitate defēdere
ordinauerūt q̄ iu-
uentus robusta
esser in arce capi-
tolij ad cī defēsu-
onē. seniores vo-
remanerēt i domi-
bus. Senatores
q̄ non erāt apti
ad bellū induerūt
se cultioribꝝ vesti-
bus iuxta sue ma-
iestatis decentias
⁊ sedebant sic oꝝ
nati singuli i do-
mibus suis expe-
ctantes gallorūz

reus occidi iubereſt: sic tota
iussa est citas trucidari. Hec
facta sūt in pace p̄ bellū: nō
vt accelerareſt obtinēda vi-
ctoria: ſe p̄tēnereſt obſēta.
Pax cū bello de crudelitate
certauit t̄vicit. Illud em̄ p̄
ſtravit armatos: iſta nuda-
tos. Bellū erat vt q̄ ſerieba-
tur: ſi poſſet ferireſt: pax autē
nō. vt q̄ euaserat viueret: ſe
vt moriēs non repugnaret.
Que ral. **L a. XXIX.**

Qbics exteraz gen-
um que ſeuicia bar-
barorūz: huic de ciuibus vi-
ctorie ciuū compari potest:
Quid romāi ſuiciſt: tetri⁹:
amariusq̄ vidit: Utrū olim
galloꝝ ⁊ pauloante gotho-
rū irruptionē an marij ⁊ syl-
le aliorūq̄ in eoz partibꝝ vi-
rorū clarissimōꝝ tanq̄ ſuo-
rum luminū in ſua mēbra
ferocitatē: Galli quidem
trucidauerunt ſenatum q̄c
qd eius i v̄b̄ tota preter ar-
cem capitolinā que ſola vt-
cūq̄ deſenſa eſt reperire po-
tuerūt. Sed in illo colleſtī-
tutis: auro vitā ſaltē vendi-
derūt. quā ⁊ ſi ferro rape nō
poſſent. poſſent tamē obſidi-
one cōſumere. Gothi vero
tam multis ſenatoribꝝ pe-
cerunt: vt magis mirū ſit: q̄
erantes gallorūz
aduentū. venientes aūt galli circuibāt ⁊ interficiebāt
illós quos armatos habuerūt obuīt. intrantes vero
domos ⁊ inſpicient: ſe cū videbent ſenes venerāde ma-
ieſtatis tanq̄ deos venerabāt eos ⁊ recesserūt. Tra-
etur vñus ſener roman⁹ nomīne mare⁹ papyrius. cui
cum gall⁹ q̄dā traſcraet barbā. indignat⁹ baculo quez
habebat peccūt fortissimo niſu in capite gallorūz illum
pter q̄ galli cōmoti p̄mo papiriū deinde altos ſena-
tores occiderunt. Cū vero galli diu capitolū obſidiſ
ſent. tandē confeſſerūt obſeffis vitā ſoluta eis cerra-
quātitate auri quam petebant. **P**auloante go-
thorūz tē. De gothis vero quomodo v̄b̄ ſouit
⁊ quomodo pepererunt fugientibus ad ecclēſias v̄b̄
ſam persone q̄ bona eorum ſalua crant. ⁊ quomodo

eriam iussi ſunt a ſanguine abſtinere. narrāt ſupra.
ante principium libri. **D**An marij ⁊ ſylle tē. De
ſylla vero quomodo intrauit bis ciuitatem. ⁊ quomodo
do marij prima vice fugavit. ⁊ quō marius poſtmo-
dum rediit. ⁊ quas crudelitates vires exercuit. narrā-

ui lix. ca. xix. et
etia p̄ in lib. iſto
ca. xxvii. ⁊ xxviii
E Dñi mucio.
tē. De mucio vo-
ſeuola pōtifice
quō interfecit fu-
it. p̄t̄ in p̄cedēti
ca. Deciſus enī
fuit ſi ſe pōtē
in q̄ erat ſatara
manā. i. palladiū
⁊ ſacra palladis
q̄ dicuū ſatara
manoꝝ ſicut p̄i-
us erāt troianoꝝ
de q̄b̄ dixi. S. li. J
ca. h. ⁊ li. iſto ca-
pitulo. xvii.

Syllana por-
ro tabula tē. De
duab̄ tabul̄ tri-
nētibꝝ noīa pſer
proz. q. ſ. ſinat̄
erāt hostes reipu-
blice. ⁊ p̄t̄ hoc
erāt pſcripti. q̄s
a licebat ciuibꝝ oc-
cidere ip̄une. dū
ctū eſt in p̄cedēti
ca. Et innuit hic
b. aug⁹. q̄ erant
plus q̄ due tabu-
le q̄ ſt̄ebāt moy-
tes inūcūbiles.
⁊ p̄t̄ b. vident̄
aug⁹. o. oſi⁹ rya-
leri⁹ diſcordare.
vt dixi i p̄cedēti
ca. cū tñ nō repu-
gnēt ſibi invicē.
q̄ de diuersis ta-
bulis loquuntur

Qula igū ſronte: q̄
corde qua impudē-
tia: qua insipiētia vel potius
amētia: illa vel dijs ſuis non
imputāt: t̄ hec nō imputāt
xpo: crudelia bella ciuilia oī
bus bellis hostilibꝝ auctoribꝝ¹
etia eoz fatentibꝝ am-
atoria: qb̄ illa respūblica nec
afflīcta ſed p̄dita omnino iudi-
cata eſt: longe ante aduen-
tum xpi exorta ſunt: ⁊ ſcele-
rataꝝ cōcatenatōe cauſarū
a bello mariano atq̄ ſyllao

L a. XXX.
Qula igū ſronte. tē. In b. ca. inuicit. b. aug⁹.
Romāos q̄ xpianis ip̄utabat mala ſua. cū tñ mala
ip̄oz ciuilia fuerint multo maiora q̄ aliq̄ q̄ passi ſunt
t̄p̄ibꝝ xpianis. mala enī illa fuerūt lōge an aduētu xpi.
na ſpm bellū ciuile fm curropiū fuit bellū inē marij
⁊ ſyllā. Is p̄ceſſerint alia multa mala ⁊ magna. putat ſe
ditōes gracchōz ⁊ saturnini. ⁊ inſecrōes eoz cū mul-
tis alijs. vt ſup̄ patuit i b. li. Doc̄ aūt bellū ſcepit fm
o. oſi⁹ anno ab v̄b̄ ūdita. eccccclxij. Cesar ſo augu-
ſtus incepit regnare āno ab v̄b̄ ūdita. eccccccc. Lus-
ius āno. xlj. xps nat⁹ eſt. ⁊ p̄t̄ ſi ſit bellū ciuile fuit
an natūritate xpi circiter. xxi. ānis. ſ. ſere cētrum ānis.
Facit aut̄ aug⁹ in b. ca. duo. p̄mo enī inuehit aug⁹ ū
manos. p̄t̄ mala ciuilia ſup̄ in b. ca. recitata. Scō.

Liber

bi. inde ad pompejū rē. recitat mala alia. nō solū ciuita
lia. sed etiā plus q̄ ciuitalia. b Ad bella sertorij rē
Isti sertorii tradidit mariū vñā p̄cē exercitū ut patuit
s. li. q̄. ca. xxvij. Postmo dū fuit a syllā p̄scriptū. ut di
xi. s. li. q̄. ca. xxvij. De q̄ narrat orosi⁹ li. v. q̄ cum eēt

vir dolo atq̄ au
dacia potēs. syl b Ad bella sertorij rē catiline:
lā fugies de atrio c q̄ p̄ a syllā fuerat ille p̄scriptū
ca venit i hispa d ille nutritū inde ad lepidi et
niā vbi bellicosus catuli bellū: q̄ p̄ als gesta syl
simas ḡtēs i ar/ lana rescindere: als desēde
ma citauit. ad/ uersus quē duo e re cupiebat inde ad p̄opejū
duces metell⁹. s. t cesaris: q̄ p̄opejū sectator
domini⁹ sūt mis

si quoz domini⁹ ab hirtuleio sertorij duci opp̄issus est
cum suo exercitu. metellus ho multis pl̄is fatigatus
hostes etiā fatigabat donec p̄opejū castris sociat̄ esset
p̄opejū tracto exercitu lauronē ciuitatē quā sertori
ius expugnauit volēs defendere sed nō valens ausu
git. Sertorius capē ciuitatē cruentissime depopula
tus est. Habuit autē p̄opejū triginta milia peditū et
mille equitū. Sertorij autē. l. milia peditū. et octo mu
lia equitū. Sertorij deinde cōgressus cū p̄opejū decez
milia peditū eius interfecit. et ipē sertorij fere tantūdē
p̄didit. multa inter eos plia gesta sūt. Nem̄ q̄ sertorij
p̄opejū et vir sororis ei⁹ occisus est. hirtuleij frēs interfeci
cti. pp̄cna q̄ sertorij interfecit commun⁹ est. Postre
mo sertorij decimo āno bellī inchoati suoz dolis inf
fecit finē bello dedit. postmodū cū ciuitates que cū ser
torio fuerat se daret. due reūlit̄ que telete sunt. De
quib⁹. s. ca. xvij. mentio facta est. c Eſcariline
rē. De catilina vero quē hic dicit aug⁹. a syllā nutritū
narrat eutropius li. vi. q̄ marco tullio cicerone orato
re et cincio antonio ɔsulib⁹ āno vij. idire. cccccclxxix.
luc⁹ sergius catilina generis nobilissimi vir s̄z ingē
pessimi ad delendā patriā iurauit cū q̄busdāclar. vi
ris s̄z audacib⁹ tñ. Cicero ho de vībe expulsus est
et socq̄ ei⁹ dephēnsi stragulari sunt in carcere. Ab anto
nio ho altero ɔsule. catilina vice⁹ in p̄lio et interfecit
De isto catilina sc̄p̄t̄ salusti⁹ catilinariū. vbi loq̄s d
p̄lio in q̄ occisus ē dicit sic. Lōfecto plia inf̄ eos cerne
res q̄tra audacia q̄taq̄ animi vis i exercitu catilie fu
ller. nā fere locū quē q̄s q̄ viu⁹ pugnādo cepat. euāia
amissa corpe regebat. oēs autē aueris vultib⁹ cident.
Catilina ho longe post a suis inf̄ hostiū cadavera re
ptus est. paululū etiā spirās. ferociāq̄ animi quā ha
buerat viu⁹ in vultu retinēs. Nec salusti⁹. De huius
morti dicitur. s. li. q̄. ca. xij. d Unde ad lepidi
rē. De isti⁹ duob⁹ narrat orosi⁹ li. v. sic. Sylla mortuo
lepidus mariane p̄tis assertor. i. defensor aduersū ca
tulū syllanū ducē surgēs rediuiuos belloz ciuitū cine
res suscitauit. His autē tunc acie certatū est. p̄li roma
noz celi sunt. albanoz ciuitas obsessa est et fame cru
ciata. vbi tūc scipio lepidi filius capt⁹ atq̄ occisus ē
brut⁹ p̄sequēte p̄opejū apud regiū interfecit. ita hoc
bellū ciuite eadē celeritate q̄ exarſit cuauuit. e In
de ad pompejū rē. hic p̄sequit⁹ aug⁹. mala plus q̄ ciuita
lia. i. bella q̄ fuerūt non i solū inf̄ ciues. sed etiā inf̄ affi
nes. quoz p̄mū inter p̄opejū magnū fuit et iulū cesare
sc̄m inf̄ celare augustū et antonū. P̄opejū ho ut p̄z
et narratis in hoc ca. fuit p̄t̄ sylle. nā gessit belluz ɔ

sertorij. et postmodū interfecit brutū q̄ fuerūt mariāt̄.
Et p̄ter h̄ dicit hic aug⁹. q̄ pompejū fuit senatoris syl
le. De bello ho inter ipm̄ et iulū cesare narravi. s. in h̄
li. ca. xij. f Hinc ad aliū cesare qui post rē. Ne
cesar vocatus est primo octavianus. postmodum ce
sar. postmodum

augustus. vi ins
fra dicitur. Du
ius āno. xij. l. i.
perh̄ sui nat⁹ est
t̄ps. disto scribit
eutropius li. vii
q̄ i more iulij ce
sar. fuit. xvij. an
noz adolescēt pa
tre octavio senatore genitus. maternū genus ab enea
per iulīā familiā sortitus. nem iulia pcessit ab iulo fi
lio enec. cesaris nepos erat quē ille in testamento be
redem reliquerat et nomē suū ferre iusterat. Ne est q̄
postea augustus est dictus. Aug⁹. vero in hoc ca. di
cit eum fuisse primi cesaris filiū adoptiuū. quod vez
est. fuit em̄ naturalis nepos et filius adoptius. naz
fm̄ eutropiū ipse fuit p̄ testamentū ab ipo i filiū ado
ptatus. Quantū vero ad bella ciuitia que gessit scien
dū q̄ sicut colligi potest ab eutropio libro. vii. et orosi
li. vi. ipse gessit quinq̄z bella ciuitia. quoz p̄mū ad
huc adolescentēs decēle p̄t̄ annoz gessit contra marcum
antonū. nam interfecito iulio cesare q̄. xij. vulnerib⁹
cōfossus est. in cuius morte. iurauerunt. ccl. senato
res vel amplius echesq̄ romani. antonius ɔsul etiā
erat. p̄t̄ iulij cesaris. et bellis ciuitib⁹ eos qui iulium
cesarem interfecrant op̄imere conabāt. Genar⁹ ho
cis fauebat. Urbata vero re publica p̄ antoniuū q̄ sce
lera multa cōmisit a senatu hostis iudicat⁹ est. et miss⁹
est ad eū p̄sequendū octavian⁹ q̄ etiā cesar august⁹ p̄
dictusē. Principales tñ erant cōsules duo. l. pansa
et birn⁹ quib⁹ ipse adiunctor⁹ dux tertius. Profecti ḡ bi
tres duces cōtra antoniuū vicerāt cū apud mutinā. ac
cidit autē vt ambo ɔsules occisi morerent̄ et tres exerci
tus vni octavianō parerēt. fugatus vero antonius
et amissō exercitu cōfugit ad lepidū. q̄ magister equitū
cesaris fuit. et ipo opam dante octavianus pacē cū an
tonio fecit. et sororēs suā octavia sibi in vro z dedit. et q̄
si vindicatur⁹ morē sui patris adoptiuī romaz cū ex
ercitu p̄fectus extorxit vt. xx. anno ɔsul fierer. Post
modū senatū proscripti. id est de senatu fm̄ osoium
cxx. inter quos erat cicero p̄scribente cū antonio uni
mico suo. et lucius antonius d quo statim dicit infra
Postea ad numerū proscriptorū additi sunt. xxx. eq̄i
tes romani. Octavianus ergo cū antonio et lepidō rē
publicā armis tenere cepit. p̄ quos etiā cicero ora
tor occisus est et multi ali⁹ nobiles. Sc̄m bellū gessit
contra brutū et cassiū qui fuerunt principales in inter
fectione cesaris. Ipsi vero iā ingens bellū mouerant
pcesserūtq̄ contra eos in greciā octavianus et antoni
us. et apud philippos macedonie vībe cōtra eos pug
nauerunt et primo p̄t̄ vien̄ sunt octavianus et anto
nius. perit̄ autē dux nobilitatis cassius. in sc̄o bel
lo brutū et infinitā nobilitatē que cum illis bellū ges
serat victā interfecerūt. ac sic inter octavianū et anto
niū divisa est res publica regenda vīo octavian⁹ hispa
nias gallias et italiā tenebat. antonius asiam pontū

et orientē. **T**ertium bellū gessit octavianus contra lucium antoniu[m] ɔsulē qui p[re]scriptus fuerat. q[uod] in italia bellū ciuile cōmouerat. Erat autē f[iliu]s orosu[m] auunculus. f[iliu]s europiū vero frater marci antonii. q[uod] vt dicitur est oricē suscepit regandā. **L**ucius vero antoni⁹ apud gessum tuſcie ciuitate vici⁹ et capta⁹ est.

Quartū vero bello erat p[ro]tra scriptū p[re]p[arati]o[n]e m[ar]ci p[re]p[arati]o[n]e magni filiu[m] q[uod] ingēs bellū i[s]tū s[ecundu]m viri p[er]ierūt inf[er]no q[ui]st cicero disertus ille artifex regēs rei publice. **P**ompejū q[uod] ipse vicit[us] caiū cesare: q[uod] victoriā ciuile clementis exercuit: suis q[uod] aduersariis vitā dignitatem donauit: tanq[ue] regni appetitorē quorundā nobiliū cōiuratio senatorum velut pro reipublice libertate fauebat sperans eū depulsa et oppressa antonij domatio-

i in ipsa curia trucidavit. **H**uic fugiēs i[ps]a i[ps]a um interfecit. **N**untiū bellū ciuile octauianū fuit contra marci antoniu[m] supradictū. Qui cum octauianā sororē octauiani in uxorem durissiter postmodū cōrepudiata cleopatrā reginam egypti duruit uxore ac postmodū ingens bellū ciuile cōmouit cogente cleopatra. Dū cupiditate muliebri optat etiā in urbe regnare. vi erus est autē antoni⁹ ab octauiano nauali pugna clara et illustri apud acciū in epiro. vñ fugit in egyptum. **D**icit autē hugo floriacensis. q[uod] cleopatra cū aurea puppe velociq[ue] purpureo p[re]ma fugere cepit et securus est eam antoni⁹. Et sicut dicit europi⁹ despans eo q[uod] oēs trāsirent ad octauianū manu appria se pemisit. Cleopatra etiā cū non posset animū octauiani ad libidinē allice re sua specie ut alios fecerat. nec ibi spes salutis esset elapsa de custodia in sepulcrū iuxta antoniu[m] virū suū se collocaſ sibi aspidē admisit et veneno eius extincta est. Post hec octauianus vnde cū triumpho ingressus. eo q[uod] orientē viciſſet et egyptū romano impio addidisſet. tunc primo salutatus est augustus. **E**t enim populū salutando eum vocauit sc̄i augustū eo q[uod] rempublicā sibi auctorat. De quo etiā fit mentio in legēda b[ea]ti patris ad vincula. **I**ntr quos et cicerō r[ec]it. Cicerō n[on] vocat hic aug[ustus]. deserrū artificē regende recipi[bi]ce. q[uod] consul existens prudenter rempublicā r[ec]eterat. et q[uod] de republica diserte. i. eloquens libros cōposuerat. **D**e hui⁹ more sugi⁹ in hoc ea. tergi de quo narrat valerius li. v. ca. iij. q[uod] pompejū quē cicerō p[ro]prio in iudicio de graui crimine defenderat et a more et a pena capiſ liberauerat q[uod] postea necre. nec verbo a cicerone leſus fuerat ad mortem ipm p[ro]secut⁹ est. Nam vltro marcum antoniu[m] rogauit ut ad illū p[re]scriptū. s. eo tēpe quo se natus p[re]scriptus fuerat ut sup[er] dicti p[ro]sequendū et iugulādū mutteret. quo imperato exultas caeca cucurrit. et ciceronē virū clarissime dignitatis et p[re]stantis officiū venerandū iugulandū sibi p[re]bere iussit. ac p[er]tinē caput romane eloquentie. et pacis clarissimā dexterā amputauit portans illud secū romā. **H**icēndū est autē q[uod] cicerō p[ro]prio restitut iulio celsari quādo obtenta victoria de

gallia perij scđm consulatū. et posimo dū sicut h[ab]nārat aug⁹ restitut antonio. et ideo fuit odiosus tam ou gusto q[uod] antonio. **b** Pompejū quippe vicit[us] et cōsicendū q[uod] Juli⁹ cesar in hoc multū discrepabat a syllis. q[uod] sylla obtēns vicit[us] crudelissime se gessit ad

victos. **J**uli⁹ vero cesar benignissimus. **V**ñ dicit eus tr. p[ro]p[ter] de eo li. vii q[uod] ipse erat q[uod] nubilus vñq[ue] magis emicuit signis collatis. i. acieba k dispositiori ordinatis q[uod] q[ui]nginta vicibus dimicauit. **A**kte autē fuit benignitas et bonditatis. vñq[ue] amissib[us] b[ea]tus beatus et amissib[us] celeritatis. **D**e interse- cione eius narrat europi⁹ ibidem q[uod] cōpositis i to-

to orbe bellis ciuilibus romā rediens insolentius age re incepit et supra cōfuetudinē romane libertatis. cūq[ue] bonores ex sua libertate p[re]staret q[uod] ante a populo cōferebant. nec senatui ad se vementi assurgeret alioq[ue] regis et p[re]nce tyrānica faceret. iuratu est in cū et interfecit est. ut sugi⁹ in hoc caplo dixi. **D**icit etiā petrus comestio. q[uod] de ei⁹ interfectione p[ro]p[ter] romanus ita doliuit ut capitolum cū auctorib[us] sceleris incedere voluit. **D**icit ergo hic aug⁹. q[uod] illa ciuilitudo cum interficere voluit tanq[ue] regni app[ar]entiorē. q[uod] in rei veritate ipse p[ro]p[ter] reges expulsoſ fuit primus qui solus tanq[ue] rex et impator rempublicā romanā regebat. q[uod] romāis erat valde odiosum tanq[ue] repugnās sue pastus libertati quo prius senatus et populus cuncta per se vel per alios sua auctoritate faciebant. **i** **H**uius deinde potest. **t**ā. tā. loquitur augustinus de antonio p[ro]p[ter] illo tempore q[uod] thoriam imperfecto caio iulio celsare intendebat sibi usurpasse potestate singularis imperij p[re]tendēs ap[er]tū cesarianos q[uod] accepta potestate morte celsaris vindicaret. **D**icit autē augustinus ipm morib[us] iulio celsari valde imparem. q[uod] iste antonius erat valde vniuersus putullius in sedē antoniarū. et florus in epitome lī. iij. satis ta particuliari tradidit eius mores scribentes. **D**e quo seneca epistola. exx. dicit sic. **M**arcū antoniu[m] magnū virū et ingenij nobilis. que alia res perdidit et in exterritos mores ac virtutē non romana traiecit q[uod] a brietas. nec mino. vino cleopatre amor. hec illum res hostē rempublice. hec crudele fecit. **k** **A**ūc emerse rat et. dicit aug⁹. hunc cesare mirabilis indolis. q[uod] ut sup[er] dicti cuius esset. xvij. anno est a senatu factus dux exercitus romani cum duob[us] consulib[us]. et in. xx. anno ɔsul creatus est. **I**ste tradidit antonio ciceronem ut hic tangat. **L**umīn cicerō prius se contulisset ad eum sperans q[uod] augustus patrie libertatem defendeter. s[ed] octauianus intendēs totā rempublicam ad se trahere et cernens q[uod] cicerō sibi restituisse tradidit eum antonio hosti suo quasi propter bonum pacis firmande. **A**ntoni⁹ vero morte cicerōis ideo multū desiderauit

Liber

quis tullius sibi multū restiterat. et h̄is cum etiā in libo philippicō inuererat.

d Eos suos accusent r̄c. In b̄ ea. inuehit aug. Romanos et eos eoz occasionē sumēs tā ex mal' in b̄ li. supr̄

enarratis. q̄ etiā ex alijs mal' que hoc ea. ictipit c̄ nuerare. Et facit duo in b̄ ca. q̄ in uehēdo h̄ cos p̄ resumit mala su- gius posita. Se cudo ibi omitto quippe illa addit quedā alia. Et oñdir aug. in p̄n cipio q̄ dī romanoz noz nō potuerit ercusari de malis q̄ romani in bellis civiliis sustinebat p̄b̄ q̄ nō colebat sicut prius. q̄ ad hoc siebāt eis seruitia sicut prius. b̄ sic scribit luca nus li. h̄. Nec cū ete. s. matrē v̄b̄ sumi réplo iacuere tonāt. dūnse re teosz null'de- fuit artis inuidia factura parēs. i. discurrebat per oia répla deoz m̄rēs nec aliq̄ p̄ termiserit. ne de us ille q̄ fuisset p̄ termisus alius i- uideret. De b̄ etiā di dī h̄ aug. ca lebant are numū n̄ sabeo thure. i. thurificabāt eis

a ne istauraturū recipublice libertatē: v̄sc̄ adeo cec' atq̄ i puidus futuroz: vt ille ip̄e iuuenis cuius dignitatez ac potestatē fouebat: et eundez ciceronē occide ndū antonio quadā quasi p̄cordie p̄actione p̄mitteret: et ip̄am libtate recipublice p̄ qua multū ille clamauerat ditioni proprie subiugaret. La. XXXI.

d Eos suos accuset de tātis mal' q̄ no- stro xp̄o ingratissūt de tātis bonis. Certe q̄ illa mala siebāt: calebāt are nū minū sabeo thure sertisq̄ re centib̄ halabāt: clarebat sa cerdoria: phana renitebāt sacrificabāt: ludebat: furabāt in templis: q̄n passim tātus ciuiū sanguis a ciuibus non mō in ceteris locis: ve- b̄ rum inter ip̄a q̄ deoz alta- c̄ ria fundebāt. Non elegit tē plūm quo configureret tulli: q̄ frustra elegerat mucius. H̄i vero q̄ multo indigni in sultant xp̄ianis tp̄ibus: aut ad loca xp̄o dicatissima con- fugerūt: aut illuc eos vt vi- uerēt etiā ipsi barbari dedu- xerunt. Illud scio. et hoc mes-

tb̄urificabāt eis ethuris sabeo. i. de saba v̄bi solūmō t̄ nō alibi thus na- scitur. thure. s. in ignē. altaris imēcto. Et alludit b̄ au- gusti. Abis virgilij. li. j. eneidos. v̄bi loq̄ns de réplo ve- neris q̄d erat i papho v̄bi colebat p̄cipue. dicit sic ip̄a s. ven⁹ paphū sublimis adit sedesq̄ reuulit leta suas v̄bi templū illi centūq̄ sabeo. Thure calent are. ser- tisq̄ recentib̄ halant. i. fragrant vel spirant serta de florib̄ rosaz cōposita. Nā sicut dicit valerius ad va- leriu. rosa est flo sventris. b̄ Inter ip̄a q̄z r̄c. ve- ritas hui⁹ dicit p̄t̄ ex his q̄ dicta sunt sanguis in b̄ li. ca. xvij. de fimbria t̄merula t̄ ca. xxvij. de micio fel- uola. quoz sanguis in réplo fusus erat. c̄ Non elegit templū r̄c. Aug⁹. cōpat hic crudelitatē que exercebat p̄cē bellorū ciuitū ad crudelitatē q̄ exercebat t̄p̄ibus xp̄ianoz. cū gothi cepant ciuitatē. oñdes primaz crudelitatē multo maiore. q̄ in bellis ciuitib̄ nō par- cebat fugientib̄ ad répla deoz. sicut p̄z de cicronetul

lio de quo supra primo c̄. qui ideo nō fugit ad tem- plū deoz. q̄ frustra fugiſſer. Sed in vastatōe v̄bis e gothis parcerbas fugientib̄ ad ecclias ap̄lōz t̄ marty- rū. sicut in p̄ncipio rot̄ libri dixi. imo etiā docuerūt si bi obuios fugere ad ecclias vt saluarens. d. T̄

irruptio galloz r̄c d̄ irruptrōe gal- lor̄ d̄ dicu fuit. s. li. q̄. ca. xxi. d̄ va- statōe vero v̄bis p̄ ignē t̄ inuidati- onē tyberis d̄ c̄tū est supra. lib. isto caplo. xvij. e Mala etiā alia que r̄c. h̄ d̄ cit p̄ter ea que ī ferius hic tangit cum dicit. S̄c c̄ pluit r̄c. dicit ve- ro hm̄i mala fu- ille numeranda ī ter pdigia si tp̄is nis temporibus accidissent. q̄ pdigia dicunt illa que mirabilis ac c̄idunt t̄ aliqua futura p̄signant v̄n dicunt prodī- gia q̄s prodīta id ē p̄cul dīcentia id ē dīcentia fu- tura que procul sunt. Numeras- sent aut̄ romani illa mala inter pdigia. q̄ non so- lum dīcessent es- fuisse mala p̄o- fpter no cumenta que inferebant. sed etiam prop̄ maiora mala que presignabant.

f Dicit q̄p̄ peilla r̄c. dicit hic augustinus se hic illa mala omittit. non quia noluit ea hic ponere. sed quia non curat ea tanq̄ mala quedam dīs romanorum obīcere. Fa- cit autem hic mentionem de bobus loquentibus Eu tropius libro sexto in fine dicit. q̄ circa tempus ili- lud quo Julius cesar interfecitus est. inter cetera por- tentia que toto orbe sacra suntbos in suburbanō ro- me ad arantem locutus est se frustra v̄gēti. non em̄ frumenta sed homines in breui de situros. Idem scri- bit Eusebius in chronicis. Valerius etiam libro pri- mo dicit q̄ Volumnio et Sulpitio cōsulibus in v̄- be inter initia motusq̄ bellorum ciuilium bos mugitū suo in sermonem humanum conuersus. animos au- dientium tali nouitate conceruit. Dicit etiam ibidē q̄ bello secundo punico constituit Domicio bouem dixisse. Louetib̄ rema. Quantum ad infantes nō dum natos. quos dicit hic Augustinus locutus

fuisse narrat europius. libro. sq. q. in sagunto instante secundo bello punico. cu mulier pene enixa esset. in fane in vter regressus civitatis sagunti excidu signifi cauit. **L**itus vero liuius lib. iij. de secundo bello punico dicit bouē in sicilia locutu fuisse. et infantem in utero matris in mari mis ioui triūphi.

G trū qdam yba clamasse: "yo clamasse.

G Volasse ser pētes t. Nō dī. cit hic et homines. credo litterā esse falsam quā tamē multi liba hñt. Debet autē lra sic esse. in hoies et masculinū sexū. Vult em sic dice re q. feminine con verses sunt in homines. i. in viros et galline in masculinū sexū. Dū cirtitus liuius lib. iij. de secundo bello punico spoliū et mulierē re virū factum. et A. gellius li. viij cap. viij. allegans pliniū li. vi. dic sic. ex feminis mūtari in mares nō est fabulosū. Inuenimus ī analibus qnto licetio crasso et cornelio cassio lōgino. cō sulibus. **C** Assy nū puerū factum

et yngue sub parentibus iussuq aruspī deportatū in insulam deserram. Licinus mucianus pdidit a se visum esse argis arescontē. cui nomen arcuscuse fuissz nupsisse. moxq ad barbam et virilitatez puenisse yro rēz duxisse. eiusdem sortis et smyrne pucz a se visum Ipse in africa vidi mutatū in marē die nuptiaz lucū eositum ciuem ysdritanū. yuochatz cū pderemista. Hec ex A. gellio. Non credo tñ istas pdictas mutationes feminaz in masculos fuisse veras. sed potius vel fuisse illusiones diabolicas. vel q. sic videbant cō uersi erant hermafrodite in quibus p̄pus dñabat sex⁹ feminicus et postea masculinus. **B** **G** et cū pluie terra tē. pdigia ista et sequēcia dicit aug. se nolle omittere. qn se obiectat ea romanis deos colentibz solum ppter bona ipsalia. et b. q. ista pdigia intulerant dñam cultoribz eoz. De istis pluies quas hic tangit aug. loquif orosius lib. v. Dicit cīm q anno ab urbe condita delix. q. septē dies continuos grande lapidū immitis citam testarū fragmentis terram latissime verberravit. Litus etiā liuius de secundo bello punico lib. i. narrat in piceno lapides pluisse. et in v. lib. q. in monte albanio pluie duobz dieb lapides. **i** Legim⁹ apud

cos etneis ignibz. et surgentibz de monte etna. de qbus orosii li. v. narrat q emilio lucio oreste et sulibz. etna magis tremore et cassa erūdauit ignis globis. et rur sus alio die liparcas insula et vicinū circa cā mare intē tū effebuit q. adustas rupes dissoluit. tabularaq na

uū liquefacti ce ris extorruit. et pi scis exanimatos supnatantes coxit hoīca etiam q nō poterant longe fugere adustibz introzus vitalibz bus attracione calidi aeris inspe rādo suffocauit.

K Eodem rur sus tē. deb orosii us li. v. narrat q anno obvibe dīta. dccccvij. mons etna vltra solitū erat et turribz ignis supfusis late circumuentibus catinā ybex finibz eius op pressit. ita vt etra domoz calidis cincibz p̄crista et fgravata corruerent. **L** uī leuāde cladis cā. m̄senatus. f. anno rū v̄ctigalia cātinēibz remisit. **M** Locuterz etiā in africa tē. de b narrat orosius lib. v. q marco pluio et fulvio flacco et sulibz q totā africā tanta fuit multitudo locustaz q nō tm oēm spē frugū abstulit. sed herbas oēs cū pte radicē. folia etiā arboz cū tene ritudine ramoz consumpsit. amaras etiā cortices et ligna arida corosit. subito autē vento rapte in africaz no mari submersi sunt. **L** uī autē fuctus imenso accid uos eoz in frā ppulissent. et ille putresceret vltra op̄ionē pestifez odoz exhalauerit vñ aīaliū tanta pestilenta secura ē. vt pecudū auū ac bestiaz putrefacta passim cadavera virū corruptiōis augeret. boīm yō ranta tūc erat lucis vt insula numida ybi tūc massissa rex erat et cogita milia boīm circa oīā maritimā p̄cipue q carthaginēti et vīcēti littori adiacet plus q̄ ducēta milia pierūt. apud yō ipsaz vīcēti ciuitatē. xxx. milia militū q ad p̄sidū totū Africe ordinata fuerat et tincta sunt. **L** a repentina yō fuit cladis illa q apud vīcēti die uno q vñā portā. ex illis iunionibz pl̄q̄ mil le q̄ngentos mortuos illatos fuisse narraret. **m** **L** uī ea maiora ptulerint a qbz ante colebat. i. troiani q̄pus coluerit eos q̄ rōam. q. de troia rōam sūr allati.

¶ Explicitus ē liber terci⁹.

pluio et fulvio flacco et sulibz q totā africā tanta fuit multitudo locustaz q nō tm oēm spē frugū abstulit. sed herbas oēs cū pte radicē. folia etiā arboz cū tene ritudine ramoz consumpsit. amaras etiā cortices et ligna arida corosit. subito autē vento rapte in africaz no mari submersi sunt. **L** uī autē fuctus imenso accid uos eoz in frā ppulissent. et ille putresceret vltra op̄ionē pestifez odoz exhalauerit vñ aīaliū tanta pestilenta secura ē. vt pecudū auū ac bestiaz putrefacta passim cadavera virū corruptiōis augeret. boīm yō ranta tūc erat lucis vt insula numida ybi tūc massissa rex erat et cogita milia boīm circa oīā maritimā p̄cipue q carthaginēti et vīcēti littori adiacet plus q̄ ducēta milia pierūt. apud yō ipsaz vīcēti ciuitatē. xxx. milia militū q ad p̄sidū totū Africe ordinata fuerat et tincta sunt. **L** a repentina yō fuit cladis illa q apud vīcēti die uno q vñā portā. ex illis iunionibz pl̄q̄ mil le q̄ngentos mortuos illatos fuisse narraret. **m** **L** uī ea maiora ptulerint a qbz ante colebat. i. troiani q̄pus coluerit eos q̄ rōam. q. de troia rōam sūr allati.

¶ Explicitus est liber tercius.

Liber

Incipit capitulo libri quarti

- s De his que primo volumine disputata sunt.
 ii De his q̄ libro scđo t̄ tercio ptinēt.
 iii An altitudo imperij que nō nisi bellis acquirit: in bono habenda sit siue felicium siue sapientiū.
 iv Q̄ silia sint latrocinij regna absq; iusticia.
 v De fugitiis gladiatoriis q̄ potētia similis fuerit regie dignitati.
 vi De cupiditate nini regis q̄ vt latius dñare p̄mis intulit bella finitimiſ.
 vii An regna terrena inter pfectus suos atq; defectus deoꝝ v̄l iuuentur vel deserant auxilio.
 viii Quoꝝ deoꝝ p̄sidio putat romani im periu suu auctu atq; seruatū cū singularu reru tuitionem cōmittendā esse crediderūt.
 ix An imperij ronani amplitudo t̄ diu turnitas ioui fuerat ascribēda quē sumū deū cultores ipsius opinant.
 x Quas opiniones securi sunt q̄ diuersos deos diuersis mūdi partibus p̄fecerūt.
 xi De multis dijs quos doctores paga noꝝ vnū eūdēc̄ iouē esse defendunt.
 xii De opinione eorū q̄ deū aiam mūdi t̄ mūdi corpus dei esse putauerūt.
 xiii De his q̄ sola rationalia animantia partes esse ynius dei afferūt.
 xiv Augmenta regnorū ioui incōgruen ter ascribi cum si vt volūt dea est vitoria ipsa huic negocio sola sufficeret.
 xv An congruat bonis latius velle regnare.
 xvi Quid fuerit q̄ romani omnibus rebus t̄ omnibus motibus deos singulos deputantes: edem q̄tis extra portas esse voluerūt.
 xvii An si iouis summa potestas est etiam victoria dea debuerit existimari.
 xviii Felicitatem t̄ fortunā q̄ deas putat qua ratione fecerūt.
 xix De fortuna muliebri.
 xx De virtute t̄ fide quas pagani tem plis t̄ sacrif honorauerūt p̄termittentes alia bona quē similiter colēda fuerunt si recta alijs diuinitas tribuebatur.
- xxi Quod vnu non intelligentes deum virtute saltem felicitate debuerūt esse contenti.
 xxii De scientia colendoꝝ deoꝝ quam a se varro gloriatur collatam esse ro manis.
 xxiii De felicitate quaz romani multorū veneratores deoꝝ diu nō coluerūt honore diuino cum p̄ omnibus so la sufficeret.
 xxiv Qua rōne defendant pagani q̄ inf deos colant ipsa dona diuina.
 xxv De vno tantū colendo deo q̄ licet no mine ignoref: tamen felicitatis da tor esse sentitur.
 xxvi De ludis scenicis quos sibi dij cele brari a suis cultoribus exegerūt.
 xxvii De tribus generibus deoꝝ de q̄bus scuola pontifex disputauit.
 xxviii An ad optimēdū dilatandūq; regnū pfuerit romanis cultus deoꝝ.
 xxix De falsitate auspicij quo romani regni fortitudo t̄ stabilitas visa est iudicari.
 xxx Qualia de dijs gentiū etiam culto res eoꝝ se sentire fateant.
 xxxi De opiniōibus varronis qui repro bata suatione populari licet ad noti ciā veri dei nō peruererit: vnum tū deum colendū esse censuerit.
 xxxii Ad quam speciem utilitatis princi pes gentiū apud subiectos sibi populos falsas religiones voluerunt permanere.
 xxxiii Q̄i iudicio t̄ potestate veri dei om̄ regum atq; regnorū ordinata sunt tempora.
 xxxiv De regno iudeoꝝ quod ab uno t̄ ve ro deo institutū atq; seruatū est: do nec in yera religione manserūt.